

รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถด้าน
การฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

วราภรณ์ น้อยจันทร์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

มกราคม 2565

รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถด้าน
การฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

วราจณา น้อยจันทร์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
มกราคม 2565
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

Instructional Model of Story Line Method and Multimedia to
Develop Chinese Listening and Speaking Competencies for
Matthayomsuksa 1 Students

Warangkana Noichan

A Thesis Submitted in partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education Program (Curriculum and Instruction)
faculty of Education Uttaradit Rajabhat University

January 2022

Copyright of Uttaradit Rajabhat University

วิทยานิพนธ์ เรื่อง

รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ของ

วรางคณา น้อยจันทร์

ได้รับการพิจารณาเห็นชอบจากคณะกรรมการที่ปรึกษาและคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

( )

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

( )

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(อาจารย์ ดร.สมิตรา โรจนนิตติ)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิตยา สุวรรณศรี)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์และเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิตยา สุวรรณศรี)

ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพกา ธรรมสิทธิ์)

คณบดีคณะครุศาสตร์

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรืองเดช วงศ์หล้า)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง	รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนา ความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1
ผู้วิจัย	วรางคณา น้อยจันทร์
ปริญญา	หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน)
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิตยา สุวรรณศรี
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	อาจารย์ ดร.สมิตรา โรจนนิตติ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างนวัตกรรมบทเรียนพัฒนาความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาจีน เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนชนแดนวิทยาคม จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 105 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 34 คน ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นวัตกรรมบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังการพูดภาษาจีน และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วยบทเรียนจำนวน 4 บท ได้แก่ คุณชื่ออะไร (你叫什么名字) ครอบครัวของคุณมีสมาชิกกี่คน (你家有几口人) คุณมีงานอดิเรกอะไร (你有什么爱好) ฉันจะไปสวนสาธารณะได้อย่างไร (公园怎么走) ใช้เวลาเรียน 18 ชั่วโมง มีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.55/78.43 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังการพูดภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 และนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : ภาษาจีน บทเรียน Storyline สื่อประสม

Abstract

Title	Instructional Model of Story Line Method and Multimedia to Develop Chinese Listening and Speaking Competencies for Matthayomsuksa 1 Students
Author	Warangkana Noichan
Degree	Master of Education Program (Curriculum and Instruction)
Advisor	Assistant Professor Dr. Nitaya Suwanasri
Co-Advisor	Dr.Sumitra Rojananiti

This research study aimed to construct an innovative instructional model, examine the students' achievement, and determine the student satisfaction toward the instructional model of story line method and multimedia to develop Chinese listening and speaking competencies. The population was 105 Matthayomsuksa 1 students of Chondaen Wittayakhom School, Phetchabun Province in 2019 academic year. The sample, selected through the purposive random sampling method, was 34 Matthayomsuksa 1 students in the second semester. The research instruments included an instructional model using story line method and multimedia, lesson plans, an achievement test in Chinese listening and speaking, and student satisfaction questionnaire. The statistics used for data analysis were frequency, mean, standard deviation and T-test.

The results showed that the instructional model using story line method and multimedia to develop Chinese listening and speaking competencies for Matthayomsuksa 1 students consisted of 4 lessons: What's your name? (你叫什么名字), How many people are there in your family? (你家有几口人), What's your hobby? (你有什么爱好), and How can I get to the park? (公园怎么走), with a total of 18 hours of instruction. Its efficiency was at 77.55/78.43, which was

higher than the set criteria of 75/75. The students achievement after learning was statistically significantly higher than that of before at the level of 0.05, and the student satisfaction toward the instruction model was at high level.

Keyword : Mandarin Lesson Chinese Storyline Multimedia

กิตติกรรมประกาศ

การดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี เพราะได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์คือ รองศาสตราจารย์ ดร.นิตยา สุวรรณศรี และกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ อาจารย์ ดร.สุมิตรา โรจนนิตี ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำแนวคิดต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ดร.ชลายุทธ์ คุรุเมือง อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ และ MISS Dai Yunli ครูโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ที่ได้ให้คำแนะนำและความช่วยเหลือในการตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณบุคคลในครอบครัวของข้าพเจ้า รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องและเพื่อน ๆ ที่ช่วยจุดประกายความคิดสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ คอยส่งเสริม สนับสนุน ให้กำลังใจตลอดระยะเวลาของการศึกษา และตลอดการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสมบูรณ์ สำเร็จลุล่วงด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ หากมีผลต่อการนำไปพัฒนาการศึกษาทางด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาจีน ผู้วิจัยขอขอบแต่คุณอาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาทุกท่าน

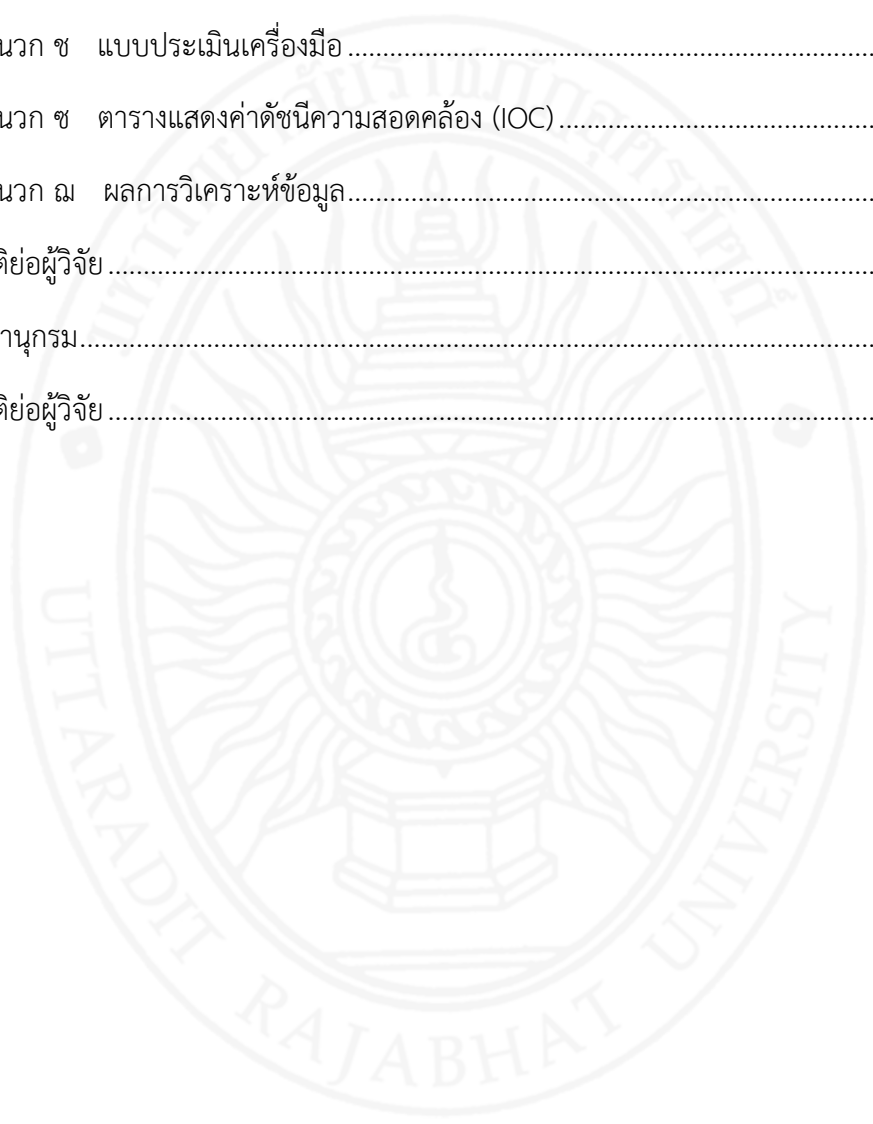
วรางคณา น้อยจันทร์

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ณ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามการวิจัย	5
วัตถุประสงค์การวิจัย	5
ขอบเขตการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
สมมุติฐานการวิจัย	9
กรอบแนวคิดในการวิจัย	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
สาระสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)	10
แนวคิดเกี่ยวกับการฟัง.....	14
แนวคิดเกี่ยวกับการพูด	18
การจัดการเรียนการสอนภาษาจีน.....	23
รูปแบบการสอน Storyline	26
สื่อประสม.....	33

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	42
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	48
บทที่ 3 ระเบียบวิธีการดำเนินการวิจัย.....	51
รูปแบบการวิจัย	51
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	52
การออกแบบหน่วยการเรียนรู้ Storyline ร่วมกับสื่อประสม	52
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	54
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	54
การออกแบบรวบรวมข้อมูล.....	61
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	62
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	75
วัตถุประสงค์การวิจัย	75
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	75
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	75
การวิเคราะห์ข้อมูล	76
สรุปผลการวิจัย.....	77
อภิปรายผล.....	77
ข้อเสนอแนะ	82
บรรณานุกรม.....	84
ภาคผนวก.....	93
ภาคผนวก ก รายงานผู้เชี่ยวชาญ	94
ภาคผนวก ข สำเนาหนังสือราชการ	96

ภาคผนวก ค	ลักษณะองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้.....	101
ภาคผนวก ง	แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม.....	107
ภาคผนวก จ	แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังการพูดภาษาจีน.....	131
ภาคผนวก ฉ	แบบสอบถามความพึงพอใจ.....	138
ภาคผนวก ช	แบบประเมินเครื่องมือ.....	141
ภาคผนวก ซ	ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC).....	158
ภาคผนวก ฌ	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	169
ประวัติย่อผู้วิจัย.....		188
บรรณานุกรม.....		191
ประวัติย่อผู้วิจัย.....		199

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 รูปแบบการวิจัยโดยใช้รูปแบบ One - Group Pretest Posttest Design 51

ตารางที่ 2 กำหนดหน่วยการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน 52

ตารางที่ 3 การออกแบบการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย..... 61

ตารางที่ 4 ผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการสอน Storyline 69

ตารางที่ 5 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับ 70

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนระหว่างเรียนในหน่วยการเรียนรู้ของนวัตกรรมบทเรียน 71

ตารางที่ 7 แสดงคะแนนผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังการพูดภาษาจีนหลังเรียนด้วย รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม 72

ตารางที่ 8 แสดงผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการ เรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถ ด้านการฟังการพูดภาษาจีน 73

ตารางที่ 9 แสดงลักษณะองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้..... 102

ตารางที่ 10 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังการพูด ภาษาจีน ด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ 159

ตารางที่ 111 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ด้านการฟังและการพูดภาษาจีน รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนา ความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 162

ตารางที่ 12 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบแสดงความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน 164

ตารางที่ 13 แสดงค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	166
ตารางที่ 14 แสดงผลคะแนนการวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	170
ตารางที่ 15 แสดงผลคะแนนการวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	172
ตารางที่ 16 แสดงผลคะแนนระหว่างเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 你叫什么名字	174
ตารางที่ 17 แสดงผลคะแนนระหว่างเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 你家有几口人	176
ตารางที่ 18 แสดงผลคะแนนระหว่างเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 你有什么爱好	178
ตารางที่ 19 แสดงผลคะแนนระหว่างเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 公园怎么走	180
ตารางที่ 20 แสดงผลคะแนนระหว่างเรียนจากการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาพรวมทุกบทเรียน	182
ตารางที่ 21 แสดงประสิทธิภาพของกระบวนการ (E ₁) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E ₂) ด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	185

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 ตัวอย่างเส้นทางการเดินเรื่อง (วลัย พานิช, 2543, น.49)..... 31

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง	รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนา ความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ผู้วิจัย	วรางคณา น้อยจันทร์
ปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.นิตยา สุวรรณศรี
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	อาจารย์ ดร.สมิตรา โรจนนิตติ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างนวัตกรรมบทเรียนพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนชนแดนวิทยาคม จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 105 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 34 คน ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นวัตกรรมบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังการพูดภาษาจีน และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วยบทเรียนจำนวน 4 บท ได้แก่ คุณชื่ออะไร (你叫什么名字) ครอบครัวของคุณมีสมาชิกกี่คน (你家有几口人) คุณมีงานอดิเรกอะไร (你有什么爱好) ฉันจะไปสวนสาธารณะได้อย่างไร (公园怎么走) ใช้เวลาเรียน 18 ชั่วโมง มีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.55/78.43 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังการพูดภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : บทเรียนภาษาจีน, Storyline, สื่อประสม

Abstract

Title	Instructional Model of Story Line Method and Multimedia to Develop Chinese Listening and Speaking Competencies for Matthayomsuksa 1 Students
Author	Warangkana Noichan
Degree	Master of Education (Curriculum and Instruction)
Adviser	Associate Professor Dr. Nittaya Suwanasri
Co-Adviser	Dr. Sumitra Rotjananiti

This research study aimed to construct an innovative instructional model, examine the students' achievement, and determine the student satisfaction toward the instructional model of story line method and multimedia to develop Chinese listening and speaking competencies. The population was 105 Matthayomsuksa 1 students of Chondaen Wittayakhom School, Phetchabun Province in 2019 academic year. The sample, selected through the purposive random sampling method, was 34 Matthayomsuksa 1 students in the second semester. The research instruments included an instructional model using story line method and multimedia, lesson plans, an achievement test in Chinese listening and speaking, and student satisfaction questionnaire. The statistics used for data analysis were frequency, mean, standard deviation and T-test.

The results showed that the instructional model using story line method and multimedia to develop Chinese listening and speaking competencies for Matthayomsuksa 1 students consisted of 4 lessons: What's your name? (你叫什么名字), How many people are there in your family? (你家有几口人), What's your hobby? (你有什么爱好), and How can I get to the park? (公园怎么走), with a total of 18 hours of instruction. Its efficiency was at 77.55/78.43, which was higher than the set criteria of 75/75. The students achievement after learning was statistically significantly higher than that of before at the level of 0.05, and the student satisfaction toward the instruction model was at high level.

Keywords : Chinese Lessons, Story Line Method, Multimedia

กิตติกรรมประกาศ

การดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี เพราะได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์คือ รองศาสตราจารย์ ดร.นิตยา สุวรรณศรี และ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ อาจารย์ ดร.สุมิตรา โรจนนิตติ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำแนวคิดต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ดร.ชลายุทธ์ คุรุเมือง อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ และ MISS Dai Yunli ครูโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ที่ได้ให้คำแนะนำและความช่วยเหลือในการตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณบุคคลในครอบครัวของข้าพเจ้า รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องและเพื่อน ๆ ที่ช่วยจุดประกายความคิดสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ คอยส่งเสริม สนับสนุน ให้กำลังใจตลอดระยะเวลาของการศึกษา และตลอดการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสมบูรณ์ สำเร็จลุล่วงด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ หากมีผลต่อการนำไปพัฒนาการศึกษาทางด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาจีน ผู้วิจัยขอขอบแต่คุณอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาทุกท่าน

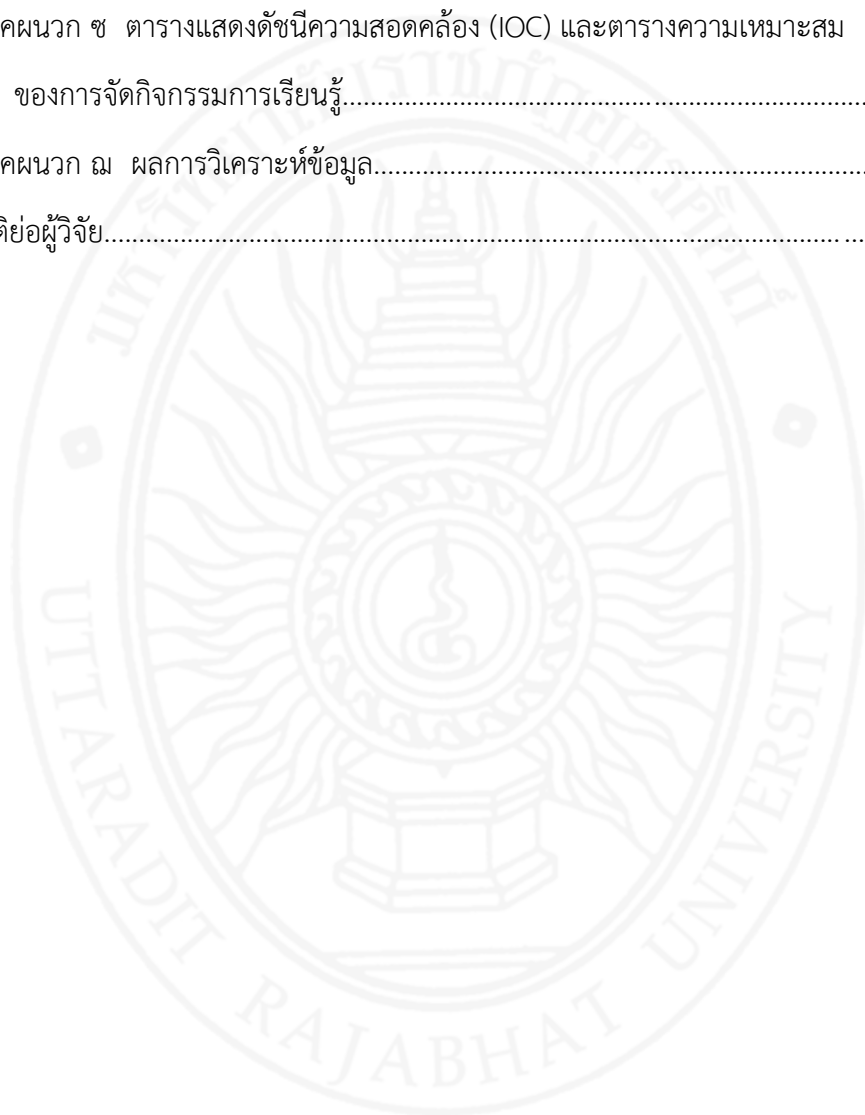
วรางคณา น้อยจันทร์

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	5
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	5
ขอบเขตการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
สมมุติฐานการวิจัย.....	9
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
สาระสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน).....	10
การฟัง.....	14
การพูด.....	18
การจัดการเรียนการสอนภาษาจีน.....	23
รูปแบบการสอน Storyline.....	26
สื่อประสม.....	33
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	42
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	48

บทที่ 3 ระเบียบวิธีการดำเนินการวิจัย.....	51
รูปแบบการวิจัย.....	51
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	52
การออกแบบหน่วยการเรียนรู้ Storyline ร่วมกับสื่อประสม.....	52
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	54
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	54
การออกแบบรวบรวมข้อมูล.....	61
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	62
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	75
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	75
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	75
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	75
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
สรุปผลการวิจัย.....	77
อภิปรายผล.....	77
ข้อเสนอแนะ.....	82
บรรณานุกรม.....	84
ภาคผนวก.....	93
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	94
ภาคผนวก ข สำเนาหนังสือราชการ.....	96
ภาคผนวก ค ลักษณะองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้.....	101
ภาคผนวก ง แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสมเพื่อ พัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	107

ภาคผนวก จ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังการพูดภาษาจีนสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	131
ภาคผนวก ฉ แบบสอบถามความพึงใจ.....	138
ภาคผนวก ช แบบประเมินเครื่องมือ.....	141
ภาคผนวก ซ ตารางแสดงดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และตารางความเหมาะสม ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	158
ภาคผนวก ฅ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	169
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	188

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 1 รูปแบบการวิจัยโดยใช้รูปแบบ One - Group Pretest Posttest Design	51
ตารางที่ 2 กำหนดหน่วยการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน	52
ตารางที่ 3 การออกแบบการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย	61
ตารางที่ 4 ผลการประเมินคุณภาพของแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	69
ตารางที่ 5 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม	70
ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนระหว่างเรียนในหน่วยการเรียนรู้ของนวัตกรรม บทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม.....	71
ตารางที่ 7 แสดงคะแนนผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังการพูดภาษาจีนหลังเรียน ด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม	72
ตารางที่ 8 แสดงผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มี ต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับ สื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน	73
ตารางที่ 9 แสดงลักษณะองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้.....	102
ตารางที่ 10 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง การพูดภาษาจีน ด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนา ความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	159

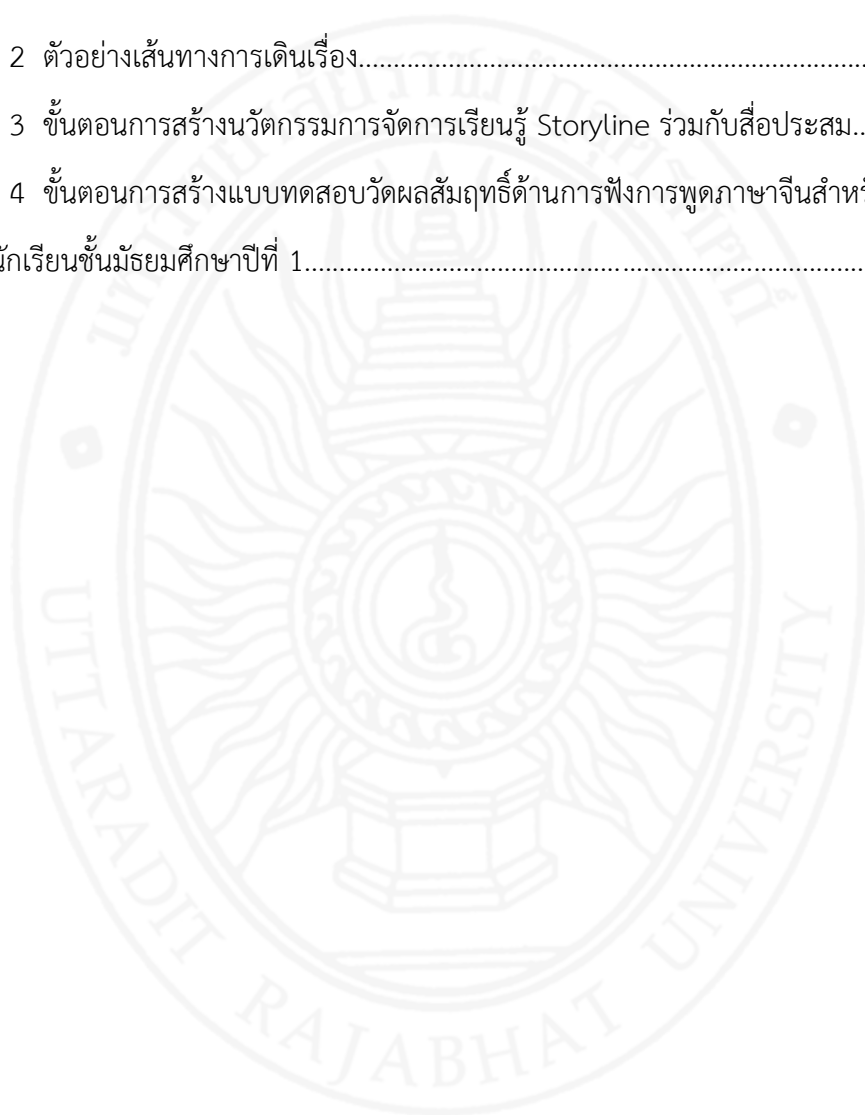
ตารางที่ 11 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์ด้านการฟังและด้านการพูดภาษาจีน รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับ สื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	162
ตารางที่ 12 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบแสดงความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน	164
ตารางที่ 13 แสดงค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อัลบั้มรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ	166
ตารางที่ 14 แสดงผลคะแนนการวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ การสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูด ภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	170
ตารางที่ 15 แสดงผลคะแนนการวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ การสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูด ภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	172
ตารางที่ 16 แสดงผลคะแนนระหว่างเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้อัลบั้มรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 你叫什么名字.....	174
ตารางที่ 17 แสดงผลคะแนนระหว่างเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้อัลบั้มรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 你家有几口人	176

ตารางที่ 18	แสดงผลคะแนนระหว่างเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 你有什么爱好 178
ตารางที่ 19	แสดงผลคะแนนระหว่างเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 公园怎么走 180
ตารางที่ 20	แสดงผลคะแนนระหว่างเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาพรวมทุกบทเรียน..... 182
ตารางที่ 21	แสดงประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนา ความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 185

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	9
ภาพที่ 2 ตัวอย่างเส้นทางการเดินเรื่อง.....	31
ภาพที่ 3 ขั้นตอนการสร้างนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ Storyline ร่วมกับสื่อประสม.....	57
ภาพที่ 4 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังการพูดภาษาจีนสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	59

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันประเทศจีนมีการขยายตัวในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเศรษฐกิจซึ่งมีการขยายตัวและกระจายอำนาจอย่างรวดเร็วไปหลายประเทศทั่วโลกภายในระยะเวลาไม่กี่ปีจนกลายเป็นประเทศมหาอำนาจทางแถบทวีปเอเชียและมีบทบาทสำคัญบนเวทีโลก ประเทศจีนได้ครองความยิ่งใหญ่ในตลาดโลก ภาษาจีนจึงมีความสำคัญมากในหลายประเทศไม่ว่าแต่ประเทศไทยที่มีความสัมพันธ์อันดีระหว่าง ไทย-จีนมาเป็นระยะเวลานาน และมีความสัมพันธ์ที่ติดต่อกันหลายด้านซึ่งประเทศจีนได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในประเทศไทยเป็นอย่างมาก ปัจจุบันหลายหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน รัฐวิสาหกิจ ต่างหันมาให้ความสำคัญกับภาษาจีนเป็นอย่างมาก ไม่เว้นแม้แต่สถาบันการศึกษาหลายแห่งได้มีการเปิดสอนวิชาภาษาจีนเพื่อสนับสนุนให้คนไทยมีความรู้ความสามารถ มีทักษะการสื่อสารด้านภาษาจีน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2553, น.1) กล่าวว่า ภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศที่ประชาคมโลกให้ความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าภาษาอังกฤษ เป็นภาษาทางการที่เป็นที่ยอมรับของสหประชาชาติและเป็นภาษาสากลที่มีผู้ใช้ในฐานะเจ้าของภาษาเป็นจำนวนถึง 1 ใน 6 ของประชากรโลก ภาษาจีนจึงเป็นภาษาที่มีผู้คนใช้กันมากที่สุด ประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีนได้ติดต่อค้าขายและมีความสัมพันธ์ทางการทูตมากกว่า 30 ปี ดังนั้นควรส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ชาวไทยได้ศึกษาภาษาจีน มีความสามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสารกับชาวจีนอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนให้แพร่หลายในประเทศไทย อันจะเป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศให้กระชับยิ่งขึ้น รัฐบาลไทยจึงกำหนดนโยบายมุ่งสร้างสังคมฐานเศรษฐกิจซึ่งอาศัยภาษาจีนเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร

การเรียนภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การสื่อสาร การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลกและตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้นและมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ

เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น.190) ในสังคมไทย ภาษาจีนถือเป็นภาษาต่างประเทศที่สองที่มีผู้เลือกเรียนมากที่สุดตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา และเป็นนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการส่งเสริมให้ผู้เรียนและประชาชนมีความสามารถ ใช้ภาษานี้ในการสื่อสาร เพราะเศรษฐกิจจีนเติบโตอย่างมั่นคงและก้าวไกล การค้าและการลงทุนระหว่างจีนกับไทยและกับประเทศต่าง ๆ ในทุกทวีปทวีมูลค่าอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ฉะนั้นไม่ใช่เพียงประเทศไทยเท่านั้นที่เห็นความจำเป็นในการเตรียมพร้อมประชาชนของตนให้สามารถสื่อสารด้วยภาษาจีน ประเทศต่าง ๆ ก็มีนโยบายในทำนองเดียวกันเพื่อเพิ่มศักยภาพด้านภาษาของประชาชน อันเป็นกลยุทธ์หนึ่งของการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศบนเวทีระหว่างประเทศ จากความสำคัญดังกล่าวจึงได้จัดทำมาตรฐานสาระการเรียนรู้ภาษาจีน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกรอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษา ต่างประเทศ โดยกำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีนเป็นขั้นปี เพื่อเป็นแนวทางสำหรับสถานศึกษาในการนำไปออกแบบบทเรียนและพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสภาพการเรียนการสอนในโรงเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2556, น.1) และทักษะที่สำคัญสำหรับการเริ่มเรียนภาษาจีน คือการฟังและการพูด ดังที่ อารีญา เชี่ยวจ้อหอ (2551, น.1) ได้กล่าวสรุปผลการวิจัยไว้ว่า โดยธรรมชาติแล้วคนเราจะเริ่มต้นจากการฟังเป็นอันดับแรก โดยเริ่มจากการเลียนแบบเสียงพูดก่อนจึงจะใช้ภาษาในการสื่อสารได้ ซึ่งสอดคล้องกับแซปโปโล (Zappolo, 1981, p.31) ที่กล่าวว่า ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันมีการใช้ทักษะ การฟัง 45% การพูด 30% การอ่าน 16% การเขียน 9% นอกจากนี้ กุศยา แสงเดช (2545, น.132) ยังได้กล่าวสรุปไว้ว่า การฟังเป็นทักษะที่จะนำไปสู่การเรียนรู้ทักษะการพูด การอ่านและการเขียน เช่นเดียวกับ ปิยะพงษ์ วงศ์ชุมเงิน (2560, น.29) ที่ได้กล่าวว่า ทักษะการฟังและทักษะการพูด เป็นทักษะที่สำคัญต่อการเรียนรู้ภาษา ต่างประเทศ เป็นทักษะที่ต้องใช้ควบคู่กันไป โดยเป็นกระบวนการสื่อสารที่มีผู้ส่งสารและผู้รับสาร ทักษะการฟังและทักษะการพูดนั้น นับว่าเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับผู้เริ่มเรียนภาษาต่างประเทศ ถือได้ว่าเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนภาษาจีน ทักษะการฟังและทักษะการพูดเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการสื่อสารอีกด้วย

โรงเรียนชนแดนวิทยาคม จังหวัดเพชรบูรณ์ เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการใช้ภาษาจีน จึงกำหนดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนเป็นวิชาเพิ่มเติม ผู้วิจัยในฐานะผู้รับผิดชอบสอนวิชาภาษาจีน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้สำรวจและศึกษาสภาพปัญหา จากการรวบรวมข้อมูลคะแนนจากการประเมินต่าง ๆ บันทึกผลการเรียนรู้ที่ผ่านมา ผลการสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่าค่อนข้างต่ำ ในปีการศึกษา 2561 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ร้อยละ 65 มีผลการเรียนอยู่ระหว่าง 2.00-3.00 (โรงเรียนชนแดนวิทยาคม, 2561, น.5-6) ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนยังอยู่ในระดับไม่เป็นที่น่าพึงพอใจและจากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากครูผู้สอนในรายวิชาภาษาจีนพบว่า สาเหตุที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ค่อนข้างต่ำ เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ขาดความสนใจ มองว่าการเรียนภาษาจีนเป็นเรื่องไกลตัว และปัญหาการใช้ภาษาจีนของนักเรียนส่วนใหญ่ คือ นักเรียนไม่เข้าใจเรื่องที่ฟัง ทุกครั้งที่นักเรียนต้องพูดภาษาจีนมักพูดไม่คล่องและออกเสียงไม่ชัด นอกจากนี้ยังพบว่าสื่อการสอนที่ใช้ไม่ค่อยมีความหลากหลายอีกทั้งนักเรียนแต่ละคนมีรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันจึงมีการตอบสนองต่อการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

จากการศึกษาสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และจากการเข้าร่วมประชุมร่วมกับคณะครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศ ได้มีข้อเสนอแนะว่า นักเรียนควรได้รับการแก้ไขปัญหาดังกล่าวและควรมีการวางแผนคาดการณ์ในอนาคตเพื่อลดโอกาสที่จะเกิดความล้มเหลวทางการเรียนในรายวิชาภาษาจีนที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ขณะเดียวกันก็มีนักวิชาการหลายท่านได้คิดค้นเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามสภาพและลักษณะของผู้เรียน มหาวิทยาลัยนเรศวร (2551, น.2) ได้กล่าวว่า ทักษะด้านการฟังและการพูดภาษาจีนเป็นพฤติกรรมทางด้านการแสดงออก โดยพื้นฐานแล้วคนไทยส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน ทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน จึงเป็นทักษะค่อนข้างยาก โดยเฉพาะด้านการออกเสียงหรือสำเนียงให้ถูกต้อง ทักษะด้านการฟังและการพูดจึงเป็นทักษะที่นักเรียนควรได้รับการพัฒนาให้เกิดศักยภาพโดยธรรมชาติแล้วนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นวัยที่ชอบความสนุกสนาน กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ จึงต้องมีรูปแบบที่สนุกสนาน ดึงดูดความสนใจผู้เรียน ดารกา วรณวนิช (2549, น.155) กล่าวสรุปไว้ว่า รูปแบบการสอน Storyline ไว้ว่า เป็นรูปแบบการสอนที่มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ มีการบูรณาการหลักสูตร องค์ความรู้ ทักษะ และกระบวนการเรียนรู้จากหลายสาขาวิชา มีลักษณะเป็นการเรียนแบบบูรณาการสหวิทยาการ เป็นการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงในสถานการณ์ต่าง ๆ การส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถในการเรียนรู้ของตนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ อีกทั้งเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้จินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ ตลอดจนมุ่งพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Thinking) และทักษะการตัดสินใจ (Decision Making Skill) ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้ วลัย พานิช (2543, น.49) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า Storyline เป็นรูปแบบการสอนที่น่าสนใจ เป็นนวัตกรรมที่มีรูปแบบการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเหมาะแก่การจัดการเรียนการสอนช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพของตนเองทั้งด้านความรู้ เจตคติและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและพบความสัมพันธ์ระหว่างทักษะกล่าวว่าการจัดการเรียนการสอน แบบ Storyline เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการความรู้และประสบการณ์เข้าด้วยกัน มาจากคำว่า Story และ Line

แปลว่า Making of the Story หรือ to Line a Story หมายถึง เส้นทางการเดินเรื่องที่เรียงติดกัน ต่อเนื่องเป็นลำดับดูจเชือกเป็นการบูรณาการทั้งหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็น ศูนย์กลาง เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ตรงที่ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่ด้วยตนเองโดยผู้สอนได้ จัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายให้ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง มีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ส่วน คือ ฉาก ตัวละคร การดำเนินชีวิต และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือปัญหาที่ต้องแก้ไขผ่านการตั้งคำถาม หลัก (Key Question) เป็นตัวเปิดประเด็นและเชื่อมโยงไปสู่เส้นทางการเดินเรื่อง ให้ผู้เรียนได้ฝึก ทักษะที่หลากหลาย เช่น การสื่อสาร การคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ การทำงานกลุ่ม การวางแผน การบันทึก การสรุป การเผชิญสถานการณ์ การตัดสินใจ การเชื่อมโยงความรู้ และการประยุกต์ความรู้ มาใช้แก้ปัญหาที่สถานการณ์ที่เกิดขึ้นไปพร้อม ๆ กัน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรมีความหลากหลายและใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมเพื่อ เป็นสื่อกลางช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ ดังที่ กนิษฐกานต์ ปันแก้ว (2557, น.155) กล่าวไว้ว่า การใช้สื่อประสมสามารถช่วยเร้าความสนใจของนักเรียนต่อสิ่งที่กำลังศึกษา เพราะสื่อประสมจะเปิด โอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน ได้แสดงความคิดเห็น ได้ฝึกการตัดสินใจ ช่วยสร้างความพอใจ และความมั่นใจให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ นอกจากนี้ สุนันทา ยินดีรัมย์ (2557, น.52) ได้กล่าวเสนอแนะ ว่า การนำสื่อประสมมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอน สามารถช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุ วัตถุประสงค์ เนื่องจากสื่อเป็นตัวกลางที่ช่วยสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียนให้ดำเนินไปได้อย่างมี ประสิทธิภาพทำให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของเนื้อหาบทเรียนได้ตรงกับที่ผู้สอนต้องการ

จากการศึกษาความเป็นมาและสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญ เรื่องความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จึงได้ศึกษา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการฟังการพูดและรูปแบบวิธีการจัดการเรียนรู้ จึงพบว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน Storyline น่าสนใจ เป็นนวัตกรรมที่มีรูปแบบการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เหมาะกับการจัดการเรียนการสอน สามารถพัฒนาความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาจีนได้เป็นอย่างดี ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพของของตนเองทั้งด้านความรู้ เจตคติ และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียน เกิดความเข้าใจและพบความสัมพันธ์ระหว่างทักษะ สามารถช่วยพัฒนาความสามารถด้านการฟังการ พูดภาษาจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงนำรูปแบบการสอน Storyline มาเป็นแนวทางในการ จัดการเรียนรู้ร่วมกับการใช้สื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนของผู้เรียน

คำถามการวิจัย

1. บทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพในการพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนของนักเรียนหรือไม่ อย่างไร
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นอย่างไร
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังการพูดภาษาจีนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1. ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชนแดนวิทยาคม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 105 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนชนแดนวิทยาคม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 34 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยนำเนื้อหาจากรายวิชาภาษาจีน (จ 20202) มาปรับใช้ในบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 你叫什么名字 (คุณชื่ออะไร)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 你家有几口人 (ครอบครัวของคุณมีสมาชิกกี่คน)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 你有什么爱好 (งานอดิเรกของคุณคืออะไร)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 公园怎么走 (ฉันจะไปสวนสาธารณะได้อย่างไร)

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 ตัวแปรต้น

การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชนแดนวิทยาคม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์

3.2 ตัวแปรตาม

3.2.1 ผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชนแดนวิทยาคม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่เรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม

3.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชนแดนวิทยาคม จังหวัดเพชรบูรณ์

4. ขอบเขตเวลา

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ทำการทดลองระยะเวลา 8 สัปดาห์ โดยแบ่งเป็นทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนจำนวน 2 ชั่วโมง ทำการทดลองจำนวน 16 ชั่วโมง รวมระยะเวลาทั้งสิ้นจำนวน 18 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ความสามารถของนักเรียน ซึ่งได้รับจากกระบวนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาจีน ที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและความสามารถ ด้านพุทธิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

2. ความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน หมายถึง การรับรู้ในการฟังคำศัพท์หรือคำสั่งภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาภาษาจีนแล้วเกิดความเข้าใจ สามารถบอกความหมายหรือปฏิบัติตามคำสั่งได้ สามารถสื่อสารโดยใช้การเปล่งเสียงหรือพูดออกเสียงคำศัพท์ได้โดยมีวงคำศัพท์ 80 คำ

3. รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยนำเนื้อหาในบทเรียนจากทุกหน่วยการเรียนรู้มาผูกเรื่องราวให้ต่อเนื่องและเรียงลำดับเหตุการณ์ตามเส้นทางการเดินเรื่อง (Topic line) มี 4 องค์ประกอบ คือ ฉาก ตัวละคร การดำเนินชีวิต เหตุการณ์หรือปัญหาที่เกิดขึ้น และการลงมือปฏิบัติโดยแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็น อภิปรายร่วมกัน ซึ่งมีทั้งหมด 4 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 你叫什么名字 (คุณชื่ออะไร) หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 你家有几口人 (ครอบครัวของคุณมีสมาชิกกี่คน) หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 你有什么爱好 (งานอดิเรกของคุณคืออะไร) หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 公园怎么走 (ฉันจะไปสวนสาธารณะได้อย่างไร) โดยใช้สื่อประสมประเภทต่าง ๆ ในการจัดการเรียนรู้ประสานเข้ากับเนื้อหาในบทเรียนเพื่อเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดความรู้ ประกอบการสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้และร่วมกันทำกิจกรรมตามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมา ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

3.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ผู้สอนตั้งคำถามหลัก (Key Questions) เชื่อมโยงการเดินเรื่องเพื่อนำผู้เรียนเข้าสู่เนื้อหาในบทเรียนและเป็นการกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความพร้อมที่จะเรียนรู้

3.2 ขั้นดำเนินกิจกรรม ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้องค์ประกอบของรูปแบบการสอน Storyline โดย นำ Topic line มากำหนดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องราวที่เกิดขึ้นตามลำดับเนื้อหาในบทเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมา ประกอบด้วยการตั้งคำถามหลักเพื่อเปิดประเด็นไปสู่เส้นทางการเดินเรื่อง ฉาก ตัวละคร การดำเนินชีวิตประจำวัน เหตุการณ์หรือปัญหาที่เกิดขึ้น และการลงมือปฏิบัติ โดยแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็น อภิปรายร่วมกัน เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติและมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนเพื่อนำไปสู่พฤติกรรมที่คาดหวัง โดยใช้สื่อประสมเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้

3.3 ชั้นสรุป ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาในบทเรียนโดยระดมความคิด แลกเปลี่ยนความคิดเห็น หรือนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนเพื่อให้เกิดความชัดเจน เน้นการประเมินผลตามสภาพจริงจากผลงาน การร่วมทำกิจกรรมและความสามารถของผู้เรียน

4. สื่อประสม หมายถึง การนำเอาสื่อประเภทต่าง ๆ มาใช้ประกอบในการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อเทคโนโลยี มาประสมประสานเข้าด้วยกันตามลำดับเนื้อหาในบทเรียนอย่างสัมพันธ์กันเพื่อเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดความรู้ให้เกิดความเข้าใจตรงกันระหว่างครูและนักเรียน โดยผ่านการวิเคราะห์คัดเลือกที่เหมาะสม ประกอบไปด้วย

4.1 สื่อสิ่งพิมพ์ เป็นแฟลชการ์ดที่มีคำศัพท์ รูปภาพ ที่ทำจากกระดาษและบัตรโดยผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ที่นำมาใช้ควบคู่กับกระบวนการจัดการเรียนรู้

4.2 สื่อเทคโนโลยี เป็นการสื่อเทคโนโลยีมาใช้ควบคู่กับกระบวนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ QR Code เชื่อมโยงสื่อเสียงภาษาจีน แอปพลิเคชัน Hello Chinese เว็บไซต์ www.kahoot.it และ Power Point

ผู้วิจัยแบ่งสื่อประสมออกตามเนื้อหาในบทเรียน ดังนี้

4.2.1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 你叫什么名字 (คุณชื่ออะไร) ใช้สื่อสิ่งพิมพ์
แฟลชการ์ด สื่อเทคโนโลยี QR Code

4.2.2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 你家有几口人 (ครอบครัวของคุณมีสมาชิกกี่คน)
ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ แฟลชการ์ด สื่อเทคโนโลยี QR Code
แอปพลิเคชัน Hello Chinese และ Power Point

4.2.3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 你有什么爱好 (งานอดิเรกของคุณคืออะไร) ใช้สื่อ
เทคโนโลยี QR Code เว็บไซต์ www.kahoot.it

4.2.4 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 公园怎么走 (ฉันจะไปสวนสาธารณะได้อย่างไร)
ใช้สื่อเทคโนโลยี QR Code เว็บไซต์ www.kahoot.it

5. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกดีของนักเรียนที่มีต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างไร ที่ตอบสนองความต้องการและความคาดหวังซึ่งเป็นผลมาจากความชอบ ความพอใจ ความสนใจต่อการจัดการเรียนรู้ ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

สมมุติฐานการวิจัย

1. บทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. ผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังการพูดภาษาจีนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน อยู่ในระดับมาก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อให้งานวิจัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. สาระสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)
2. แนวคิดเกี่ยวกับการฟังและการพูด
3. การจัดการเรียนการสอนภาษาจีน
4. รูปแบบการสอน Storyline
5. สื่อประสม
6. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สาระสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)

การเรียนภาษาจีนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) คือพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะและสามารถสื่อสารภาษาจีนขั้นพื้นฐานอย่างมีประสิทธิภาพตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งการฟัง-พูด-อ่าน-เขียนและแสดงออกสามารถใช้ภาษาจีนในการแสวงหาความรู้ ศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมจีนเพื่อเข้าถึงปรัชญา วิถีคิด และวิถีชีวิตของชาวจีน สามารถเปรียบเทียบและถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทย-จีนด้วยภาษาจีนอย่างสร้างสรรค์ และมีเจตคติที่ดีต่อภาษาจีน ดังนั้นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว สาระสำคัญของการเรียนรู้ภาษาจีนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงประกอบไปด้วย การใช้ภาษาจีนในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยน ข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ สรุปลงความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลได้อย่างเหมาะสมการใช้ภาษาตามแบบแผนและวัฒนธรรมจีน รู้และเข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของจีนกับไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2556, น.3-5)

การใช้ภาษาจีนเชื่อมโยงกับความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตนการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและ

นอกห้องเรียนชุมชนและสังคมโลกเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก ทั้งนี้เป้าหมายการเรียนรู้ดังกล่าวกำหนดขึ้นตามมาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ดังนี้

มาตรฐาน 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และแสดงความคิดเห็นเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

มาตรฐาน 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา สามารถนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย สามารถนำไปใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

มาตรฐาน 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

มาตรฐาน 4.1 ใช้ภาษาจีนในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน สังคม

มาตรฐาน 4.2 ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ในแต่ละมาตรฐานการเรียนรู้ได้กำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ที่สอดคล้องตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ โดยกำหนดขอบข่ายการเรียนรู้เป็นรายปี เพื่อให้โรงเรียนได้พัฒนาผู้เรียนให้เพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ทักษะการสื่อสารภาษา และความเข้าใจในวัฒนธรรมจีนตามระดับวัยของผู้เรียน ซึ่งซับซ้อนขึ้นทั้งแนวกว้างและแนวลึก และมีความหลากหลายที่ครอบคลุมสาระตามผังมโนทัศน์ รวมทั้งเป็นไปตามหลักการและมาตรฐานสากลของการเรียนรู้ภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ

สาระการเรียนรู้ภาษาจีน

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร เข้าใจและมีทักษะในการสื่อสารด้วยภาษาจีนเพื่อแลกเปลี่ยนและนำเสนอข้อมูลข่าวสารอย่างเหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษา วัฒนธรรมทางชีวิตความเป็นอยู่

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาจีนสืบค้นข้อมูลความรู้ตามความสนใจในหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับ ตนเอง ครอบครัว โรงเรียน

สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหารเครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ การศึกษาและอาชีพ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และอื่น ๆ

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก ใช้ภาษาภายในและภายนอกบริบทโรงเรียน เพื่อขยายเพิ่มพูนความรู้และแสวงหาความเพลิดเพลิน ศึกษาต่อและเตรียมเข้าสู่อาชีพ

คุณภาพผู้เรียน สำหรับการจัดการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2551 ผู้เรียนจะต้องมีความรู้ความสามารถดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2556, น.8-9)

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ คำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่าง ๆ คำชี้แจง คำอธิบายและคำบรรยายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงคำ ประโยค ข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และละครสั้นตามหลักการอ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลยกตัวอย่างประกอบ

2. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็นต่าง ๆ ข่าว สถานการณ์ที่ฟังและอ่าน พูดและเขียนบรรยายตามความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ ข่าว เหตุการณ์ อย่างมีเหตุผล

3. พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว หรือเหตุการณ์ เรื่อง และประเด็นต่าง ๆ ตามความสนใจ พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์ เรื่องกิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ทั้งหมดในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

4. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมกับระดับของบุคคล เวลา โอกาส และสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของจีน อธิบายหรืออภิปรายเกี่ยวกับวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และขนบธรรมเนียมประเพณีของจีน เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

5. อธิบาย/เปรียบเทียบระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน สุภาษิตและบทกลอนของภาษาจีนและภาษาไทย วิเคราะห์/อภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมจีนกับไทย และนำไปใช้อย่างมีเหตุผล
6. ค้นคว้า/สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน
7. ใช้ภาษาจีนสื่อสารในสถานการณ์จริง หรือสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นภายในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชนและสังคม
8. ใช้ภาษาจีนสืบค้น ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์และสรุปความรู้หรือข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของทางโรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติเป็นภาษาจีน
9. มีทักษะการใช้ภาษาจีน (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อที่เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทาง ท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และอื่น ๆ ที่จำเป็นตามเหตุการณ์
10. ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อนสื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนา ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

จากการศึกษาสาระสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) เห็นได้อย่างชัดเจนว่า ผู้เรียนจะต้องมีความรู้ความสามารถในทักษะทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ทักษะทางการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนจึงต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนทักษะอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะความสามารถในการใช้ภาษา ซึ่งการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนนั้นจะต้องยึดตามโครงสร้างหลักสูตรภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ดังกล่าวเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ให้ได้มากที่สุด ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการสื่อสารด้านการฟังการพูด ผู้วิจัยจึงมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพมาตรฐานการเรียนรู้ข้อ 1 คือ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่เน้นให้ผู้เรียนจะต้องสามารถฟัง-พูด เพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน เพื่อนำมาศึกษาและทำการวิจัยด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูด ภาษาจีน

แนวคิดเกี่ยวกับการฟัง

ความหมายของการฟัง

การฟังเป็นทักษะที่ใช้ในการสื่อสารมากและสำคัญที่สุดในชีวิตประจำวันของมนุษย์ อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการฟังไว้ดังนี้

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540, น.159) กล่าวว่า การฟัง เป็นทักษะรับสารที่สำคัญทักษะหนึ่ง เป็นทักษะที่ใช้กันมากและเป็นทักษะแรกที่ต้องทำการสอน เพราะผู้พูดจะต้องฟังให้เข้าใจเสียก่อน จึงสามารถพูดโต้ตอบ อ่านหรือเขียนได้

พรสวรรค์ สีป้อ (2550, น.151) กล่าวว่า การฟัง หมายถึง ทักษะการรับ (Receptive Skill) ประกอบด้วย ผู้ส่งสาร สาร และผู้รับสาร ผู้รับสารต้องประมวลข้อมูลที่ได้รับโดยใช้ความรู้เดิม และความรู้ด้านภาษา ต้องมีความสามารถในการแยกแยะ เข้าใจในสิ่งที่ผู้อื่นพูด ซึ่งต้องเข้าใจสำเนียง หรือการออกเสียง ไวยากรณ์ คำของผู้พูด พร้อมกับจับความหมาย

พิศพิมล ชื่นชม (2553, น.20) กล่าวว่า การฟัง หมายถึง ความสามารถในการรับรู้สิ่งที่ได้ฟัง มีความเข้าใจในสิ่งนั้น ๆ เมื่อผู้ฟังเข้าใจก็สามารถแสดงออกทางคำพูดได้ เพื่อให้การฟังมีประสิทธิภาพ และเข้าใจความหมายของผู้พูดอย่างชัดเจน ซึ่งขึ้นอยู่กับผู้ฟังว่ามีความสนใจ ความตั้งใจ มีความรู้ทางภาษา และความสามารถในการเรียบเรียง ตีความ เพื่อที่จะได้เข้าใจสิ่งที่ผู้พูดพูดออกมาว่า มีความหมายว่าอย่างไร และมีประสบการณ์เดิมของผู้ฟังผสมผสาน จึงจะเป็นการฟังที่สมบูรณ์

พรพิมล รียาย และ ธนากร ขำศรี (2555, น.6) กล่าวว่า การฟังเป็นพฤติกรรมที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการรับรู้ ความเข้าใจ การฟังไม่ได้หมายถึงการได้ยินเท่านั้น แต่หมายถึงการได้ยินอย่างรับรู้และตั้งใจที่จะรู้โดยพยายามเข้าใจความหมายของเสียงที่ได้ยินให้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้เปล่งเสียงนั้น

กัลยา จันเลน (2558, น.13) กล่าวว่า การฟัง หมายถึง กระบวนการรับรู้ความหมาย โดยการใช้ความรู้เดิมเพื่อเดาความหมายและการสังเกตความแตกต่างของเสียงได้ ผู้ฟังต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการผสมผสานกันของระบบเสียง คำศัพท์ โครงสร้าง และความสัมพันธ์ระหว่างข้อความของสิ่งที่ได้ยิน

หยางอิ่ง (Yangang 1993, p.6) กล่าวว่า การฟัง หมายถึง ความสามารถที่จะบอกและเข้าใจได้ว่าผู้พูด พูดอะไรออกมา คนที่มีความสามารถในการฟังคือคนที่สามารถทำนายได้ว่าผู้พูด กำลังจะพูดอะไรต่อไป ถ้าที่จะเดาความหมายของคำศัพท์ที่ไม่รู้ สามารถนำความรู้ที่มีอยู่เดิมไปต่อความรู้ในเนื้อหาที่รับฟังใหม่ได้

สรุปได้ว่า การฟังหมายถึง การฟังคำพูดหรือเสียงแล้ววิเคราะห์ออกมาและสามารถเข้าใจถึงความหมายในสิ่งที่ได้ฟัง โดยผู้ฟังมุ่งความสนใจของตนไปยังเสียงที่ได้ยินได้ฟังจากผู้สื่อสาร โดยผ่านกระบวนการทางสมอง โดยการคิด แยกแยะ แปลความ ตีความ จนเกิดความเข้าใจ ซึ่งเป็นหนึ่งในทักษะที่มีความสำคัญ และเป็นทักษะแรกในการเรียนภาษาต่างประเทศ หากผู้ฟังมีความสามารถด้านการฟังที่ดี ย่อมเกิดความสามารถด้านอื่นตามมา คือความสามารถด้านการพูด การอ่าน และการเขียน

ความสำคัญของการฟัง

ในชีวิตประจำวันของมนุษย์ใช้ทักษะการฟังมากกว่าทักษะอื่น ๆ มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการฟัง ดังนี้

สมโภชน์ พนาवास (2542, น.53-54) กล่าวว่า การฟังเป็นองค์ประกอบที่สำคัญสำหรับการสนทนา ไม่ว่าจะสนทนากันด้วยภาษาใดก็ตาม เพราะการสนทนาโดยทั่วไปต้องประกอบด้วยผู้พูดและผู้ฟัง และประกอบด้วยกิจกรรม 2 ลักษณะ คือ การพูดและการฟัง ถ้าคนถามตั้งใจฟัง คนพูดตอบ ก็สามารถแสดงให้เห็นว่า การพูดนั้น สามารถสื่อสารไปยังผู้ฟังอย่างแท้จริงโดยการใช้สายตา ใช้สีหน้าท่าทางประกอบการพูด และให้โอกาสผู้ฟังได้พูดโต้ตอบ เกี่ยวกับสิ่งที่ได้ฟังบ้าง บางครั้ง การฟังไม่ใช่เรื่องง่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฟังภาษาต่างประเทศให้เข้าใจในการฝึกสนทนา การเป็นผู้ฟังที่ดีนั้น ผู้ฟังต้องสนใจด้วยว่าใครเป็นคนพูดและพูดเรื่องอะไร เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ และเพื่อแสดงบทบาทของผู้ฟังที่ดี

พิรพงศ์ สุขแก้ว (2550, น.22-24) กล่าวว่า การฟังเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับนักเรียนภาษา เนื่องจากเป็นทักษะการรับสาร (Receptive Skills) ซึ่งต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกับภาษาพูด ทักษะการฟังต้องได้รับการพัฒนาเป็นลำดับแรก ทั้งในการเรียนภาษาแม่และภาษาที่สอง โดยเฉพาะนักเรียน เพราะนักเรียนจะประสบความสำเร็จในการเรียนขึ้นอยู่กับความเข้าใจขณะที่ครูบรรยายและกิจกรรมอื่น ๆ ในห้องเรียน

อารีญา เชี่ยวจ้อหอ (2551, น.9) กล่าวว่า โดยธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาของมนุษย์จะเริ่มจากการฟังและการเลียนแบบเสียงที่ได้ฟัง จึงกล่าวได้ว่าการฟังเป็นจุดเริ่มต้นของทักษะการเรียนรู้ภาษา ความหมายของการฟังไม่เพียงแต่การฟังเสียงเท่านั้น แต่การฟังเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจด้วย โดยธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาของมนุษย์จะเริ่มจากการฟังและเลียนแบบเสียงที่ได้ยิน

วิญญาณี พลเยี่ยม (2552, น.21) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนทางด้านทักษะภาษานั้น เริ่มจากสอนทักษะการฟังไปสู่ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนตามลำดับ ทักษะการฟังและการพูดถือว่าเป็นสิ่งสำคัญของการสื่อสาร การปลูกฝังให้นักเรียนมีทักษะด้านการฟัง การพูดเป็นพื้นฐานนั้นเชื่อว่า จะละลายทักษะในการเขียนเลยทีเดียวนั่นเอง เพราะโดยหลักแล้ว ทักษะการฟัง

การพูด การอ่าน และการเขียนควรจะดำเนินการควบคู่กันไปเมื่อมีโอกาสที่เหมาะสม ซึ่งอยู่ในดุลพินิจของครูผู้สอนที่จะนำทักษะการอ่านและการเขียนมาเป็นประสบการณ์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทางภาษาที่ครบถ้วนสมบูรณ์ และเป็นการปูพื้นฐานนำไปสู่การเรียนรู้ภาษาขั้นสูงต่อไป

พิศพิมล ชื่นชม (2553, น.21) กล่าวว่า ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การฟังนับว่ามีความสำคัญมาก เพราะการที่จะพูดโต้ตอบหรือแสดงความคิดเห็น ต้องฟังให้เข้าใจก่อน การฟังจึงเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ทักษะอื่น ๆ อีกทั้งช่วยให้ผู้ฟังเกิดประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวัน

ศิริณัฐ ชันนาค (2559, น.23) การฟังมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และมีบทบาทในการสื่อสารในชีวิตประจำวันมากกว่าทักษะอื่น ดังนั้นสิ่งที่อยู่เบื้องหลังการฟังที่ประสบความสำเร็จคือ ความสามารถในการฟัง ซึ่งเป็นกุญแจสำคัญในการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

สรุปได้ว่า การฟังเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นทักษะแรกในการรับรู้ภาษาของมนุษย์และยังเป็นทักษะที่ช่วยพัฒนาส่งเสริมการเรียนรู้ในทักษะอื่น ๆ อีกทั้งยังเป็นทักษะที่จะช่วยเก็บรวบรวมข้อมูลความรู้ ความคิด ข้อเท็จจริง ประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการแสดงพฤติกรรมให้ถูกต้องและเหมาะสม

การวัดและประเมินผลด้านการฟัง

การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการที่ชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างของคุณลักษณะที่ต้องการวัด มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลด้านการฟัง ดังนี้

ศิริพร พงษ์สุรพิพัฒน์ (2549, น.283) กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญในการกำหนดลักษณะการวัดประเมินผลด้านการฟังไว้ดังนี้

1. รูปแบบที่ใช้ อาจเป็นการถาม-ตอบ หรือบทสนทนาแล้วตอบคำถาม หรือบทพูดคนเดียวที่มีคำถามและคำตอบเกี่ยวกับบทพูดนั้น
  2. ประเภทของคำถามมีลักษณะดังต่อไปนี้
    - 2.1 คำถามประเภทข้อมูล ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร ทำไม
    - 2.2 คำถามประเภทตอบรับหรือปฏิเสธ
    - 2.3 คำถามประเภทเลือกตอบ
  3. ความยากง่าย
    - 3.1 คำถามเรียงลำดับยาก-ง่าย จากง่าย ปานกลาง และยาก
    - 3.2 เป็นคำถามตรงไปตรงมา หรือคำถามประเภทตีความ
  4. ข้อควรปฏิบัติ
    - 4.1 เว้นระยะให้นักเรียนมีเวลาคิดและตอบได้ทันเวลา

4.2 ภาษาที่ใช้ควรเป็นภาษาพูด ไม่ใช่ภาษาเขียน

4.3 ให้บริบทเพียงพอสำหรับการตอบคำถาม

4.4 เรียงลำดับข้อความตามที่ปรากฏในการฟัง

4.5 เรียงคำถามทั่วไปไว้ท้ายสุด

อัจฉรา วงศ์โสธร (2549, น.130-133) กล่าวถึงการทดสอบทักษะการฟังว่า สามารถวัดได้ทั้งที่เป็นหน่วยย่อยและความเข้าใจสารโดยรวมที่อาศัยโครงสร้างความรู้ของนักเรียนซึ่งเกณฑ์การประเมินผลควรเป็นไปตามรูปแบบการฟัง เช่น

1. การฟังแบบตัวต่อตัว ในการสนทนาควรใช้เกณฑ์ที่กำหนดความสามารถในการจับใจความ การตีความ สังเกตกริยาอาการ สีหน้าท่าทางของผู้พูด วัตถุประสงค์ของการพูด บริบทของการพูด สัมพันธภาพระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง ภาษาที่ใช้

2. การฟังที่ไม่ใช่ตัวต่อตัว เป็นการสื่อแบบทางเดียว เช่น การฟังวิทยุ โทรทัศน์ การบรรยาย ควรเพิ่มเกณฑ์การกำหนดความสามารถในการระบุประเภทของเนื้อหาว่าเป็นโวหารชนิดใด หน้าที่ของภาษา ความสัมพันธ์ของเนื้อความด้านภาษา และความสัมพันธ์ของเนื้อความตามประสบการณ์ของผู้พูดและผู้ฟัง

แมดเซน (Madsen, 1983, pp.127-143) ได้กล่าวถึงรูปแบบของแบบทดสอบด้านการฟังไว้ดังนี้

1. แบบทดสอบที่มีการตอบสนองที่จำกัด (Limited Response) แบบทดสอบประเภทนี้เหมาะกับผู้เรียนระดับเริ่มต้น มีรูปแบบดังนี้

1.1 การจำแนกเสียง (Native-Language Response) โดยให้นักเรียนฟังเทปบันทึกเสียงของเจ้าของภาษาและภาษาอื่น ๆ แล้วให้นักเรียนบอกความแตกต่าง ลักษณะข้อสอบเป็นแบบการเลือกคำตอบแบบถูก-ผิด (True/False) หรือแบบ ใช่-ไม่ใช่ (Yes/No)

1.2 การใช้รูปภาพ (Picture Cues) โดยให้นักเรียนฟังข้อความ บทสนทนา หรือเนื้อหาเรื่องแล้วให้ผู้เรียนเลือกรูปภาพที่เหมาะสม นอกจากนี้ให้นักเรียนดูรูปภาพขณะฟังข้อความแล้วบอกว่าสิ่งที่ปรากฏอยู่ในรูปภาพนั้นถูกหรือผิด

1.3 การใช้กิจกรรมเพื่อตอบสนองการปฏิบัติ (Task Response) การปฏิบัติตามคำสั่ง การวาดภาพระบายสีจากข้อความที่ได้ฟัง การเขียนเส้นทางในการเดินทาง การจับคู่ภาพ

2. แบบทดสอบที่ใช้คำถามแบบเลือกตอบ (Multiple-Choice Appropriate Response) เป็นข้อสอบเพื่อวัดความเข้าใจ เช่น ให้นักเรียนสรุปประเด็นสำคัญ

แนวคิดเกี่ยวกับการพูด

ความหมายของการพูด

การพูดเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการสื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร โดยจะต้องถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของผู้พูดที่ต้องการจะให้ผู้ฟังสามารถฟังได้อย่างเข้าใจ มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการพูดไว้ดังนี้

สมิตรา อังวัฒนกุล (2540, น.167) กล่าวสรุปไว้ว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด โดยใช้กลวิธีในการพูดที่ทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ

อวยชัย ผกามาศ (2542, น.1-2) กล่าวถึงความหมายของการพูดไว้ว่า การพูดคือการสื่อสารทางด้านความคิด ประสบการณ์ และความต้องการของผู้พูดไปสู่ผู้ฟังเพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังได้รับรู้ เกิดความเข้าใจและได้รับการตอบสนองโดยใช้น้ำเสียง ภาษา และกิริยาท่าทางอย่างเหมาะสม ถูกต้อง ตามมารยาทและประเพณีนิยมของสังคม

พรสวรรค์ สีป้อ (2550, น.163) ได้อธิบายความหมายของการพูดไว้ว่า การพูด คือ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม เป็นการสื่อสารทางวาจาของคนตั้งแต่สองคนขึ้นไป ต่างฝ่ายต่างมีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตนเอง และ ต่างฝ่ายก็ต้องตีความในสิ่งที่ตนเองได้ฟัง ต้องสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ หลีกเลี่ยงการทำให้ผู้ฟังสับสนจากการออกเสียงผิด ไวยากรณ์ผิด ใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม นอกจากนี้ยังต้องพูดให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมด้วย

พรพรม เข้มตระกูล (2557, น.22) กล่าวถึงความหมายของการพูดว่า การพูด คือ การถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก หรือการเปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสาร รวมถึงอากัปกิริยาที่ช่วย ให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างชัดเจนตรงกับผู้พูด

อรญา บำรุงกิจ (2558, น.12) กล่าวถึงความหมายของการพูดว่า การพูดคือ การสื่อสารโดยใช้ทั้งวัจนภาษาและอวัจนภาษาเพื่อแสดงความรู้สึกรู้สึกและความคิดของผู้ส่งสาร นอกจากนั้น การพูดยังเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่ผู้พูดต้องศึกษาหลักการและวิธีการเพื่อนำเสนอความรู้ด้วยภาษาที่ดีที่สุด เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจและบรรลุถึงเป้าหมายตามที่ผู้พูดตั้งใจไว้

สก๊อต (Scott, 1981, p.70) กล่าวว่า การพูดเพื่อการสื่อสารเป็นรูปแบบพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ซึ่งรวมทั้งผู้พูด และผู้ฟัง และมีปฏิกริยาโต้ตอบกับสิ่งที่ได้ยิน ผู้ร่วมสนทนาแต่ละคนต้องตีความในสิ่งที่ฟัง ซึ่งไม่สามารถทำนายได้ล่วงหน้าว่ามีรูปแบบภาษาใด และมีความหมายแบบใด รวมถึงการโต้ตอบด้วยภาษาที่ทำให้เกิดประโยชน์และสะท้อนความตั้งใจ ในการมีปฏิสัมพันธ์

สรุปได้ว่า การพูด คือการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก อารมณ์ ความต้องการและ แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารซึ่งกันและกันระหว่างผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง เพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเกิดความ เข้าใจตรงกันโดยผู้พูดจะทำหน้าที่เป็นผู้ส่งสารให้กับผู้ฟังซึ่งเป็นผู้รับสารในลักษณะการสื่อสารแบบ 2 ทาง คือ มีการแลกเปลี่ยนบทบาทกับเป็นผู้พูดและผู้ฟัง

ความสำคัญของการพูด

การพูดเป็นทักษะที่สำคัญเพราะต้องใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ดังที่กรมวิชาการ (2545, น.67) กล่าวไว้ว่า การพูดเป็นสิ่งจำเป็น เพราะมีส่วนช่วยในการแสดงออกถึงความต้องการ และความรู้สึกนึกคิดของผู้พูด โดยสามารถนำการพูดนั้นไปใช้ในสถานการณ์ที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน หรือการรายงานเหตุการณ์ต่าง ๆ ด้วยถ้อยคำที่กะทัดรัด อีกทั้งยังสามารถเรียบเรียงคำพูดที่ได้ฟัง หรือสิ่งที่ได้อ่านมาเป็นคำพูดของตัวเอง และสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างคล่องแคล่ว เมื่อสามารถพูดได้ก็ย่อมฟังสิ่งที่ผู้อื่นพูดได้เข้าใจและช่วยให้ง่ายต่อการอ่านและการเขียน นอกจากนี้ ยังมีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการพูดไว้ดังนี้

พิศพิมล ชื่นชม (2553, น.25) กล่าวถึงความสำคัญของการพูดไว้ว่า การพูดเป็นทักษะที่ สำคัญและจำเป็นมาก การพูดที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้พูดจะต้องสามารถใช้น้ำเสียง ถ้อยคำ และความรู้อยู่เกี่ยวกับคำศัพท์ ไวยากรณ์ และวัฒนธรรมเป็นอย่างดีและอย่างถูกต้อง นอกจากนี้ยังต้องสามารถใช้ อากัปกิริยาที่เหมาะสมเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจและได้รับรู้จุดประสงค์ของผู้พูด หรือใช้พฤติกรรม การแสดงออกที่ไม่ใช่คำพูดได้สอดคล้องเหมาะสมอีกด้วย

สุทธิชัย ปัญญโรจน์ (2554) กล่าวถึงความสำคัญของการพูดไว้ว่า การพูดมีความ สำคัญต่อ การดำเนินชีวิตประจำวันของคนเราทุกคนเป็นอย่างมาก เพราะการพูดคือรูปแบบของการสื่อสารที่ ง่ายและทำความเข้าใจได้ชัดเจนมากกว่าการเขียน ไม่ว่าจะเป็นการสนทนากันระหว่างบุคคล การพูด ต่อหน้าสาธารณชน การพูดโดยผ่านเครื่องมือสื่อสาร เช่น โทรศัพท์ วิทยุสื่อสาร เป็นต้น การ พัฒนาการพูดจึงมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตมาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการทำงาน เรื่องของมนุษย์ สัมพันธ์ ย่อมจะต้องใช้การสื่อสารทางการพูดทั้งสิ้น คนที่สามารถพูดได้ประทับใจแก่ผู้ฟังมักจะได้รับความเคารพและศรัทธาจากคนฟัง คนที่คุยสนุกสนานในกลุ่มสนทนาก็จะมีคนชอบคุยด้วยมากกว่า คนที่เงิบขริม คนที่พูดแล้วสามารถจูงใจคนฟังได้มักจะมีโอกาสเป็นผู้นำมากกว่าคนที่ไม่มี ความสามารถ ในด้านนี้

ปัทิตตา ดิวศ์ (2557, น.56) กล่าวถึงความสำคัญของการพูดว่า การพูดเป็นทักษะที่จำเป็น และมีความสำคัญในการสื่อสาร รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันและกันในการแสดงออกถึงความ ต้องการ ตลอดจนความรู้สึกนึกคิดทั้งของตนเองและผู้อื่น

สรุปได้ว่า การพัฒนาความสามารถด้านการพูดมีความจำเป็นอย่างยิ่งโดยเฉพาะเรื่องของการมีมนุษยสัมพันธ์กับคนรอบข้าง การทำงาน หรือการพูดต่อหน้าสาธารณชน สิ่งเหล่านี้ล้วนต้องใช้การพูดในการสื่อสารทั้งสิ้น ดังนั้นการพูดจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากในชีวิตประจำวัน

องค์ประกอบของการพูด

รูปทอง กว้างสวัสดิ์ (2545, น.18) ได้แบ่งองค์ประกอบของการพูดออกเป็น 5 ด้าน คือ

1. ความสามารถทางด้านไวยากรณ์ หมายถึง ความรู้ทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้างทางด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างของคำ ประโยค ตลอดจนการสะกด และการออกเสียง
2. ความสามารถทางด้านสังคม (Social-linguistic Competence) หมายถึง การใช้คำ และโครงสร้างประโยคได้อย่างเหมาะสมตามบริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ การถาม ทิศทางและข้อมูลต่าง ๆ และการใช้ประโยคคำสั่ง เป็นต้น
3. ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูด และเขียน (Discourse Competence) หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษา (Grammatical Form) กับความหมาย (Meaning) ในการพูดและการเขียนตามรูปแบบ และสถานการณ์ที่แตกต่างกัน
4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic Competence) หมายถึง การใช้เทคนิคเพื่อให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะการสื่อสารด้านการพูด ถ้าผู้พูดมีกลวิธีในการที่จะไม่ทำให้การสนทนานั้นหยุดลงกลางคัน เช่นการใช้ภาษาท่าทาง (Body Language) การขยายความโดยใช้คำศัพท์คำอื่นที่ผู้พูดนึกไม่ออก

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (2557) สรุปองค์ประกอบของการพูดไว้ดังนี้

1. ผู้พูด (Speaker) หมายถึง ผู้ที่ถ่ายทอดความคิดความรู้ ความรู้สึกและความต้องการไปสู่ผู้ฟัง โดยอาศัยถ้อยคำ น้ำเสียงและกิริยาท่าทางต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ฟังรับรู้และเข้าใจวัตถุประสงค์ของผู้พูด รวมทั้งมีปฏิริยาตอบสนองสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
2. สารหรือเนื้อหาสาระ (Message) หมายถึงถ้อยคำ น้ำเสียงและกิริยาท่าทางที่สื่อสารจากผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง
3. สื่อหรือช่องทาง (Channel) หมายถึง สิ่งที่ช่วยนำสารหรือถ่ายทอดเรื่องราวต่าง ๆ จากผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง ให้ดำเนินไปอย่างสะดวกรวดเร็วและชัดเจนยิ่งขึ้น สามารถแบ่งออกเป็นสองประเภท คือ สื่อธรรมชาติ และสื่อที่มนุษย์สร้างขึ้น
4. ผู้ฟัง (Audience) หมายถึง ผู้ที่ฟังสิ่งที่พูดแล้วมีปฏิริยาตอบสนองกับเรื่องที่ฟัง
5. ปฏิริยาตอบสนอง (Feedback) หมายถึง การแสดงออกของผู้ฟังที่ทำให้ผู้พูดทราบว่าผลการพูดเป็นอย่างไร บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ เช่น ผู้ฟังเข้าใจ เชื่อถือ และคล้อยตาม

ผู้ฟังเข้าใจ หรือไม่เชื่อถือและไม่คล้อยตาม เป็นต้น ผลของการพูดส่วนหนึ่งสังเกตได้จาก การแสดงออกของผู้ฟัง ผู้ฟังยิ้มแย้ม ประบมือ ผงกศีรษะรับรู้ หรือทำหน้าวิงวอน ส่ายหน้า ไม่รับรู้เรื่องราวที่ฟัง

6. ประสบการณ์ร่วม (Field of Experience) หมายถึง สิ่งที่ผู้พูดและผู้ฟังได้พบประสบมา เช่น พื้นฐานความรู้ความสามารถในการสื่อสาร ความคิดเห็น ค่านิยม ความเชื่อ หรือความสนใจ เรื่องใดเรื่องหนึ่ง เป็นต้น ถ้าผู้พูดและผู้ฟังมีประสบการณ์ร่วมที่คล้ายกันหรือเหมือนกันหรือ อยู่ในสภาพแวดล้อมเดียวกันจะทำให้การพูดสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายได้เป็นอย่างดี

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการพูด ประกอบด้วย ผู้พูด ผู้ฟัง สื่อหรือช่องทาง ในการช่วย นำสารหรือถ่ายทอดเรื่องราวต่าง ๆ โดยใช้คำพูด น้ำเสียง การแสดงท่าทางในการสื่อสารเพื่อให้ความชัดเจน เข้าใจง่ายตามวัตถุประสงค์ของผู้พูด

การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูด

การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูด เป็นจุดเริ่มต้นของการป้อนภาษา ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นจะต้องให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจสำหรับการเรียนรู้ ซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวไว้ดังนี้

วันทนี ไพรินทร์ (2547, น.9) กล่าวว่า การพัฒนาความสามารถในด้านทักษะการฟังและการพูดจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องกัน นักเรียนต้องได้รับการพัฒนาจากการรับปัจจัยที่มีความหมายจากการฟังโดยใช้เวลาในการปรับตัว ซึ่งจะใช้เวลามากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสถานการณ์และความสามารถของนักเรียนเอง การฝึกทักษะการพูดควรเป็นไปตามลำดับ โดยเริ่มจากคำ วลี ประโยคสั้น ๆ ง่าย ๆ จนไปถึงประโยคซับซ้อนขึ้น จนนักเรียนสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาและเมประสิทธิภาพในการฝึกทักษะการฟังและการพูดด้วย

ศิริมา โพธิ์จักร (2553, น.31) กล่าวว่า สิ่งสำคัญสำหรับการพัฒนาการฟังและการพูด ได้แก่ การจัดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการฟังจากสถานการณ์ที่หลากหลายทั้งที่เป็นจริงหรือสมจริง เน้นเนื้อหาการฟัง ที่ตรงกับความสนใจของผู้เรียน ผู้สอนควรใช้วิธีต่าง ๆ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่ได้ฟังให้มากที่สุดและช่วยให้ผู้เรียน รู้จักเทคนิคในการฟังและเรียนรู้การรับสาร เป็นผู้ฟังที่มีประสิทธิภาพ ผู้สอนจะต้องจัดการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเคยชินและมีโอกาสใช้ภาษาในการพูดให้มากที่สุดเน้นบรรยากาศการเรียนที่สนุกสนาน ไม่ก่อให้เกิดความเครียด และในขณะที่ผู้สอนจัดการเรียนรู้จะต้องช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องแม่นยำ ผู้สอนก็ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาด้วย

ปัทิตตา ติวรงค์ (2557, น.56) กล่าวถึงการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดว่า การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องกัน นักเรียนจะต้องได้รับการพัฒนา มาจากการได้รับปัจจัยป้อนที่มีความหมายจากการฝึกฟังโดยใช้เวลาปรับตัว จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับ

สถานการณ์และความสามารถของแต่ละบุคคลในการฝึกโดยเป็นไปตามลำดับจากง่ายไปสู่ยาก การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพให้แก่นักเรียนเพื่อพัฒนาการฟังการพูดให้ดีขึ้น

สรุปได้ว่า การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูด ครูผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการฟังจากสถานการณ์ที่หลากหลายทั้งที่เป็นจริงหรือสมจริง จัดการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเคยชินและมีโอกาสใช้ภาษาในการพูดให้มากที่สุด กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะฝึกฝนทักษะการฟังและการพูดอย่างตั้งใจ เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและสามารถนำสิ่งที่ได้จากการฟังและการพูดไปพัฒนาทักษะอื่น ๆ ต่อไป

การวัดและประเมินผลด้านการพูด

การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการที่ชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างของคุณลักษณะที่ต้องการวัด มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลด้านการพูดไว้ดังนี้

สุภัทรา อักษรนุเคราะห์ (2540, น.57-58) ได้ให้แนวทางวิธีการวัดผลด้านการพูดไว้ดังนี้

1. ให้นักเรียนดูภาพ หรือวีดิทัศน์แล้วอธิบาย
2. ให้นักเรียนสนทนาเป็นคู่ โดยกำหนดสถานการณ์
3. บันทึกตารางเวลาทำงาน/เรื่องราว
4. รายงานหน้าในชั้นเรียน หลังจากสำรวจกิจกรรมที่เพื่อนชอบทำมากที่สุด
5. สัมภาษณ์เป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม
6. เล่าเรื่องตามจินตนาการ

แครร์รอลและชีนีแอร์ (Carroll and Schneier, 1982, p.134) ได้ให้แนวทางสำหรับ

การให้คะแนนประเมินการพูดมีดังนี้

- 5 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังแล้วตอบได้ถูกต้องให้รายละเอียดไม่ติดขัด
- 4 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังแล้วตอบได้ถูกต้องให้รายละเอียดได้เมื่อถามต่อ
- 3 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังแล้วมีความลังเลไม่ตอบทันที
- 2 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังแล้วตอบผิดในครั้งแรกแต่แก้ไขให้ถูกต้องได้
- 1 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังแล้วตอบผิด และตะกุกตะกักแต่แก้ไขได้บ้าง
- 0 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังแล้วตอบคำถามไม่ถูกต้อง

การจัดการเรียนการสอนภาษาจีน

การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นภาษาที่สองโดยเฉพาะการสอนด้านทักษะการฟัง และการพูดภาษาจีน การพูดเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งควบคู่กับความเข้าใจในการฟังซึ่งทักษะทั้งสองอย่างนี้มีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างยิ่ง การพูดเป็นทักษะที่จะต้องฝึกควบคู่ไปกับการฟังเสมอ ถือเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการเรียนภาษาจีน ซึ่ง Liu Xun (2007, p.137) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สอง มี 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. 感知阶段 (ขั้นตอนการรับรู้)

เป็นการรับรู้เนื้อหาผ่านการมอง การฟังและการอ่านโดยสมองจะบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ที่เก็บไว้ในส่วนของจำ ซึ่งสิ่งที่สำคัญที่สุดของขั้นตอนนี้คือความสามารถในการจดจำเนื้อหาของผู้เรียนโดยการเลียนแบบเสียงของผู้สอน การฝึกทำซ้ำ รวมถึงคำศัพท์หรือรูปประโยคในแบบฝึกหัด ซึ่งการเรียนโดยเลียนแบบเสียงของผู้สอน หรือเสียงเจ้าของภาษาผ่านสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดยการฝึกฟังและพูดตามซ้ำไปซ้ำมาทุกวันจะช่วยให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหาเหล่านั้น ๆ ได้อย่างแม่นยำโดยไม่ต้องท่องจำก็สามารถเรียนรู้คำศัพท์ ไวยากรณ์ รวมถึงวิธีการใช้ประโยคต่าง ๆ ได้อย่างเป็นธรรมชาติ

2. 理解阶段 (ขั้นตอนการทำความเข้าใจ)

เป็นการนำความรู้ที่ได้รับจากขั้นตอนการรับรู้ มาทำความเข้าใจโดยผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์และเชื่อมโยงความรู้อีกกับความรู้อื่นใหม่ การที่ผู้สอนทำการทบทวนความรู้เก่าและเชื่อมโยงเข้ากับเนื้อหาใหม่ที่จะสอน สามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่าย

3. 巩固阶段 (ขั้นตอนการทบทวน)

เป็นการเชื่อมโยงระหว่างความรู้ที่ได้จากความจำ และทักษะการคิดวิเคราะห์สู่การปฏิบัติจริง ผู้เรียนต้องฝึกปฏิบัติจนกระทั่งกลายเป็นความสามารถในการใช้ภาษาและข้อมูลเหล่านั้นจะถูกบันทึกลงในสมองจนกลายเป็นความจำระยะยาว หากผู้เรียนนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ในห้องเรียนมาปรับใช้จริงในชีวิตประจำวัน จะทำให้ผู้เรียนมีความกล้าและมั่นใจในการใช้ภาษามากยิ่งขึ้น

4. 运用阶段 (ขั้นตอนการนำไปใช้)

เป็นขั้นตอนที่ใช้วัดความสำเร็จในการเรียนภาษาของผู้เรียน ขั้นตอนนี้ครูผู้สอนจะต้องจัดหาสิ่งแวดล้อมจริงหรือคล้ายกับของจริงให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ เป็นขั้นตอนที่ต้องการพัฒนาความสามารถด้านจินตนาการและการสร้างสรรค์ของผู้เรียน

องค์ประกอบที่สำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนประกอบด้วย ผู้เรียน ครูผู้สอน แบบเรียน และสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญในการใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนที่จะช่วยสร้างสภาพแวดล้อมทางภาษาให้กับผู้เรียนโดยใช้ระยะเวลาในห้องเรียนฝึกใช้ภาษา

ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด Sheng Yan (1989, pp.142-153) กล่าวว่า วิธีการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ มีดังนี้

1. 直接法 (วิธีการสอนโดยตรง)

เป็นการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาที่เป็นเป้าหมายในการจัดการเรียนการสอนโดยตรง ไม่ผ่านการแปลจากภาษาแม่ เน้นการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด ซึ่งลักษณะเด่นของวิธีการสอนโดยตรง มีดังนี้

1.1 ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์โดยการเชื่อมโยงความหมายหรือสิ่งของนั้น ๆ กับคำศัพท์โดยไม่ผ่านการแปลความหมายจากภาษาแม่ ซึ่งวิธีนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้และใช้ระบบความคิดเป็นภาษาเป้าหมายได้โดยตรง

1.2 เป็นการจัดการเรียนการสอนโดยเริ่มจากการเรียนรู้รูปประโยค ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนคำศัพท์ เรียนการออกเสียงและไวยากรณ์ผ่านรูปประโยคไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาได้เร็วขึ้น

1.3 เน้นการเลียนแบบรูปประโยคซ้ำ ๆ เป็นประจำจะช่วยให้ผู้เรียนคุ้นชินกับภาษาได้เร็วขึ้นและดึงมาใช้ในการสื่อสารได้ง่ายขึ้น

2. 听说法 (วิธีการสอนเน้นการฟังการพูด)

เป็นการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นการฟังและการพูดเป็นหลัก ซึ่งลักษณะเด่นของวิธีการสอนโดยเน้นการฟังการพูด มีดังนี้

2.1 ใช้วิธีการเลียนแบบ ทำซ้ำ แล้วจดจำเพื่อพัฒนาความคุ้นชินทางภาษา

2.2 ฝึกทักษะการใช้ภาษาจากรูปประโยคซ้ำไปซ้ำมาจนสามารถนำรูปประโยคนั้นมาใช้ในการสื่อสารได้

2.3 เรียนรู้และฝึกทักษะทางภาษาโดยใช้เทป ซีดี และห้องปฏิบัติการทางภาษา

3. 视听法 (วิธีการสอนผ่านสื่อโสตทัศน)

เป็นการจัดการเรียนการสอนโดยผ่านสื่อโสตทัศนเป็นหลัก ซึ่งมีลักษณะของวิธีการสอนผ่านสื่อโสตทัศนเด่นดังนี้

3.1 ใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาพร้อมกับสิ่งแวดล้อมทางภาษาและบทสนทนาที่น่าสนใจ

3.2 เรียนรู้คำศัพท์และไวยากรณ์จากสิ่งที่ได้ดู

สำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศนั้น คำศัพท์มีบทบาทสำคัญมากกับความสำเร็จในการสื่อสาร คำศัพท์ที่ใช้ในการสื่อสารส่วนใหญ่จะเป็นภาษาพูด ดังนั้นกระบวนการในการพัฒนาคลังคำศัพท์ของผู้เรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ผู้เรียนจะต้องจดจำคำศัพท์ที่ได้เรียนไปให้อยู่ในความจำระยะยาวรวมทั้งสามารถต่อยอดคำศัพท์เหล่านั้นได้ด้วยตนเอง ดังนั้นการจัดการเรียนการสอน

ภาษาจีนเพื่อให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ที่ได้เรียน ไปอยู่ในความจำระยะยาวและสามารถต่อยอดคำศัพท์ได้ด้วยตนเอง ผู้สอนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. 感知阶段 (ขั้นตอนการรับรู้)

ผู้สอนให้ผู้เรียนอ่านคำศัพท์ จดจำเสียงและอ่านความหมายของคำศัพท์เหล่านั้นผ่านบัตรคำ ผู้สอนสามารถใช้วิธีการสอนโดยตรง 直接法 วิธีการสอนเน้นการฟังการพูด 听说法 และวิธีการสอนผ่านสื่อโสตทัศน 视听法 ได้

2. 理解阶段 (ขั้นตอนการทำความเข้าใจ)

ผู้สอนอธิบายพร้อมยกตัวอย่างประโยค วิธีการใช้ให้ละเอียดและชัดเจน โดยใช้วิธีการ 扩展法 (วิธีแสดงให้เห็น) 聚类法 (วิธีการจัดกลุ่ม) 直接法 (วิธีการสอนโดยตรง) 听说法 (วิธีการสอนเน้นการฟังการพูด) และ 视听法 (วิธีการสอนผ่านสื่อโสตทัศน)

3. 巩固阶段 (ขั้นตอนการทบทวน)

ผู้สอนทบทวนคำศัพท์ให้ผู้เรียนผ่านบทเรียนโดยการนำบทสนทนาในบทเรียนมาทำเป็นแบบฝึกหัด แล้วตัดคำศัพท์บางคำออกจากนั้นให้ผู้เรียนฝึกเติมคำศัพท์ลงในช่องว่างเพื่อให้บทสนทนานั้นสมบูรณ์ แล้วทบทวนอีกรอบโดยการตัดทั้งประโยคเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะมากขึ้น

4. 运用阶段 (ขั้นตอนการนำไปใช้)

หลังจากที่ผู้เรียนสามารถจดจำเสียง ความหมายและตัวอย่างประโยคของคำศัพท์เหล่านั้นได้แล้ว ผู้สอนควรจัดกิจกรรมหรือแบบฝึกหัดเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนนำคำศัพท์ที่เคยเรียนแล้วมาแต่งประโยคและใช้ในชีวิตประจำวัน เช่นการเขียนไดอารี่ การใช้ภาษาสื่อสารกับเพื่อนผ่านโปรแกรมแชทต่าง ๆ เป็นต้น

องค์ประกอบที่สำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนประกอบด้วย ผู้เรียน ครูผู้สอน แบบเรียน และสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญในการใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนที่จะช่วยสร้างสภาพแวดล้อมทางภาษาให้กับผู้เรียนโดยใช้ระยะเวลาในห้องเรียนฝึกใช้ภาษา

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนมีองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คือ ผู้เรียน ครูผู้สอน แบบเรียน และสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญในการใช้วิธีการจัดการเรียน การสอนที่จะช่วยสร้างสภาพแวดล้อมทางภาษาให้กับผู้เรียนโดยใช้ระยะเวลาในห้องเรียนฝึกใช้ภาษาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด การพูดเป็นทักษะที่มีความสำคัญควบคู่กับความเข้าใจในการฟังซึ่งทักษะทั้งสองอย่างนี้มีความสัมพันธ์กัน การพูดเป็นทักษะที่จะต้องฝึกควบคู่ไปกับการฟังเสมอ ถือเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการเรียนภาษาจีน

รูปแบบการสอน Storyline

รูปแบบการสอน Storyline เป็นการจัดการเรียนรู้โดยการผูกเนื้อหาที่เรียนเป็นเรื่องราวในแต่ละตอนให้เกิดขึ้นต่อเนื่องกันและเรียงลำดับเหตุการณ์ตามเส้นทางการเดินเรื่อง เพื่อให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิด และอภิปรายร่วมกัน ใช้ประสบการณ์และความคิดของตนเองอย่างเต็มที่ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงรูปแบบการสอน Storyline ไว้ดังนี้

วัลย์ พานิช (2543, น.49) กล่าวว่า Storyline เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการความรู้และประสบการณ์เข้าด้วยกัน มาจากคำว่า Story และ Line แปลว่า Making of the Story หรือ to Line a Story หมายถึง เส้นทางการเดินเรื่องที่เรียงติดกันต่อเนื่องเป็นลำดับดุจเชือก เป็นการบูรณาการทั้งหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นการเรียนรู้ ที่เกิดจากประสบการณ์ตรงที่ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่ด้วยตนเอง โดยผู้สอนได้จัดกระบวนการเรียนรู้อย่างหลากหลายให้ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง มีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ส่วน คือ ฉาก ตัวละคร การดำเนินชีวิต และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือปัญหาที่ต้องแก้ไข โดยผ่านการตั้งคำถามหลัก (Key Question) เป็นตัวเปิดประเด็นและเชื่อมโยงไปสู่เส้นทางการเดินเรื่อง ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะที่หลากหลาย เช่น การสื่อสาร การคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ การทำงานกลุ่ม การวางแผน การบันทึก การสรุป การเผชิญสถานการณ์ การตัดสินใจ การเชื่อมโยงความรู้ และการประยุกต์ความรู้ มาใช้แก้ปัญหา กับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นไปพร้อม ๆ กัน

ดารกา วรณวนิช (2549, น.155) ได้กล่าวถึงรูปแบบการสอน Storyline ไว้ดังนี้

1. ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้
2. การบูรณาการหลักสูตร องค์ความรู้ ทักษะ และกระบวนการเรียนรู้จากหลายสาขาวิชา มีลักษณะเป็นการเรียนแบบบูรณาการสหวิทยาการ
3. การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงในสถานการณ์ต่าง ๆ
4. การเรียนรู้ผ่านกระบวนการกลุ่ม โดยส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือ
5. การส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถในการเรียนรู้ของตนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ
6. การส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้จินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ ตลอดจนมุ่งพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Thinking) และทักษะการตัดสินใจ (Decision Making Skill) ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ
7. ผู้เรียนเป็นผู้สร้าง (Construct) องค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยการค้นพบ (Discover) คำตอบจากคำถามหลักที่ครูกำหนดขึ้น

8. การเชื่อมโยงองค์ความรู้และกระบวนการจากห้องเรียนออกไปสู่ชุมชนและชีวิตจริงของผู้เรียน

ทศนา แคมมณี (2561, น.257-259) กล่าวว่า รูปแบบการสอน Storyline ถูกพัฒนาขึ้นโดย ดร.สตีฟ เบ็ล และ แซลลี ฮาร์คเนส จากประเทศสกอตแลนด์ เพื่อพัฒนาความรู้ ความเข้าใจและเจตคติของผู้เรียนในเรื่องที่เรียนรวมทั้งทักษะกระบวนการต่าง ๆ ทักษะการคิด ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการสื่อสาร

อรทัย มูลคำ และคณะ (2541, น.34-35) ได้กล่าวถึงลักษณะของการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอน Storyline ดังนี้

1. การเรียนรู้ที่ดีควรมีลักษณะบูรณาการหรือเป็นสหวิทยาการ คือ เป็นการเรียนรู้ที่ผสมศาสตร์หลาย ๆ อย่างเข้าด้วยกัน เพื่อประโยชน์สูงสุดในการทำงานและการดำเนินชีวิตประจำวัน
2. การรู้ที่ดีเป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นผ่านทางประสบการณ์ตรงหรือการกระทำหรือการมีส่วนร่วมของผู้เรียนเอง
3. ความคงทนของผลการเรียนรู้ ขึ้นอยู่กับวิธีการเรียนรู้หรือวิธีการได้มาซึ่งความรู้
4. ผู้เรียนสามารถเรียนรู้คุณค่าและสร้างผลงานที่ดีได้ หากมีโอกาสได้ลงมือทำ

สตีฟ เบ็ล (Steve Bell, 1990, p.4) ได้พัฒนารูปแบบการสอนที่มีลักษณะบูรณาการเนื้อหาหลักสูตรและทักษะการเรียนจากหลายสาขาวิชาเข้าด้วยกันโดยให้ผู้เรียนได้สร้างเรื่องขึ้นมาเอง ผู้สอนทำหน้าที่วางเส้นทางการดำเนินเรื่องแบ่งเป็นตอนๆ (Episode) แต่ละขั้นตอนประกอบด้วยกิจกรรมย่อยที่เชื่อมโยงกันด้วยคำถามหลัก (Key Question) ลักษณะของคำถามหลักที่เชื่อมโยงเรื่องราวให้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องมี 4 คำถาม ได้แก่ ที่ไหน ใคร ทำอะไร อย่างไร และมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น ผู้สอนจะใช้คำถามหลักเหล่านี้เปิดประเด็นให้ผู้เรียน คิดร้อยเรียงเรื่องราวด้วยตัวเอง รวมทั้งสร้างสรรค์ชิ้นงานประกอบกันไป การเรียนรู้การสอนด้วยวิธีดังกล่าวจึงช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ประสบการณ์และความคิดของตนเองอย่างเต็มที่และมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดกัน อภิปรายร่วมกัน และเกิดการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง ผลลัพธ์คือผู้เรียนจะเกิดทั้งความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่เรียน ในระดับที่สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ได้ รวมทั้งได้พัฒนาทักษะกระบวนการต่าง ๆ

องค์ประกอบของรูปแบบการสอน Storyline

สำหรับรูปแบบการสอน Storyline นั้นมีหลายองค์ประกอบ ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของรูปแบบการสอน Storyline ดังนี้

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2543, น.98) กล่าวถึงลักษณะขององค์ประกอบการสอนสตอรีไลน์ ดังนี้

1. มีการกำหนดเส้นทางการเดินเรื่อง (Topic Line) และจัดการเรียนเป็นตอน หรือองค์หรือฉาก (Episode) ในแต่ละตอนมีการใช้คำถามหลัก (Key Question) เป็นตัวกำหนดกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนใช้กระบวนการเพื่อเกิดการเรียนรู้

2. มีเหตุการณ์ (Incidents/Event) เกิดขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้แก้ปัญหาและเรียนรู้

3. แต่ละเรื่องหรือแต่ละเหตุการณ์ที่กำหนดต้องมีการระบุองค์ประกอบต่อไปนี้

3.1 มีการกำหนดฉากโดยระบุสถานที่ และเวลา โดยเฉพาะ (เกิดที่ไหน เวลาใด)

3.2 มีตัวละคร ซึ่งอาจเป็นคนหรือสัตว์ (ใคร สิ่งใด)

3.3 มีวิธีการดำเนินชีวิตเพื่อใช้การศึกษา (ทำอะไร)

3.4 มีปัญหาที่รอการแก้ไข (ปัญหาอะไรที่ต้องการแก้ไข)

ชนาธิป พรกุล (2545, น.160) กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของรูปแบบการสอนสตอรีไลน์ ดังนี้

1. การจัดฉาก (Setting the Scene) มีการระบุเวลาและสถานที่ให้ชัดเจน ผู้เรียนจะสร้างฉากไว้ในห้องเรียนหรือสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง

2. ตัวละคร (Characters) อาจเป็นคนหรือสัตว์ก็ได้ ผู้เรียนสร้างบทบาทของตัวละครให้มีอายุ เชื้อชาติ และบุคลิกต่างกัน โดยผู้เรียนสวมบทบาทนั้นตลอดเรื่อง

3. การดำเนินชีวิต (A way of Life) การดำเนินชีวิตประจำวันของตัวละครนั้น ๆ

4. ปัญหาหรือเหตุการณ์ (Real Problems or Incidents) มีปัญหาหรือสถานการณ์ที่ต้องการแก้ไข โดยผู้สอนและผู้สร้างเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้ในสถานที่นั้น ผู้เรียนสวมบทบาทต่าง ๆ ต้องช่วยกันแก้ไขปัญหานั้น

5. กิจกรรมสรุป (Culminating Activity) ในตอนจบของเรื่องผู้เรียนจะแบ่งปันประสบการณ์ให้ผู้อื่นโดยการจัดการแสดงหรือออกไปยังสถานที่จริงเพื่อให้มีโอกาสเปรียบเทียบสิ่งที่เขาคิดสร้างขึ้นกับสภาพจริง

6. การแสดงออกและประเมิน (Reflection and Assessment) ผู้เรียนมีโอกาสสำรวจการเรียนรู้ของตนเอง และประเมินการเรียนรู้ด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น รวบรวมสิ่งที่เรียนรู้ หรืองานต่าง ๆ ลงในแฟ้มสะสมงาน Portfolio ของตนเอง

แดเนียล (Danel, 2006) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบการสอนแบบ Storyline ดังนี้

1. การเล่านิทานหรือเล่าเรื่อง จะมีองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ผสมผสานอยู่ด้วยกันสามส่วน คือ ตัวละคร (คน สัตว์ หรือทั้งคนทั้งสัตว์) ดังนั้นกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่กำหนดนั้นจึงควรเกี่ยวข้องกับคนหรือสัตว์ เช่น ครอบครัว ชุมชน สังคม เป็นต้น โดยทั่วไปการเล่าเรื่องหรือนิทาน จะใช้ในการสอนเรื่องราวในอดีตในรูปของตำนาน ความเชื่อ เรื่องเล่าเพื่อเป็นการสอนอุปมาอุปมัยเกี่ยวกับ

ศีลธรรมและเพื่อความสนุกสนาน ผู้เรียนชอบที่จะฟังนิทาน พวกเขาจะมีความสุขในการฟังนิทาน เทพนิยาย แม้ว่าเรื่องที่ฟังนั้นจะเคยฟังมาแล้วก็ตาม

2. การวางโครงเรื่องให้ชวนติดตาม เรื่องเล่าหรือนิทานเหล่านั้นจะต้องจัดลำดับเป็นตอน ๆ ตั้งแต่เริ่มต้น และดำเนินไปถึงตอนจบ เนื่องจากเนื้อหาต่าง ๆ รวมถึงกิจกรรมที่ฟังจะต้องมีจุดมุ่งหมาย ผู้เล่าจะต้องมีความตั้งใจที่จะเล่า และเรื่องที่จะเล่าทุกตอนต้องมีความสอดคล้องกับเรื่องราวตอนก่อน มีเพียงครูผู้สอนเท่านั้นที่จะรู้ว่าการดำเนินเรื่องตอนต่อไปนั้นจะเป็นอย่างไรและในทุก ๆ วัน เรื่องเหล่านั้นจะสามารถสร้างความประหลาดใจและความตื่นเต้นให้กับผู้เรียนต้องคอยติดตามคาดคะเนว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นต่อไป

3. ผู้สอนกำหนดโครงเรื่อง โดยนำเหตุผลและจุดประสงค์ในหลักสูตรมาวางกรอบเส้นทางการเดินเรื่อง แต่ผู้เรียนจะเป็นผู้ดำเนินการสร้างรายละเอียดต่าง ๆ โดยเป็นผู้ลงมือทำกิจกรรม ค้นหาข้อมูลรายละเอียดต่าง ๆ ด้วยตนเองเพื่อตอบคำถามหลักของครูผู้สอน

4. ผู้เรียนเป็นเจ้าของเรื่องราวหรือประสบการณ์ต่าง ๆ เนื่องจากวิธีการสอน Storyline สามารถดำเนินไปในรูปแบบของการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ดังนั้น ถึงแม้ว่าครูจะรู้ลำดับการดำเนินเรื่องอยู่แล้วก็ตาม แต่ผู้สร้างรายละเอียดของเนื้อเรื่องคือตัวผู้เรียน เช่น ครูรู้ว่าผู้เรียนจะต้องสร้างครอบครัว ผู้เรียนเป็นผู้ทำให้ครอบครัวนั้นเป็นรูปร่างขึ้น เป็นผู้เขียนประวัติและจัดสร้างลักษณะทางกายภาพของสมาชิกแต่ละคน ผู้เรียนเป็นผู้กำหนดแบบบ้าน เป็นผู้กำหนดว่าสมาชิกครอบครัวแต่ละคนมีความสนใจอะไร มีบุคลิกภาพอย่างไร เป็นต้น ดังนั้นไม่เพียงแต่นักเรียนเท่านั้นจะประหลาดใจในแต่ละครั้ง เพราะทุกครั้งครูผู้สอนก็พบกับสิ่งใหม่ ๆ ที่สร้างความแปลกใจให้กับผู้สอนด้วยเช่นกัน

5. ผู้เรียนสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเอง ผู้สอนจะต้องมีคำถามหลักในการกระตุ้นให้ผู้เรียนทำกิจกรรมโดยผู้เรียนใช้ความคิดและประสบการณ์ที่มีอยู่เดิมแล้ว เพิ่มเติมประสบการณ์ใหม่ด้วยการลงมือทำกิจกรรมต่าง ๆ การแสวงหาข้อมูล การพบองค์ความรู้ การเสนอข้อค้นพบ พิสูจน์สิ่งที่ตนเป็นแนวคิดของตนเอง รวมทั้งการสร้างข้อสรุปความรู้ใหม่ ๆ ด้วยตนเอง

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของรูปแบบการสอน Storyline ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบดังนี้

1. การจัดฉาก (Setting the Scene) ผู้เรียนสร้างฉากไว้ในห้องเรียนหรือสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง
2. ตัวละคร (Characters) สร้างบทบาทของตัวละคร ให้อายุ เชื้อชาติ และบุคลิกต่างกัน โดยผู้เรียนสวมบทบาทนั้นตลอดเรื่อง
3. การดำเนินชีวิต (A way of Life) การดำเนินชีวิตประจำวันของตัวละครนั้น ๆ
4. ปัญหาหรือเหตุการณ์ (Real Problems or Incidents) มีปัญหาหรือสถานการณ์ที่ต้องการแก้ไข โดยผู้สอนและผู้สร้างเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้ในสถานที่นั้น ผู้เรียนสวมบทบาทต่าง ๆ ต้องช่วยกันแก้ไขปัญหา

5. กิจกรรมสรุป (Culminating Activity) ในตอนจบของเรื่องผู้เรียนมีโอกาสสำรวจการเรียนรู้ของตนเองและประเมินการเรียนรู้ด้วย เช่น รวบรวมสิ่งที่เรียนรู้ งานต่าง ๆ สรุปความคิดรวบยอด เป็นต้น

กระบวนการจัดการเรียนการสอนรูปแบบ Storyline

ดาร์กา วรณวนิช (2549, น.156) ได้อธิบายและกำหนดขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนการสอนรูปแบบ Storyline ออกเป็น 7 ลำดับขั้น ดังนี้

1. วิเคราะห์หลักสูตร ในสาขาที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดข้อเรื่องและเส้นทางเดินเรื่อง
2. กำหนดเส้นทางการเดินเรื่อง โดยกำหนดเป็นหัวข้อ แบ่งออกเป็นตอน ๆ แล้วกำหนด

องค์ประกอบ 4 ประการของการเรียนการสอนแบบ Storyline คือ

2.1 ฉาก (Setting) เป็นการระบุเวลา สถานที่ และสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ของเรื่องราว การกำหนดฉาก (Setting the Scene) จึงเป็นการสร้างบรรยากาศ หรือการนำเข้าสู่บทเรียน อย่างน่าสนใจ

2.2 ตัวละคร (Character) ซึ่งเป็นผู้มีบทบาท มีส่วนร่วมในเรื่องราว ในฉากนั้น ๆ

2.3 การดำเนินชีวิต (A way of Life) ของตัวละคร เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่ง เพราะการกำหนดว่าตัวละครใดจะดำเนินชีวิตอย่างไร เป็นส่วนที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินเรื่อง ตัวละครแต่ละตัวจะมีการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน

2.4 เหตุการณ์หรือปัญหา องค์ประกอบที่สำคัญมากที่สุด เพราะถือว่าเป็นจุดหักเหของเรื่องที่ทำให้ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นใน 1 เรื่อง อาจมีมากกว่า 1 ปัญหาได้ และอาจเชื่อมโยงกันในเรื่องได้

3. การกำหนดคำถามเพื่อเปิดประเด็นสู่กิจกรรม และเชื่อมโยงกิจกรรมในแต่ละส่วนให้ไปด้วยกัน และนำผู้เรียนเข้าสู่กิจกรรมการเรียนรู้

4. วางรูปแบบกิจกรรมย่อย โดยเน้นการปฏิบัติของนักเรียน เพื่อตอบปัญหาหลักโดยเน้นกระบวนการต่าง ๆ ทั้งการคิด คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และควรให้มีกิจกรรมที่หลากหลาย

5. จัดเตรียมสื่อการสอนให้สอดคล้องกับกิจกรรมที่กำหนดไว้ข้างต้น

6. กำหนดแนวทางการประเมินผล โดยให้เน้นการประเมินผลตามสภาพจริงจากผลงานและการร่วมกิจกรรม

7. พิจารณาภาพรวมของกิจกรรมก่อนนำไปใช้ แต่พึงระวังว่ากิจกรรม Storyline สามารถปรับเปลี่ยนได้เสมอตามสถานการณ์

ทิตนา แชมมณี (2561, น.258-259) ได้ออกแบบกระบวนการจัดการเรียนการสอนรูปแบบ Storyline โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การกำหนดเส้นทางเดินเรื่องให้เหมาะสม ผู้สอนจำเป็นต้องวิเคราะห์จุดมุ่งหมาย และเนื้อหาสาระของหลักสูตร และเลือกหัวข้อเรื่องให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระของหลักสูตร ที่ต้องการจะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และจัดเส้นทางเดินเรื่อง ประกอบด้วย 4 องค์ หรือ 4 ตอน ด้วยกัน คือ ฉาก ตัวละคร วิถีชีวิตและเหตุการณ์ ในแต่ละองค์ ผู้สอนจะต้องกำหนดประเด็นหลัก ขึ้นมา แล้วตั้งเป็นคำถามนำให้ผู้เรียนศึกษาหาคำตอบ ซึ่งคำถามเหล่านี้จะโยงไปยังคำตอบที่สัมพันธ์ กับเนื้อหา วิชาต่าง ๆ ที่ประสงค์จะบูรณาการเข้าด้วยกัน ดังแสดงตัวอย่างเส้นทางเดินเรื่องของ วลัย พานิช (2543, น.49) ดังนี้

ภาพที่ 2 ตัวอย่างเส้นทางเดินเรื่อง

ที่มา: วลัย พานิช, 2543, น.49

ขั้นที่ 2 การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนดำเนินการตามแผนการสอนไปตาม ลำดับการเรียนการสอนแบบนี้อาจใช้เวลาเพียงไม่กี่คาบ หรือต่อเนื่องกันเป็นภาคเรียนก็ได้ แล้วแต่ หัวข้อเรื่องและการบูรณาการว่าสามารถทำได้ครอบคลุมเพียงใด แต่ไม่ควรใช้เวลาเกิน 1 ภาคเรียน เพราะผู้เรียนอาจเกิดความเบื่อหน่ายในการเริ่มกิจกรรมใหม่ ผู้สอนควรเชื่อมโยงกับเรื่องที่ค้างไว้เดิม ให้สานต่อกันเสมอและควรให้ผู้เรียนสรุปความคิดรวบยอดของแต่ละกิจกรรมก่อนจะขึ้นกิจกรรมใหม่

นอกจากนี้ควรกระตุ้นให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งความรู้ที่หลากหลายเปิดโอกาสให้ผู้เรียนชื่นชมผลงานของกันและกัน และได้ปรับปรุงพัฒนางานของตน

ขั้นที่ 3 การประเมิน ผู้สอนใช้การประเมินผลตามสภาพที่แท้จริง (authentic assessment) คือการประเมินจากการสังเกต การบันทึก และการรวบรวมข้อมูลจากผลงานและการแสดงออกของผู้เรียนการประเมินจะไม่เน้นเฉพาะทักษะพื้นฐานเท่านั้น แต่จะรวมถึงทักษะการคิด การทำงาน การร่วมมือ การแก้ปัญหา และอื่น ๆ การประเมินให้ความสำคัญในการประสบความสำเร็จในการทำงานของผู้เรียนแต่ละคน มากกว่าการประเมินผลการเรียนที่มุ่งให้คะแนนผลผลิต และจัดลำดับเปรียบเทียบกับกลุ่ม

แดเนียล (Danel, 2010) กล่าวว่า Storyline เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการผูกเรื่องแต่ละตอนให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและเรียงลำดับเหตุการณ์ โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญคือ ฉาก ตัวละคร การดำเนินชีวิตและเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นโดยใช้คำถามหลักเป็นตัวนำ และเชื่อมโยงเรื่องราวต่าง ๆ นำไปสู่การให้นักเรียนทำกิจกรรมอย่างหลากหลาย เพื่อให้นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองโดยมีขั้นตอนการสอนดังนี้

1. ขั้นนำ ผู้สอนใช้คำถามนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน
2. ขั้นกิจกรรม ผู้สอนจะนำเสนอรูปแบบโครงสร้างทางภาษา ข้อมูลที่ใช้เป็นเนื้อหาเสริมเพื่อสามารถนำไปใช้ในกิจกรรมนั้น ๆ และให้ผู้เรียนฝึกใช้ได้ จากนั้นผู้สอนจึงเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องและให้ผู้เรียนฝึกใช้ได้ จากนั้นผู้สอนจึงเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง และให้ผู้เรียนทำกิจกรรมที่ตอบคำถามนำ ซึ่งสอดคล้องกับเหตุการณ์ที่เล่ามา ขั้นตอนนี้จะช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนตามองค์ประกอบของวิธีการสอนแบบ Storyline คือ การสร้างฉาก สร้างตัวละคร กำหนดวิธีการดำเนินชีวิต และกำหนดสถานการณ์หรือเหตุการณ์สำคัญให้ผู้เรียนได้ดำเนินการเรียนรู้ตามเรื่องราวที่เกิดขึ้น ทำให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์การเรียนรู้และสามารถสร้างองค์ความรู้ซึ่งจะนำไปสู่พฤติกรรมที่คาดหวัง

3. ขั้นสรุป ผู้สอนจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนทำเพื่อสรุปความรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนมาในบทเรียนนั้น ๆ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยวิธีการสอนแบบ Storyline นั้น ผู้สอนสามารถเลือกใช้กิจกรรมต่าง ๆ เช่น เกม การแสดงบทบาทสมมติ การระดมความคิด การนำเสนอผลงาน โดยการพูดหน้าชั้นเรียน เขียนรายงาน แฟ้มสะสมงาน ทำโปสเตอร์หรือจัดป้ายนิเทศ

สรุปได้ว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอนรูปแบบ Storyline มีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ผู้สอนตั้งคำถามหลัก (Key Questions) เชื่อมโยงการเดินทางเรื่องเพื่อนำผู้เรียนเข้าสู่เนื้อหาในบทเรียนและเป็นการกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความพร้อมที่จะเรียนรู้
2. ขั้นดำเนินกิจกรรม ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้องค์ประกอบของรูปแบบการสอน Storyline คือ นำ Topic Line มากำหนดกิจกรรมให้ผู้เรียนดำเนินการเรียนรู้เรื่องราวที่เกิดขึ้นตาม

เนื้อหาที่ผู้วิจัยกำหนด ประกอบด้วยคำถามหลักเพื่อเปิดประเด็นในการดำเนินเรื่อง ฉาก ตัวละคร การดำเนินชีวิตประจำวันของตัวละคร การร่วมกันแก้ปัญหาเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ และมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนเพื่อนำไปสู่พฤติกรรมที่คาดหวัง

3. ขั้นสรุป ผู้เรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาในบทเรียนโดยระดมความคิด หรือนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนเพื่อให้เกิดความชัดเจน เน้นการประเมินผลตามสภาพจริงจากผลงานและจากการร่วมกิจกรรมของผู้เรียน

สื่อประสม

ความหมายของสื่อประสม

สื่อประสม เป็นการนำสื่อหลาย ๆ ประเภทมาใช้ควบคู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีระบบสัมพันธ์กัน เพื่อช่วยในการถ่ายทอดเนื้อหาสาระจากครูผู้สอนไปสู่ผู้เรียน ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของสื่อประสมไว้ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2546, น.115) ได้ให้ความหมายของสื่อประสม คือ สื่อการสอนหลายอย่างมาสัมพันธ์ เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาสาระ ในลักษณะที่สื่อแต่ละชิ้นส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกัน สื่อการสอนอย่างหนึ่งอาจใช้เพื่อเร้าความสนใจขณะที่อีกอย่างหนึ่งเพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน และป้องกันการเข้าใจ การใช้สื่อประสมจะช่วยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์จากประสาทสัมผัสที่ผสมผสานกัน ทำให้ค้นพบวิธีเรียนในสิ่งที่ต้องการได้ด้วยตนเองมากขึ้น สื่อประสมจะผสมผสานสื่อหลากหลายชนิดทั้งที่เป็นวัสดุ อุปกรณ์ และเทคนิควิธีการ

อัจฉริย์ พิมพ์มูล (2550, น.156) ได้ให้ความหมายสื่อประสมว่าเป็นสื่อหลาย ๆ ประเภทมาผสมผสานร่วมกันในการพัฒนาหรือสร้างสรรค์งานด้านต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้มีประสิทธิภาพประกอบด้วยสื่อด้านข้อความ รูปภาพ เสียง ภาพเคลื่อนไหว วิดีทัศน์ หรืออื่น ๆ เป็นต้น สื่อประสมแบ่งออกเป็นสองประเภทดังนี้

1. สื่อประสม Multimedia I เป็นสื่อประสมที่มีการนำสื่อหลากหลายประเภทมาใช้ร่วมกันในการจัดการเรียนการสอน เช่น นำวีดิทัศน์มาสอนประกอบการบรรยายของผู้สอน โดยมีสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อประสมในชุดการเรียนการสอน การใช้สื่อประสมประเภทนี้ ผู้เรียนและสื่อจะไม่มีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบกัน และจะมีลักษณะเป็นสื่อหลายแบบตามศัพท์บัญญัติของราชบัณฑิตยสถาน

2. สื่อประสม Multimedia II เป็นสื่อประสมที่ใช้คอมพิวเตอร์เป็นฐานในการนำเสนอสารสนเทศ หรือผลิตเพื่อนำเสนอข้อมูลประเภทต่าง ๆ เช่น ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว ตัวอักษร และเสียง ในลักษณะของสื่อหลายมิติ โดยที่ผู้ใช้มีการโต้ตอบกับสื่อโดยตรงโดยการใช้คอมพิวเตอร์

จำเนียร มัชฌิมา (2553, น.46) ให้ความหมายสื่อประสม คือ การนำเอาสื่อการสอนทั้งที่เป็นเครื่องมือ วัสดุ และวิธีการหลาย ๆ อย่างมาใช้ร่วมกันอย่างสัมพันธ์กัน เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาสาระในลักษณะสื่อแต่ละอย่างที่ตั้งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกัน ซึ่งสื่อการสอนอย่างหนึ่งอาจใช้เพื่อสร้างความสนใจ ในขณะที่อีกอย่างหนึ่ง เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งและป้องกันการเข้าใจความหมายผิด

วิภาติ ปินไชย (2557, น.2) ให้ความหมายสื่อประสม คือการนำเอาสื่อหลาย ๆ ประเภทมาประสมประสานเข้าด้วยกันตามลำดับขั้นตอนของเนื้อหา ซึ่งประกอบด้วย ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว วีดีโอและเสียง โดยผ่านกระบวนการคอมพิวเตอร์ ตลอดจนการนำระบบโต้ตอบกับผู้ใช้ (Interactive) มาผสมผสานเข้าด้วยกัน เพื่อนำไปประยุกต์ใช้งานด้านต่าง ๆ ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

สรุปได้ว่า สื่อประสม หมายถึง การนำเอาสื่อประเภทต่าง ๆ มาใช้ประกอบในการจัดการเรียนรู้ ทั้งที่เป็นสื่อ อุปกรณ์ วัสดุ และเทคนิควิธีการมาประสมประสานเข้าด้วยกันตามลำดับของเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้อย่างสัมพันธ์กันเพื่อเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดความรู้ให้เกิดความเข้าใจตรงกันระหว่างครูและนักเรียน ช่วยให้นักเรียนได้รับประสบการณ์โดยตรงจากการได้เรียนรู้และจากการสัมผัสสื่อประสมด้วยตนเอง ช่วยให้นักเรียนค้นพบแนวทางสำหรับการเรียนรู้ที่ตนเองต้องการ และช่วยกระตุ้นผู้เรียนให้มีความสนใจในการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

ลักษณะของสื่อประสม

สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน (2551, น.112-114) ได้กล่าวถึงลักษณะของสื่อประสมดังนี้

1. การนำสื่อหลากหลายชนิดมาผสมผสานเข้าด้วยกัน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เป็นตัวจัดการและควบคุมให้สื่อต่าง ๆ แสดงผลออกมาทางหน้าจอและลำโพงของคอมพิวเตอร์ ประกอบด้วย

1.1 ภาพ ภาพที่ปรากฏบนจอจะแบ่งตามประเภทของข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์ ได้แก่ ภาพกราฟิกส์ (Graphics) ภาพเคลื่อนไหว (Animation) และภาพวีดิทัศน์จากเครื่องเล่น วีดิทัศน์ หรือกล้องถ่ายวีดิทัศน์

1.1.1 ภาพกราฟิกส์ คือ ภาพบนจอคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพเดี่ยวไม่มีการเคลื่อนไหว ภาพเหล่านี้อาจได้มาจากการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สร้างขึ้นหรือดัดแปลงข้อมูลภาพที่ได้จากอุปกรณ์รูปร่าง หรือภาพวาด ให้เป็นข้อมูลภาพคอมพิวเตอร์

1.1.2 ภาพเคลื่อนไหว คือ ภาพที่ปรากฏบนจอคอมพิวเตอร์คล้ายเคลื่อนไหวได้ เกิดจากการแสดงผลของภาพที่หลากหลายซ้อนกันอย่างรวดเร็ว ภาพเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นการสร้างขึ้นโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ หรือดัดแปลงจากภาพกราฟิกส์ที่มีอยู่เดิม

1.1.3 ภาพวีดิทัศน์ คือ เป็นภาพที่ได้มาจากการแปลงสัญญาณภาพวีดิทัศน์โดยอุปกรณ์แปลงสัญญาณให้เป็นข้อมูลดิจิทัล มีการบีบย่อข้อมูลในการเก็บบันทึกและนำข้อมูลนั้นแปลงกลับไปเป็นภาพบนจอคอมพิวเตอร์ โดยวิธีการที่ต่างไปจากภาพเคลื่อนไหวธรรมดา

1.2 เสียง ได้แก่ เสียงบรรยาย เสียงสนทนา ดนตรี และเสียงประกอบอื่น ๆ

1.3 ข้อความ ข้อความที่ปรากฏบนจอเป็นภาพซึ่งคอมพิวเตอร์สร้างจากข้อมูลตัวอักษร ไม่ใช่ภาพแบบภาพกราฟฟิกส์ ข้อมูลตัวอักษรเหล่านี้ได้มาจากการพิมพ์จากแป้นพิมพ์ (Keyboard) หรือคัดแปลงมาจากข้อความ ที่ผ่านเครื่องแปลงสัญญาณภาพเป็นข้อมูลดิจิทัล

2. ความสามารถโต้ตอบกับผู้ใช้ได้ (Interactivity) กล่าวคือ โปรแกรมคอมพิวเตอร์สามารถจัดการกับข้อมูลภาพและเสียง ให้แสดงผลบนจอในลักษณะที่โต้ตอบกับผู้ใช้งานได้ ไม่ใช่การแสดงผลรวดเดียวจบแบบวีดิทัศน์ หรือภาพยนตร์ (Run Through) และไม่ใช่การสื่อสารทางเดียวคือ ผู้ชมเป็นผู้ดูฝ่ายเดียวอีกต่อไป (One-way Communication)

ประเภทของสื่อประสมเพื่อการศึกษา

สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน (2551, น.118-123) ได้แบ่งประเภทของสื่อประสมเพื่อการศึกษาเป็น 6 ประเภท ดังนี้

1. สื่อประสมเพื่อการศึกษาที่มุ่งหมายสอนเนื้อหาสาระ (Content) เรียกกันโดยทั่วไปว่า Tutorial เนื่องจากโปรแกรมประเภทนี้ เน้นสาระสำคัญของเนื้อหาสาระสำคัญของเนื้อหา และข้อความต่าง ๆ จำนวนมาก ดังนั้น จึงยากที่จะออกแบบให้มีความสนุกสนาน โปรแกรมชนิดนี้ มักจะสอนเนื้อหาความรู้ต่าง ๆ โดยเสนอเนื้อหา และมีการตั้งคำถาม โปรแกรมจะอธิบายเนื้อหาที่ต้องการสอน แล้วตั้งคำถามให้ผู้เรียนตอบ ต่อจากนั้น โปรแกรมจะวิเคราะห์คำตอบ และตัดสินใจว่า ผู้เรียนควรเรียนควรจะเรียนในระดับที่สูงขึ้น เรียนซ้ำของเดิม หรือย้อนกลับไปเรียนในระดับที่ต่ำกว่า เป็นต้น แต่ในบางกรณี โปรแกรมอาจแสดงคำอธิบายเนื้อหาเพิ่มเติมก็ได้ ดังนั้น โปรแกรมจึงมีเนื้อหาและคำถามซ้อนกันอยู่หลายชั้น ผู้ออกแบบโปรแกรมบางคน อาจใช้วิธีแนะแนวความคิดคำตอบให้แก่ผู้เรียนทีละขั้น ซึ่งเป็นการแนะแนวทางให้ผู้เรียนคิดหาคำตอบ

2. สื่อประสมเพื่อการศึกษาประเภทการฝึกฝนปฏิบัติซ้ำ ๆ หรือฝึกทักษะ โปรแกรมประเภทนี้ มุ่งหมายให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว รวดเร็ว และแม่นยำ โดยผ่านการฝึกฝนวิชาความรู้ นั้น ๆ เป็นเวลานาน โปรแกรมประเภทฝึกทักษะ เน้นการฝึกเฉพาะทาง โดยกำหนดจุดมุ่งหมายที่แน่นอน เช่นการฝึกทักษะในการคำนวณ การฝึกใช้คำศัพท์ การฝึกใช้ไวยากรณ์ภาษาต่างประเทศ เป็นต้น ในโปรแกรมฝึกแต่ละโปรแกรมจะมีการกำหนดลำดับหัวข้อการฝึกไว้อย่างแน่นอน แต่ผู้เรียนก็สามารถเลือกรายการฝึกตามต้องการได้เช่นเดียวกัน

3. สื่อประสมเพื่อการศึกษาประเภทสร้างสถานการณ์จำลอง มีการเรียนรู้จำนวนมากที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้โดยการเข้าไปอยู่ในเงื่อนไข หรือสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งจึงจะสามารถได้รับ

ความรู้ ในเรื่องนั้น ๆ เช่นการเรียนรู้ขั้นตอนหรือกระบวนการทำงานของเครื่องมือต่าง ๆ การเรียนรู้ แก๊วสถานการณ์ต่าง ๆ ในการทำงาน เป็นต้น การเรียนรู้เหล่านี้ไม่สามารถได้รับความรู้จากการอ่าน จินตนาการหรือดูด้วยตา แต่ต้องลงมือกระทำในเงื่อนไขที่กำหนด

4. สื่อประสมที่เน้นหรือออกแบบเป็นเกม สื่อประสมเพื่อการศึกษาที่ออกแบบในรูปแบบ เกม ได้รับความนิยมมากที่สุดในปัจจุบันเพราะว่าการออกแบบจะเน้นให้เกิดความสนุกสนานแก่ ผู้เรียน สื่อประสมประเภทนี้ถูกออกแบบให้ใช้งานได้ง่าย สนุกสนาน และดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ได้เป็นอย่างดี โปรแกรมเกมอาจออกแบบเป็นเกมฝึกทักษะหรือประเภทแก้ไขปัญหา ซึ่งส่วนใหญ่ มักจะมีความเคลื่อนไหวด้วยเพื่อให้ผู้เรียนได้สนุกสนานมากยิ่งขึ้น

5. สื่อประสมเพื่อการศึกษาที่เน้นการสาธิต เป็นสื่อประสมเพื่อการศึกษาที่มุ่งเน้นแสดง ขั้นตอนกระบวนการต่าง ๆ ซึ่งต้องการให้ผู้เรียนเข้าใจความรู้อย่างมีลำดับขั้นตอนโดยละเอียด การ อธิบาย ด้วยคำพูดหรือการอธิบายบนกระดานนั้นอาจจะน่าเบื่อหน่าย และไม่น่าติดตาม รวมทั้งการ อธิบายอาจช้าหรือเร็วเกินกว่าที่ผู้เรียนจะเข้าใจได้ชัดเจน การสาธิตความรู้ที่ละขั้นตอนตามลำดับ ช่วยให้ การเรียนรู้เป็นไปได้ดี และเป็นแบบรายบุคคลได้อย่างแท้จริง

6. สื่อประสมเพื่อการศึกษาประเภทให้ความรู้ทั่วไปและความรู้อ่างอิง สื่อประสมประเภทนี้ บรรจุข้อความภาพ และเสียงเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ โดยจัดหัวข้อเป็นหมวดหมู่ ที่สามารถเทียบเคียง ได้กับหนังสือประเภทสารานุกรม แต่การใช้งานสะดวกมากขึ้น โดยเฉพาะความสามารถในการแสดง ข้อมูลเกี่ยวกับภาพเคลื่อนไหวและเสียง จึงทำให้ผู้ใช้ได้เห็นภาพ และได้ยินเสียงที่เกี่ยวกับเรื่องราว ต่าง ๆ การค้นสาระจากสื่อประสมประเภทนี้ ใช้วิธีการขยายเชื่อมโยงจากคำหรือภาพที่ปรากฏบนจอ จากคำหรือภาพหนึ่งภาพ เชื่อมไปสู่คำอธิบายภาพหรือเสียง โดยการแสดงผลหลังจากการกดเมาส์ ที่คำหรือภาพนั้น การเชื่อมโยงอาจมีซ้อนกันหลายชั้น แล้วแต่โปรแกรมหรือสื่ออื่น ๆ ได้ออกแบบไว้

หริพล ธรรมนารักษ์ (2558, น.181-182) ได้จำแนกประเภทของสื่อประสมเพื่อการศึกษา ตามจุดมุ่งหมายและลักษณะการใช้ ดังนี้

1. จำแนกตามจุดมุ่งหมาย แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 เพื่อจุดหมายหลายอย่าง สื่อประสมประเภทนี้มักอยู่ในรูปของสื่อหลายชิ้นรวมกัน แล้วใช้สอนได้หลายเรื่องเรียกว่า “ชุดอุปกรณ์”

1.2 เพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะทาง ประเภทนี้ ประเภทนี้มักจัดอยู่ในรูปแบบสื่อหลายชนิด มารวมกันแต่สอนได้เพียงเรื่องเดียว เรียกว่า “ชุดการสอน” (Learning Package)

2. จำแนกตามลักษณะของสื่อและลักษณะการใช้ แบ่งเป็นสื่อ 2 ประเภท คือ

2.1 การสอนโดยใช้สื่อประสม เป็นการสอนที่มีสื่อหลากหลายทั้งวัสดุอุปกรณ์และวิธีการ

2.2 การเสนอสื่อประสม (Multi-Media Presentation) เป็นการนำเสนอสื่อประเภท ฉาย เช่น สไลด์ และภาพยนตร์ควบคู่กับสื่อเสียง เช่น แผ่นใสหรือเทปบันทึกเสียง โดยฉายบนจอ

สรุปได้ว่า สื่อประสมมีการจำแนกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่จำแนกตามจุดมุ่งหมายและกลุ่มที่จำแนกตามลักษณะของสื่อและการใช้ โดยแบ่งออกตามลักษณะการใช้ 2 ประเภทหลัก ๆ ได้แก่ สื่อประสมที่เป็นวัสดุและสื่อประสมที่เป็นระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เช่น บทเรียนสำเร็จรูป ชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม ชุดการเรียนการสอนประกอบการบรรยาย และชุดการสอนทางไกล เป็นต้น

หลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างสื่อประสม

สื่อการเรียนการสอนที่ผู้สอนนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมเรียนรู้ให้นักเรียนนั้นมีหลายประเภท ฉะนั้นต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างสื่อประสม ซึ่งมีนักวิชาการได้ให้หลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างสื่อประสมดังต่อไปนี้

จำเนียร มัชฌิมา (2553, น.46) กล่าวว่า การสร้างสื่อประสมได้นั้นยึดหลักทฤษฎีการศึกษาหลายอย่าง เช่น ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การใช้สื่อการเรียนการสอน กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ จิตวิทยาการเรียนรู้ เป็นต้น ซึ่งทำให้การสร้างสื่อประสมบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

กนิษฐ์กานต์ ปันแก้ว (2557, น.154) ได้กล่าวถึงหลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับสื่อประสมมีองค์ประกอบดังนี้

1. ทฤษฎีเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างบุคคล สื่อประสมเป็นสื่อและกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้นเพื่อสนองความสามารถ ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ ทฤษฎีว่าด้วยความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งต้องคำนึงถึงการนำมาใช้ในการจัดทำและการใช้สื่อประสม

2. หลักการเกี่ยวกับสื่อประสม หมายถึง การใช้สื่อหลาย ๆ อย่างเสริมซึ่งกันและกัน อย่างมีระบบมาใช้เป็นแนวทางการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสื่อได้อย่างเหมาะสม

3. ทฤษฎีการเรียนรู้ ชุดสื่อประสมเป็นสื่อการเรียนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียน สามารถรู้ถึงผลการเรียนและเรียนตามความสามารถของตนเอง

4. หลักการวิเคราะห์ระบบ ชุดสื่อประสมจัดทำขึ้นมาโดยอาศัยวิธีการวิเคราะห์ระบบ มีการทดลองสอน ปรับปรุงแก้ไขจนเป็นที่น่าเชื่อถือได้ จึงนำออกมาใช้และเผยแพร่กิจกรรมการเรียนการสอนได้ดำเนินไปด้วยความสัมพันธ์กันทุกขั้นตอน

5. ทฤษฎีกระบวนการกลุ่ม สื่อประสมเปิดโอกาสให้ทำกิจกรรมร่วมกันมากขึ้น ส่งเสริมและฝึกฝนทักษะการสื่อสารมากขึ้น นักเรียนมีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกันมากขึ้นตลอดจนเคารพและยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น อันเป็นหลักการพื้นฐานของระบอบประชาธิปไตย

คุณค่าประโยชน์ของสื่อประสม

กนิษฐ์กานต์ ปันแก้ว (2557, น.155) ได้กล่าวสรุปคุณค่าประโยชน์ของสื่อประสมไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้สอนสามารถถ่ายทอดเนื้อหาวิชาและประสบการณ์ที่สลับซับซ้อน และมีลักษณะเป็นนามธรรมสูงได้ เช่น การทำงานของเครื่องกล การทำงานของอวัยวะร่างกาย เป็นต้น
  2. ช่วยสร้างความสนใจของนักเรียนต่อสิ่งที่กำลังศึกษา เพราะสื่อการสอนสามารถเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนมากที่สุด
  3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจ แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และการมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
  4. ช่วยความมั่นใจแก่ผู้สอน เพราะสื่อการสอนที่จัดไว้เป็นหมวดหมู่สามารถหยิบจับได้ทันที โดยเฉพาะผู้ที่ไม่ค่อยมีเวลาในการเตรียมการล่วงหน้า
  5. ทำให้การเรียนการสอนของผู้เรียนเป็นอิสระจากบุคลิกภาพของผู้สอน เนื่องจากสื่อประสมช่วยถ่ายทอดเนื้อหาแทนครูได้ ครูที่พูดไม่เก่งก็สามารถสอนให้มีประสิทธิภาพได้
- สรุปได้ว่าทฤษฎีและคุณค่าของสื่อประสม คือสื่อการเรียนรู้ที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ทำให้เกิดความสนุกสนานและไม่เบื่อหน่ายการเรียน อีกทั้งเป็นสื่อกลางที่ทำให้ครูและนักเรียนมีความเข้าใจตรงกัน ลดช่องว่างในเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคล ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาบทเรียนที่ซับซ้อนได้ง่ายขึ้นในเวลาสั้น ๆ และช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

หลักในการเลือกและผลิตสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพ

กิดานันท์ มลิทอง (2543, น. 99-101) กล่าวว่า การเลือกสื่อการสอนเพื่อนำมาใช้ประกอบการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง โดยในการเลือกสื่อการสอน ผู้สอนจะต้องตั้งวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมในการเรียนให้แน่นอนก่อนเพื่อใช้วัตถุประสงค์นั้น เป็นตัวชี้้นำในการเลือกสื่อการสอนที่เหมาะสม นอกจากนี้ยังมีหลักการอื่น ๆ เพื่อประกอบการพิจารณา ดังนี้

1. สื่อนั้นต้องมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาบทเรียนและจุดมุ่งหมายที่จะสอน
  2. เลือกสื่อที่มีเนื้อหาถูกต้อง ทันสมัย น่าสนใจ และเป็นสื่อที่จะให้ผลต่อการเรียนการสอนมากที่สุด ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาวิชานั้นได้ดีเป็นลำดับขั้นตอน
  3. เป็นสื่อที่เหมาะสมกับวัย ระดับชั้น และประสบการณ์ของผู้เรียน
  4. สื่อนั้นควรสะดวกในการใช้ ไม่มีวิธีใช้ซับซ้อนยุ่งยากจนเกินไป
  5. สื่อนั้นมีราคาไม่แพงจนเกินไป หรือถ้าจะผลิตเองควรคุ้มค่ากับเวลาและการลงทุน
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556, น.7) กล่าวว่า การผลิตสื่อหรือชุดการสอนนั้น ก่อนนำไปใช้จริงจะต้องนำสื่อหรือชุดการสอนที่ผลิตไปทดสอบประสิทธิภาพเพื่อดูว่าสื่อหรือชุดการสอนทำให้ผู้เรียน

มีความรู้เพิ่มขึ้นหรือไม่ มีประสิทธิภาพในการช่วยให้กระบวนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด มีความสัมพันธ์กับผลลัพธ์หรือไม่ และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนจากสื่อหรือชุดการสอนในระดับใด สำหรับการผลิตสื่อการสอน ควรนำสื่อการสอนไปทดสอบด้วยกระบวนการสองขั้นตอน คือ การทดสอบประสิทธิภาพใช้เบื้องต้น (Tryout) และการทดสอบประสิทธิภาพสอนจริง (Trial Run) เพื่อหาคุณภาพของสื่อตามขั้นตอนที่กำหนดใน 3 ประเด็น คือ การทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น การช่วยให้ผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียนและทำแบบประเมินสุดท้ายได้ดี และการทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจ นำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข ก่อนที่จะผลิตออกมาเผยแพร่เป็นจำนวนมาก

สรุปได้ว่าหลักในการผลิตสื่อการสอนและการใช้สื่อประสมที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้สอนจะต้องตั้งวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมในการเรียนให้แน่นอนก่อนเพื่อใช้วัตถุประสงค์นั้น เป็นตัวชี้้นำในการเลือกสื่อการสอนที่เหมาะสมควรเน้นการออกแบบและการใช้สื่อการเรียนการสอน และคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ส่วนการจัดเนื้อหาควรคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของนักเรียน ก่อนนำไปใช้จริงจะต้องนำสื่อหรือชุดการสอนที่ผลิตไปทดสอบประสิทธิภาพเพื่อดูว่าสื่อหรือชุดการสอนทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นหรือไม่ มีประสิทธิภาพในการช่วยให้กระบวนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด มีความสัมพันธ์กับผลลัพธ์หรือไม่ คือการทดสอบประสิทธิภาพใช้เบื้องต้น (Tryout) และการทดสอบประสิทธิภาพสอนจริง (Trial Run) เพื่อหาคุณภาพของสื่อตามขั้นตอนที่กำหนดใน และนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขก่อนที่จะผลิตออกมาเผยแพร่

การทดสอบประสิทธิภาพของแบบเรียนและสื่อประสม

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556, น.8-9) กล่าวว่า สำหรับการผลิตสื่อ แบบเรียน ชุดการสอนนั้น ก่อนนำไปใช้จริงจะต้องนำสื่อ แบบเรียน ชุดการสอนที่ผลิตขึ้นไปทดสอบประสิทธิภาพเพื่อดูว่าสื่อหรือชุดการสอนทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นหรือไม่ มีประสิทธิภาพในการช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด มีความสัมพันธ์กับผลลัพธ์หรือไม่ ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนจากสื่อหรือชุดการสอนในระดับใด ดังนั้นผู้ผลิตสื่อการสอนจำเป็นจะต้องนำสื่อหรือชุดการสอนไปหาคุณภาพ เรียกว่าการทดสอบประสิทธิภาพ โดยนำสื่อหรือชุดการสอนไปทดสอบเพื่อหาคุณภาพและปรับปรุงประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอนให้เท่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และปรับปรุงจนถึงเกณฑ์ ซึ่งระดับประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอนนั้นจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หากสื่อหรือชุดการสอนมีประสิทธิภาพถึงระดับตามเกณฑ์แล้ว ก็จะสามารถนำไปสอนนักเรียนได้และคุ้มค่าแก่การลงทุนผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก ซึ่งการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพกระทำได้โดยการประเมินผลพฤติกรรม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภทดังนี้

1. ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (Transitional Behavior) คือ ประเมินผลต่อเนื่อง ประกอบด้วยพฤติกรรมย่อยของผู้เรียน เรียกว่ากระบวนการ (Process) ที่เกิดจากการประกอบ

กิจกรรม ได้แก่ การทำโครงการ หรือการทำรายงานเป็นกลุ่ม และงานรายบุคคล ได้แก่งานที่ได้รับมอบหมาย และกิจกรรมอื่นใดที่ผู้สอนกำหนดไว้

2. ประเมินพฤติกรรมสุดท้าย (Terminal Behavior) คือ ประเมินผลลัพธ์ (Product) ของผู้เรียน โดยพิจารณาจากการสอบหลังเรียนและการสอบไล่

ประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอนจะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นที่พึงพอใจ โดยกำหนดให้ผลเฉลี่ยของคะแนนการทำงานและการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อร้อยละของผลการประเมินหลังเรียนทั้งหมด นั่นคือ $E_1/E_2 =$ ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ การที่จะกำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้น ให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความพึงพอใจ โดยพิจารณาพิสัยการเรียนรู้ที่จำแนกเป็นวิทย์พิสัย (Cognitive Domain) จิตพิสัย (Affective Domain) และทักษะพิสัย (Skill Domain) ในขอบข่ายวิทย์พิสัย (เดิมเรียกว่าพุทธิพิสัย) เนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะตั้งไว้สูงสุดแล้วต่ำลงมากคือ 90/90 85/85 80/80 ส่วนเนื้อหาที่เป็นจิตพิสัย จะต้องใช้เวลาไปฝึกฝนและพัฒนา ไม่สามารถทำให้ถึงเกณฑ์ระดับสูงได้ในห้องเรียนหรือในขณะที่เรียน จึงอนุโลมให้ต่ำลง นั่นคือ 80/80 75/75 แต่ไม่ต่ำกว่า 75/75 เพราะเป็นระดับความพึงพอใจต่ำสุด จึงไม่ควรตั้งเกณฑ์ไว้ต่ำกว่านี้ หากตั้งเกณฑ์ไว้เท่าใดก็มักได้ผลลัพธ์เท่านั้น

สรุปได้ว่าการทดสอบประสิทธิภาพของแบบเรียนและสื่อประสม มีความจำเป็นอย่างมาก ก่อนที่จะนำแบบเรียนและสื่อประสมไปใช้จะต้องนำไปทดสอบประสิทธิภาพเพื่อดูว่าสื่อหรือชุดการสอนมีประสิทธิภาพในการช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ เพราะประสิทธิภาพจะเป็นตัวกำหนดผลคะแนนเฉลี่ยของการทำงานและการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมด โดยพิจารณาจากพิสัยการเรียนรู้ที่จำแนกเป็นวิทย์พิสัย (Cognitive Domain) เดิมเรียกว่าพุทธิพิสัย เป็นเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 90/90 85/85 80/80 ส่วนจิตพิสัย (Affective Domain) และจิตพิสัย (Skill Domain) จะต้องใช้เวลาไปฝึกฝนและพัฒนา ไม่สามารถทำให้ถึงเกณฑ์ระดับสูงได้ในห้องเรียนหรือในขณะที่เรียนจึงตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 80/80 75/75

ข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอน Storyline และสื่อประสม

ดารกา วรณวนิช (2549, น.156) กล่าวถึงข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอน Storyline คือ ใช้ระยะเวลาในการเรียนรู้ค่อนข้างนาน และกิจกรรมนี้อาจเหมาะสมกับเด็กเล็กมากกว่าเด็กโต

วรวิทย์ นิเทศศิลป์ (2551, น.228) ได้กล่าวถึงข้อจำกัดของสื่อประสม ผู้สอนต้องวางแผนให้รอบคอบก่อนนำไปใช้ หากไม่มีการวางแผนให้รอบคอบก่อนนำไปใช้ก็อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อการเรียนรู้แทนการเรียนรู้ได้ นอกจากนี้ สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน (2551, น.127-129) กล่าวถึงข้อจำกัดของการใช้สื่อประสมเพื่อการศึกษาสื่อประสมประเภทอิเล็กทรอนิกส์ว่า สื่อประสมประเภทนี้เป็นการหาความรู้ผ่านประสบการณ์เทียม การสัมผัสและการแก้ปัญหาต่าง ๆ การเรียนรู้ทุกอย่างย่อมทำได้ภายใต้เงื่อนไขที่คอมพิวเตอร์กำหนดไว้เท่านั้น มีลักษณะเหมือนกลไก ผู้เรียนอาจเกิดความรู้และความเข้าใจเพียงด้านเดียว

Smith and Vallerga (1997) ได้กล่าวสรุปข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอน Storyline ไว้ดังนี้

1. หัวเรื่องต้องอยู่ในขอบข่ายการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เป็นเรื่องใกล้ตัวและอยู่ในความสนใจของนักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้สร้างความรู้ พัฒนาทักษะทุกด้าน ตลอดจนช่วยในการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ทั้งระยะสั้นและระยะยาวให้กับนักเรียน
2. เส้นทางเดินเรื่องต้องต่อเนื่องกันตามลำดับขั้นตอนและเป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกัน
3. ฉากแต่ละฉากไม่มีขอบเขตจำกัดในการพัฒนาและการศึกษาต้นคว้าหาความรู้ของนักเรียน ดังนั้นขอบเขตในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้จึงขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของนักเรียนแต่ละคน
4. ในแต่ละฉากเริ่มด้วยคำถามหลักซึ่งสัมพันธ์กับฉากโดยคำนึงถึงความยากง่ายที่เหมาะสม กับนักเรียน
5. นักเรียนแต่ละคนมีประสบการณ์ต่างกันทำให้ประสบผลสำเร็จไม่เท่ากันในการตอบคำถามหลัก ดังนั้นครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ปรับปรุงและพัฒนาผลงานตลอดเวลา

สรุปได้ว่า ข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม คือ ผู้สอนต้องวางแผนการสอน ควรเตรียมตัวและเตรียมสื่อการสอนมาเป็นอย่างดีก่อนนำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้หลากหลายและสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน และต้องอดทนต่อข้อผิดพลาดเล็กน้อยที่อาจเกิดขึ้นของนักเรียนที่เริ่มเรียนในระยะเริ่มต้น เนื่องจากเป็นกิจกรรมค่อนข้างใช้ระยะเวลาในการเรียนรู้นาน นักเรียนแต่ละคนมีประสบการณ์ต่างกัน อีกทั้งผู้เรียนอาจเกิดความรู้ความเข้าใจเพียงด้านเดียว ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ปรับปรุงและพัฒนาผลงานตลอดเวลา

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

สำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น สนุกสนานในการเรียน ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายและปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ของครูผู้สอน ซึ่งครูผู้สอนมีหน้าที่อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียนและต้องคำนึงถึงความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้

ความหมายของความพึงพอใจ

สรรคส์สวาท แนนหนา (2553, น.34) ความพึงพอใจ เป็นเรื่องเกี่ยวกับอารมณ์ ความรู้สึก และทัศนคติของบุคคลอันเนื่องมาจากสิ่งเร้าและแรงจูงใจซึ่งปรากฏออกมาทางพฤติกรรม และเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของบุคคล หากบุคคลมีความพึงพอใจในกิจกรรมหรืองานใด การกระทำกิจกรรมหรืองานนั้นก็จะมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานนั้นได้เป็นอย่างดี จึงถือได้ว่าความพึงพอใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการทำกิจกรรมต่าง ๆ

ผู้สติ แสงหล่อ (2555, น.14) กล่าวว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกรวมของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวก เป็นความสุขของบุคคลที่เกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญกำลังใจ สิ่งเหล่านี้มีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงาน รวมทั้งการส่งต่อความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมาย

ปทิตตา ดิวงค์ (2557, น.56) กล่าวว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงาน หรือการปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวก ความรู้สึกพอใจ ชอบใจในการเข้าร่วมกิจกรรม และต้องการดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ จนประสบผลสำเร็จตามที่คาดหวังไว้หรือตามวัตถุประสงค์ของบทเรียน

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ ความรู้สึกพอใจ ความรู้สึกสนุกสนานที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้เกิดความสุข ความกระตือรือร้น มีความพยายาม มุ่งมั่น ตั้งใจ และส่งผลต่อการเรียนรู้ที่ดีของผู้เรียน

ความสำคัญของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นปัจจัยที่สำคัญที่มีผลต่อความสำเร็จของการปฏิบัติงานเป็นผลมาจากการได้รับการตอบสนองต่อแรงจูงใจหรือความต้องการของแต่ละบุคคล ซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวสรุปความสำคัญของความพึงพอใจไว้ดังนี้

วิสิทธิ์ ฉัตรมงคล (2550, น.31) กล่าวถึงความสำคัญของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกหรือทัศนคติที่ดีต่อบุคคลที่เป็นไปตามความคาดหวังหรือมากกว่าสิ่งที่คาดหวัง ซึ่งจะทำให้เกิดความกระตือรือร้นและสร้างสรรค์สิ่งที่ดีสวยงามต่อไป ความรู้สึกจะลดลงหรือไม่ขึ้นอยู่กับความต้องการหรือจุดมุ่งหมายนั้นได้รับการตอบสนองมากน้อยเพียงใด ถ้ามีความรู้สึกที่ต้องการทำงาน

จะมีผลให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน มีความเสียสละ อุทิศกายใจและสติปัญญาให้แก่งาน ซึ่งจะทำให้บรรลุเป้าหมายได้ในที่สุด

จารุวรรณ เทวกุล (2555, น.19) กล่าวถึงความสำคัญของความพึงพอใจไว้ว่า แรงจูงใจเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนรู้ เพราะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และการสอนสูงมาก ดังนั้นการจัดการเรียนการสอน นักเรียน ผู้บริหาร และผู้สอน จะต้องพยายามสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจ มีความสนใจต่อการเรียนการสอน

ผุสดี แสงหล่อ (2555, น.14) กล่าวถึงความสำคัญของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานเป็นสิ่งที่พึงปรารถนาของบุคคลทุกคนเพราะช่วยให้การทำงานเป็นไปอย่างราบรื่น และมีประสิทธิผลสูงสุด

นงเยาว์ วิเชียรเครือ (2555, น.32) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อความสำเร็จของงานที่บรรลุเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นผลมาจากการได้รับการตอบสนองต่อแรงจูงใจหรือความต้องการตามวัตถุประสงค์ของแต่ละบุคคล

วิชชุดา คัมภีร์เวช (2556, น.11) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้งานประสบความสำเร็จ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องควรจะต้องศึกษาให้ลึกซึ้งถึงปัจจัยและองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ

สรุปได้ว่า ความสำคัญของความพึงพอใจ เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้งานประสบความสำเร็จ ความพึงพอใจจะลดลงหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับความต้องการหรือจุดมุ่งหมายนั้นได้รับการตอบสนองมากน้อยเพียงใด ถ้ามีความรู้สึกที่ต่อการทำงาน จะมีผลให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานที่เป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพสูงสุด

ทฤษฎีความพึงพอใจ

สำหรับการสร้างแรงจูงใจเพื่อสนองความพึงพอใจให้กับนักเรียน มีนักการศึกษาในสาขาต่าง ๆ ที่ได้กล่าวถึงทฤษฎีที่เกี่ยวกับแรงจูงใจไว้ดังนี้

ศิริวรรณ มาลัย (2549 ,น.155) กล่าวว่า สำหรับครูผู้สอนที่ต้องการให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางบรรลุผลสำเร็จ ต้องจัดบรรยากาศและสถานการณ์ รวมทั้งสื่อ อุปกรณ์การเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนเพื่อตอบสนองความพึงพอใจของนักเรียนให้มีแรงจูงใจในการทำกิจกรรมจนบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยมีแนวความคิดการจูงใจในการทำงานเชิงปฏิบัติ ดังนี้

1. งานควรมีส่วนสัมพันธ์กับความปรารถนาส่วนตัว งานนั้นจะมีความหมายสำหรับผู้ปฏิบัติ
2. งานนั้นต้องมีการวางแผนและวัดความสำเร็จได้โดยใช้ระบบการทำงานและการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ

3. เพื่อให้ได้ผลงานในการสร้างแรงจูงใจภายในเป้าหมายของงาน จะต้องมึลักษณะดังนี้

- 3.1 ผู้ปฏิบัติงานมีส่วนในการตั้งเป้าหมาย
- 3.2 ผู้ปฏิบัติได้รับทราบผลสำเร็จในการทำงานโดยตรง
- 3.3 งานนั้นสามารถทำให้สำเร็จได้

มาสโลว์ (Maslow. 1994, pp.253-258) ได้อธิบายทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้น Maslow's Hierarchy of Needs ไว้ว่า ความปรารถนาของมนุษย์นั้นติดตัวมาตั้งแต่กำเนิดและความปรารถนาเหล่านี้จะเรียงลำดับของความปรารถนาตั้งแต่ขั้นแรกไปสู่ความปรารถนาขั้นสูงขึ้นไปเป็นลำดับซึ่งลำดับความต้องการของมนุษย์ไว้เป็นลำดับ 8 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการลำดับต่ำสุดและเป็นพื้นฐานของชีวิต เป็นแรงผลักดันทางชีวภาพ เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ ที่อยู่อาศัย ตลอดจนมีสภาพแวดล้อมการทำงานที่เหมาะสม เช่น ความสะอาด ความสว่าง การระบายอากาศที่ดี การบริการสุขภาพ เป็นต้น

ขั้นที่ 2 ความต้องการความปลอดภัย (Need for Safety) เป็นความต้องการที่จะเกิดหลังจากที่ความต้องการทางร่างกายได้รับการตอบสนองอย่างไม่ขาดแคลนแล้ว หมายถึง ความต้องการสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยทั้งทางร่างกายและจิตใจ ความมั่นคงในงาน ในชีวิต และสุขภาพ

ขั้นที่ 3 ความต้องการความรักและการยอมรับ (Need for Love and Acceptance) เมื่อความปลอดภัยในชีวิตและความมั่นคงในการทำงานแล้ว คนเราต้องการความรัก มิตรภาพ ความใกล้ชิด ความผูกพัน ความต้องการเพื่อน การมีโอกาสเข้าสมาคมสังสรรค์กับผู้อื่น ได้รับการยอมรับเป็นสมาชิกในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือหลายกลุ่ม

ขั้นที่ 4 ความต้องการนับถือตนเองและได้รับการเคารพจากผู้อื่น (Need for Self-Esteem) เมื่อความต้องการความรักและการยอมรับได้รับการตอบสนองแล้ว คนเราต้องการสร้างสถานภาพของตนเองให้สูงเด่น มีความภูมิใจและสร้างความนับถือตนเอง ขึ้นชมในความสำเร็จของงานที่ทำ ความรู้สึกมั่นใจในตนเองและมีเกียรติ

ขั้นที่ 5 ความต้องการรู้และเข้าใจตนเอง (Knowledge and Understanding Need) ในด้านความสามารถ ความสนใจ สิ่งที่ชอบ สิ่งที่ทำแล้วเกิดประโยชน์ทั้งต่อตนเองและสังคมอย่างแท้จริง โดยไม่ยึดติดกับตำแหน่งหน้าที่ในการทำงาน แต่ทำทุกอย่างที่เป็นความสบายใจของตนเองและเกิดประโยชน์ทั้งแก่ตนเองและผู้อื่น

ขั้นที่ 6 ความต้องการเข้าถึงสุนทรียะความงามของชีวิต (Need for Aesthetics/Beauty) มีความสามารถมองเห็นสิ่งสวยงามที่อยู่รอบตัวที่คนอื่นมองไม่เห็น เข้าใจแจ่มแจ้งว่าตนเองและสิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งที่แยกกันไม่ออก มุกสิ่งในโลกนี้ล้วนสวยงามและมีคุณค่าในตนเอง

ขั้นที่ 7 ความต้องการเข้าถึงศักยภาพแห่งตน (Self-Actualization Needs) คือต้องการจะเติมเต็มศักยภาพของตนเอง ต้องการความสำเร็จในสิ่งที่ปรารถนาของตนเอง ความเจริญก้าวหน้าในการพัฒนาทักษะความสามารถให้ถึงขีดสุดยอด มีความเป็นอิสระในการตัดสินใจและคิดสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ การก้าวสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้นในอาชีพและการทำงาน

ขั้นที่ 8 ความต้องการเป็นบุคคลที่ยอดเยี่ยมในการอุทิศตนเพื่อมวลมนุษยชาติ (transcendence) เป็นอัจฉริยะบุคคลที่สามารถสร้างประโยชน์ให้กับมวลมนุษยชาติอย่างถึงที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ มีชีวิตอยู่เพื่อคนอื่น

แชลลี (Shelly, 2010, p.29) กล่าวถึงแนวคิดความพึงพอใจว่าเป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกในทางบวกและความรู้สึกในทางลบ ความรู้สึกในทางบวกเมื่อเกิดขึ้นแล้วทำให้มีความสุข ซึ่งความรู้สึกนี้เป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากความรู้สึกอื่น ๆ กล่าวคือ เป็นความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับ และความรู้สึกนี้ทำให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกทางบวกเพิ่มได้อีก ซึ่งเห็นได้ชัดว่าความรู้สึกที่สลับซับซ้อนนี้จะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกในทางบวกอื่น ๆ ดังนั้นความรู้สึกในทางบวก ความรู้สึกในทางลบ และความสุขนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างสลับซับซ้อนและระบบความสัมพันธ์ของความรู้สึกเหล่านี้ เรียกว่า ระบบความพึงพอใจ โดยความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อระบบความพึงพอใจมีความรู้สึกทางบวกมากกว่าทางลบ

การวัดความพึงพอใจ

การวัดความพึงพอใจเป็นการวัดความรู้สึกในทางที่ดีไม่ตี พอใจหรือไม่พอใจ ซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงเครื่องมือที่ใช้สำหรับการวัดความพึงพอใจ ดังนี้

บุญชม ศรีสะอาด (2546, น.63-71) ได้กล่าวถึงเครื่องมือที่ใช้สำหรับการวัดความพึงพอใจ เช่น แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล ประกอบกับชุดข้อคำถามที่ต้องการให้กลุ่มตัวอย่างตอบ โดยกาเครื่องหมายหรือเขียนคำตอบ กรณีที่กลุ่มตัวอย่าง อ่านหนังสือไม่ได้หรืออ่านยาก อาจใช้วิธีการสัมภาษณ์ตามแบบสอบถาม นิยามเกี่ยวกับข้อเท็จจริง ความคิดเห็นของบุคคล มีรายละเอียดดังนี้

1. โครงสร้างแบบสอบถาม มีส่วนประกอบโครงสร้างของแบบสอบถาม 3 ส่วน คือ

1.1 คำชี้แจงในการตอบคำถาม เป็นส่วนแรกของการสอบถาม โดยระบุจุดมุ่งหมายและความสำคัญที่ให้อบบแบบสอบถาม คำอธิบายลักษณะของแบบสอบถามและวิธีตอบพร้อมยกตัวอย่างประกอบ และตอนสุดท้ายจะกล่าวขอบคุณล่วงหน้า แล้วระบุชื่อเจ้าของแบบสอบถาม

1.2 สภาพทั่วไป เป็นรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น เพศ อายุ การศึกษา

1.3 ข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมที่จะใช้วัด ซึ่งอาจแยกเป็นพฤติกรรมย่อยๆ แล้วสร้างข้อคำถาม วัดพฤติกรรมย่อย ๆ นั้น

2. รูปแบบของแบบสอบถาม ข้อคำถามในแบบสอบถามอาจมีลักษณะปลายเปิดหรือปลายปิด แบบสอบถามฉบับหนึ่งอาจเป็นแบบปลายเปิดทั้งหมดหรือแบบผสม ดังนี้

2.1 ข้อคำถามปลายเปิด (Open-ended Form or Unstructured Questionnaire) เป็นคำถามที่ไม่ได้กำหนดคำตอบไว้เลือกตอบ แต่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้ตอบแบบสอบถามโดยใช้คำพูดของตนเอง

2.2 ข้อคำถามปลายปิด (Closed Form or Unstructured Questionnaire) เป็นคำถามที่มีคำตอบให้ผู้เขียนเขียนเครื่องหมายลงหน้าข้อความ หรือตรงกับช่องที่เป็นความจริง หรือความเห็นของตน มีหลายแบบ ได้แก่

2.2.1 แบบให้เลือกตอบคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงหรือความคิดเห็นของตน เพียงคำตอบเดียว จากสองคำตอบ

2.2.2 แบบให้เลือกตอบที่ตรงกับความเป็นจริงหรือความคิดเห็นของตนเอง เพียงคำตอบเดียวจากหลายคำตอบ

2.2.3 แบบให้เลือกตอบคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงหรือความคิดเห็นของตน ได้หลายคำตอบ

2.2.4 แบบมาตราส่วนประมาณค่าระดับ (Rating Scale) โดยให้ผู้ตอบตอบตามระดับความคิดเห็นของตน อาจจัดในรูปของตาราง

2.2.5 แบบผสม หมายถึง มีหลายแบบอยู่ด้วยกัน

2.2.6 แบบให้เรียงลำดับความสำคัญโดยเขียนเรียงลำดับความชอบสิ่งนั้น

2.2.7 แบบเติมคำสั้น ลงในช่องว่าง สิ่งที่เคยมีความเฉพาะเจาะจง

3. หลักเกณฑ์การสร้างแบบสอบถาม มีดังนี้

3.1 กำหนดมุ่งหมายให้แน่นอนว่าต้องการถามอะไร

3.2 สร้างคำถามให้ตรงตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

3.3 เรียงข้อคำถามตามลำดับให้ต่อเนื่องสัมพันธ์กันตรงหัวข้อที่ได้วางโครงสร้าง

3.4 ไม่ควรให้ผู้ตอบแบบสอบถามมากเกินไป เพราะจะทำให้เบื่อหน่ายไม่ให้ความร่วมมือหรือตอบโดยไม่ได้ตั้งใจ

3.5 ให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความลำบากน้อยที่สุดในการตอบ ดังนั้น ควรใช้ข้อคำถามแบบปลายปิด ผู้ตอบแบบสอบถามเพียงแต่กาตอบในแบบสอบถาม

3.6 สร้างข้อคำถามให้มีลักษณะที่ดี ดังนี้

3.6.1 ใช้ภาษาที่ชัดเจนเข้าใจง่ายไม่กำกวม ไม่มีความซับซ้อน

3.6.2 ใช้ข้อความที่สั้นกะทัดรัด ไม่มีส่วนฟุ่มเฟือย

3.6.3 เป็นข้อคำถามที่เหมาะสมกับผู้ตอบ โดยคำนึงถึงสติปัญญาาระดับการศึกษา ความสนใจของผู้ตอบ

3.6.7 หลีกเลี่ยงคำที่ผู้ตอบตีความแตกต่างกัน เช่น บ่อย ๆ เสมอ ๆ รวย โง่ ฉลาด

3.6.8 ไม่ใช่คำถามที่เป็นคำถามนำผู้ตอบให้ผู้ตอบตามแนวหนึ่งแนวใด

3.6.9 ไม่เป็นคำถามที่จะนำไปให้ผู้ตอบเกิดความลำบากใจ หรืออึดอัดใจที่จะตอบ

3.6.10 ไม่ถามในสิ่งที่รู้แล้ว หรือวัดด้วยวิธีอื่นได้ดีกว่า

3.6.11 ไม่ถามในเรื่องที่เป็นความลับ

3.6.12 คำตอบที่ให้เลือกในข้อคำถามควรมีให้ครอบคลุมกลุ่มตัวอย่าง และทุกคนสามารถเลือกตอบได้ตรงกับความจริงตามความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม

พัชรียา แก่นสา (2555, น.46-48) กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจว่า เป็นการวัดความรู้สึก ในทางที่ดีไม่ดี พอใจหรือไม่พอใจ ซึ่งวิธีการวัดนั้นมีอยู่หลากหลายวิธี เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม เป็นต้น ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. การสังเกต เป็นวิธีการใช้ตรวจสอบบุคคลอื่นโดยการเฝ้ามองและจดบันทึกอย่างมีแบบแผน เหมาะสมกับการศึกษาข้อมูลที่จำนวนน้อยเท่านั้น

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ผู้วิจัยต้องออกไปสอบถามโดยการพบกับบุคคลนั้น ๆ โดยมีการเตรียมแผนงานล่วงหน้า

3. การใช้แบบสอบถาม วิธีการนี้จะเป็นการใช้แบบสอบถามที่มีข้อความอธิบายไว้อย่างชัดเจนเพื่อให้ผู้ตอบทุกคนมีความเข้าใจตรงกัน เป็นวิธีการศึกษาที่เก่าแก่และยังเป็นที่นิยมใช้อย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบัน มักใช้ในกรณีที่ต้องการข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนมาก ๆ

สตรอมบอร์ก (Stromborg, 1984, p.65) กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจว่า การวัดความพึงพอใจ ย่อมแตกต่างกันตามวัตถุประสงค์ของผู้ที่จะศึกษา ซึ่งวิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุดมี 2 วิธี ดังนี้

1. การสัมภาษณ์ วิธีนี้ผู้ศึกษาจะใช้แบบสัมภาษณ์ที่มีแบบสอบถามซึ่งได้รับการทดสอบหาความเที่ยงตรงและค่าความเชื่อมั่นแล้วจึงทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง

2. การใช้แบบสอบถาม เป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุด มีลักษณะเป็นคำถามที่ได้ทดสอบหาความเที่ยงตรงและค่าความเชื่อมั่นแล้ว เป็นแบบเลือกตอบหรือเติมคำ สามารถใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่

ชูศรี วงศ์รัตน์ (2560, น.60-61) กล่าวถึงวิธีวัดความพึงพอใจหรือความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามด้วยมาตรวัดของลิเคิร์ท หรือ Likert Rating Scales ว่า เป็นเครื่องมือวิจัยที่เหมาะสมสำหรับใช้วัดตัวแปรเจตคติต่อสิ่งต่าง ๆ เช่น เจตคติต่อการเรียน เจตคติต่อการประกอบอาชีพอิสระ เป็นต้น แต่ละข้อความจะกำหนดระดับความเห็นด้วยไว้ 5 ระดับเพื่อให้ผู้ตอบประเมินค่าความพึงพอใจของตนเองว่าอยู่ในระดับใด ลิเคิร์ทผู้พัฒนาได้กำหนดมาตรวัดประเภทนี้กำหนดคำตอบไว้

5 ระดับ เรียงจากมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีความพึงพอใจในระดับมาก มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง มีความพึงพอใจในระดับน้อย และมีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด โดยให้คะแนนเป็น 5 4 3 2 1 ตามลำดับ

สรุปได้ว่าการวัดความพึงพอใจมีรูปแบบที่นิยมใช้กันมากที่สุดคือแบบสอบถาม ซึ่งวิธีวัดความพึงพอใจหรือความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่ควรใช้คือมาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert Rating Scales) เป็นการให้ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินค่าความพึงพอใจของตนเอง และเลือกแสดงความความคิดเห็นจากระดับความพึงพอใจ 5 ระดับต่อแบบสอบถามในแต่ละข้อ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

อัญชลี ฉิมพลี (2551, น.67-68) ได้ทำการวิจัยเรื่องความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนแบบสตอรี่ไลน์ พบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนแบบสตอรี่ไลน์ มีความเชื่อมั่นในตนเองร้อยละ 98 โดยระหว่างการจัดกิจกรรมและหลังการจัดกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปิยะพร ทองสิงห์ (2552, น.76) ได้วิจัยเรื่องผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเดินเรื่องที่มีต่อพฤติกรรมพื้นฐานความสามัคคีในเด็กปฐมวัย พบว่าเด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมพื้นฐานความสามัคคีหลังการจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 คือด้านความร่วมมือ ด้านการยอมรับผู้อื่นและด้านการรับผิดชอบ ส่วนด้านการแบ่งปันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความแตกต่างดังกล่าวพบว่า พฤติกรรมพื้นฐานความสามัคคีหลังการจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์ทุกด้าน

สกลวรรณ ภู่อจจร (2552, น.120) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และวัดเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอนสตอรี่ไลน์สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอนุบาลภู่อจจร จำนวน 20 คน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการพัฒนาจากกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนสตอรี่ไลน์ ระหว่างก่อนและหลังทำกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 และนักเรียนร้อยละ 75 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์มาตรฐาน

รสสุคนธ์ พหลเทพ (2554, น.59-60) ได้วิจัยการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ภาษาอังกฤษด้วยเพลง เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังเพลงภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่าความสามารถด้านการฟัง และพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อประสมจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ภาษาอังกฤษด้วยเพลงหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 80.31 และก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยคิดเป็น ร้อยละ 39.21 และเมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test พบว่า ความสามารถด้านการฟังและพูด ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กลุ่มจันทร์ จันทร์ศิริ (2556, น.78-79) ได้วิจัยเรื่องเว็บช่วยสอนแบบสตอรี่ไลน์เพื่อการ พัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนไทยในโรงเรียนนานาชาติ ระดับ Middle School (Grade 8) พบว่า เว็บช่วยสอนแบบสตอรี่ไลน์เพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ไทยในโรงเรียนนานาชาติระดับ Middle School (Grade 8) นั้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.60/86.80 ซึ่งสูงกว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้ และผลของการใช้ภาษาไทยด้านการอ่านของนักเรียนระดับ Middle School (Grade 8) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

วรรณมน โลกานุกวัตรเสถียร (2561, น.658) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ การเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้รูปแบบสตอรี่ไลน์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกุหลาบวิทยา พบว่ามีการใช้เกณฑ์การแปลคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีนเท่ากับ 8.33 จาก 20 คะแนน ผลคือ การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนอยู่ในระดับพอใช้ ส่วนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีนเท่ากับ 12.10 จาก 20 คะแนน ผลคือการพัฒนาทักษะการสื่อสาร ภาษาจีนอยู่ในระดับดี และจากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีน โดยใช้รูปแบบการสอนสตอรี่ไลน์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ขวัญชนก เสนะวีณิน (2563, น.145-146) ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีสอนแบบโครงเรื่อง สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 พบว่า การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.49/92.86 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์ที่กำหนด 80/80 มีค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนการสอนเท่ากับ 85.21 และมีคะแนนเฉลี่ย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยต่างประเทศ

แอสทริด (Astrid, 2008) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ให้กับนักเรียนที่ใช้ภาษาเดนมาร์กเป็นภาษาที่สอง ณ the country of Sonderborg กลุ่มที่ทำการศึกษาคือ นักเรียน 16 คน และเป็นนักเรียนชาวต่างชาติ 6 คน รวม 21 คน ซึ่งนักเรียนที่เป็นชาวต่างชาติใช้ภาษาอารบิกเป็นภาษาแม่ ทำให้นักเรียนทั้ง 6 คน มีปัญหาในการออกเสียง ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้จัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ขึ้นมาในหัวข้อ A Trip โดยนักเรียนทั้งหมดมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น ในหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับเดินทางไปประเทศกรีนแลนด์ และเนื้อหาที่ต้องการศึกษา คือ การเดินทาง ราคา ค่ายานพาหนะ จำนวนประชากรที่เมืองกรีนแลนด์ เป็นต้น ซึ่งจากผลการวิจัยดังกล่าวพบว่านอกจากผู้เรียนมีความสามารถออกเสียงภาษาเดนมาร์กดีขึ้นแล้ว นักเรียนในห้องทั้งหมดยังเกิดการเรียนรู้และเกิดความเข้าใจถึงความแตกต่างของแต่ละวัฒนธรรมอีกด้วย

คลีฟ (Cleave, 1997) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้วิธีการสอนแบบสตอรีไลน์ในการพัฒนาการแสดงบทบาทสมมุติ ผลการวิจัยพบว่า วิธีการสอนแบบสตอรีไลน์สามารถนำไปใช้ในการแสดงบทบาทสมมุติเป็นอย่างดี โดยนักเรียนสามารถแสดงบทบาทสมมุติได้ดีขึ้น และยังช่วยพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา ของนักเรียนอีกด้วย โดยผู้วิจัยได้เสนอไว้ว่าการนำวิธีการสอนแบบสตอรีไลน์มาใช้ในการแสดงนั้นจะต้องเน้นเรื่องราวที่น่าสนใจ มีการดำเนินเรื่องที่เป็นเหตุเป็นผล มีผู้เข้ามาเกี่ยวข้องโดยเริ่มจาก 1 คน แล้วเพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อย ๆ และเรื่องที่สร้างขึ้นต้องมีจุดแตกหักของเรื่องราวด้วย และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกอย่างเต็มที่

สมิธ (Smith and Vallerga, 1997) ได้ทำงานวิจัยร่วม คือ ผู้วิจัยทั้งสองนี้ ทำงานร่วมกับครูที่ Thompson Elementary School จำนวน 2 ท่าน ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการเพิ่มทักษะ ด้านการอ่าน การเขียน และวิชาคณิตศาสตร์ ด้วยวิธีการสอนแบบสตอรีไลน์ โดยใช้พื้นฐานการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความถนัดและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และคณิตศาสตร์ มีกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-4 จำนวนทั้งหมด 85 คน โดยจะแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่ม 1 นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 และกลุ่มที่ 2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนเกิดทักษะในด้านการอ่าน การเขียนอย่างจินตนาการเพิ่มขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่ารูปแบบการสอน Storyline และสื่อประสมสามารถใช้ได้ผลดีกับผู้เรียนทุกระดับชั้น ทุกเพศทุกวัย และยังสามารถใช้ร่วมกับเทคนิคการจัดการเรียนรู้อื่น ๆ ได้เป็นอย่างดีจากผลการวิจัยที่น่าพอใจ นอกจากนี้ยังสามารถใช้เพื่อแก้ไขปัญหาสำหรับนักเรียนที่ต้องการพัฒนาความสามารถทางภาษาในด้านอื่น ๆ ได้ดี และที่สำคัญคือทำให้ผู้เรียนมีความสุขและสนุกกับการเรียนรู้อีกด้วย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง เพื่อศึกษารูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชนแดนวิทยาคม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. รูปแบบการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. การออกแบบบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม
4. การออกแบบรวบรวมข้อมูล
5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
7. การสร้างและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
8. การเก็บรวบรวมข้อมูล
9. การวิเคราะห์ข้อมูล

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยใช้รูปแบบ One Group Pretest Posttest Design เป็นการทดลองโดยวัดความสามารถ ด้านการฟังการพูดภาษาจีนด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม ทั้งก่อนทดลองและหลังการทดลอง มีลักษณะดังนี้ (วรรรณี แก้มเกตุ, 2551, น.26)

ตารางที่ 1 รูปแบบการวิจัยโดยใช้รูปแบบ One - Group Pretest Posttest Design

T ₁	X	T ₂
----------------	---	----------------

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัยอธิบายได้ดังนี้

X คือ การทดลองใช้รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

T₁ คือ การทดสอบความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนก่อนเรียน

T₂ คือ การทดสอบความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนหลังเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชนแดนวิทยาคม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 105 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนชนแดนวิทยาคม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 34 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากนักเรียนกลุ่มนี้ มีผลสัมฤทธิ์ค่อนข้างต่ำจึงสมควรได้รับการพัฒนาเพื่อให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

การออกแบบหน่วยการเรียนรู้ Storyline ร่วมกับสื่อประสม

ผู้วิจัยได้ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ และปรับกระบวนการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ให้เหมาะสมเหมาะสมผู้เรียน โดยนำเนื้อหาจากกรายวิชาภาษาจีน (จ 20202) มาปรับใช้ในบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และกำหนดหน่วยการเรียนรู้ ทั้งหมด 4 หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 16 ชั่วโมง ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 你叫什么名字 (คุณชื่ออะไร)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 你家有几口人 (ครอบครัวของคุณมีสมาชิกกี่คน)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 你有什么爱好 (คุณมีงานอดิเรกอะไร)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 公园怎么走 (ฉันจะไปสวนสาธารณะได้อย่างไร)

ตารางที่ 2 กำหนดหน่วยการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน

หน่วยการจัดการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลาเรียน
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 你叫什么名字 (คุณชื่ออะไร)	1. นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ ในเนื้อหาได้ 2. นักเรียนสามารถแนะนำตัวเอง/ ทักทายผู้อื่นเป็นภาษาจีนได้ 3. นักเรียนสามารถฟังและพูดสื่อสาร ระหว่างบุคคลได้ 4. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน	4 ชั่วโมง

ตารางที่ 2 (ต่อ)

หน่วยการจัดการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลาเรียน
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 你家有几口人 (ครอบครัวของคุณมีสมาชิกกี่คน)	1. นักเรียนสามารถฟังและบอก ความหมายของคำศัพท์หมวดหมู่ ครอบครัวได้ 2. นักเรียนสามารถแนะนำสมาชิกใน ครอบครัวของตนเองเป็นภาษาจีนได้ 3. นักเรียนสามารถฟัง-พูด และสื่อสาร เกี่ยวกับครอบครัวได้ 4. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน	4 ชั่วโมง
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 你有什么爱好 (คุณมีงานอดิเรกอะไร)	1. นักเรียนสามารถฟังและบอก ความหมายของคำศัพท์หมวดงาน อดิเรกได้ 2. นักเรียนสามารถบอกความชอบ/งาน อดิเรกของตนเองเป็นภาษาจีนได้ 3. นักเรียนสามารถฟัง พูด และสื่อสาร เกี่ยวกับงานอดิเรกได้ 4. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน	4 ชั่วโมง
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 公园怎么走 (ฉันจะไปสวนสาธารณะได้อย่างไร)	1. นักเรียนสามารถฟังและบอกความ หมายของคำศัพท์หมวดสถานที่ได้ 2. นักเรียนสามารถระบุสถานที่/ทิศทาง และทางไปสถานที่นั้น ๆ เป็นภาษาจีนได้ 3. นักเรียนสามารถฟัง พูด และสื่อสาร เกี่ยวกับสถานที่และทิศทางได้ 4. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน	4 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบไปด้วย

1. นวัตกรรมรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 แผน เวลา 16 ชั่วโมง ดังนี้

- 1.1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 你叫什么名字 (คุณชื่ออะไร) เวลา 4 ชั่วโมง
- 1.2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 你你家有几口人 (บ้านคุณมีสมาชิกกี่คน) เวลา 4 ชั่วโมง
- 1.3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 你有什么爱好 (งานอดิเรกของคุณคืออะไร) เวลา 4 ชั่วโมง
- 1.4 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 公园怎么走 (ฉันจะไปสวนสาธารณะได้อย่างไร) เวลา 4 ชั่วโมง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังการพูดภาษาจีน มีลักษณะเป็นข้อสอบแบบตัวเลือกการฟังคำศัพท์ (การฟัง) จำนวน 15 ข้อ การสอบพูดคำศัพท์และประโยคภาษาจีน จำนวน 15 ข้อ รวมทั้งสิ้นจำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีค่าความยากง่าย (P) อยู่ที่ 0.55 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ที่ 0.3 และมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.85

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน จำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.88

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้

1. การสร้างนวัตกรรมบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม
  - 1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)
  - 1.2 วิเคราะห์สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดชั้นปี สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
  - 1.3 ออกแบบนวัตกรรมรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน ดังนี้
    - 1.3.1 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ ในลักษณะที่เป็นจุดประสงค์ปลายทาง (Terminal Objective) ให้สอดคล้องกับปัญหาทางการเรียนรู้

1.3.2 วิเคราะห์ระบบการจัดการเรียนรู้ โดยกระบวนการเรียนรู้ทุกขั้นตอน เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ การที่นักเรียนจะมีความรู้ความสามารถ ควรเริ่มจากการทำอะไรก่อน จึงจะสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

1.3.3 ปรับขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้ทั้งหมดให้เป็นจุดประสงค์เชิงปฏิบัติการ (Performance Objective) โดยใช้รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม ได้แก่ การกำหนดเส้นทางการเดินเรื่องให้เหมาะสมกับนักเรียน การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ การประเมินผล และการนำสื่อประสมมาใช้ควบคู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.3.4 ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ โดยใช้การปรับกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นหน่วยการเรียนรู้ กำหนดวิธีการจัดการเรียนรู้ กำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ กำหนดเวลา และกำหนดการประเมินผลให้เหมาะสมกับนักเรียน จำนวน 4 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 你叫什么名字(คุณชื่ออะไร) หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 你家有几口人 (ครอบครัวของคุณมีสมาชิกกี่คน) หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 你有什么爱好 (งานอดิเรกของคุณคืออะไร) หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 公园怎么走 (ฉันจะไปสวนสาธารณะได้อย่างไร)

กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสมที่ผู้วิจัย พัฒนาขึ้นมาได้กำหนดวิธีการจัดการเรียนรู้โดยมีขั้นตอนดังนี้

1.3.4.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ผู้สอนตั้งคำถามหลัก (Key Questions) เชื่อมโยงการเดินเรื่องเพื่อนำผู้เรียนเข้าสู่เนื้อหาในบทเรียนและเป็นการกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความพร้อมที่จะเรียนรู้

1.3.4.2 ขั้นดำเนินกิจกรรม ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ องค์ประกอบ ของรูปแบบการสอน Storyline โดย นำ Topic line มากำหนดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้เรื่องราว ที่เกิดขึ้นตาม ลำดับเนื้อหาในบทเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมา ประกอบด้วย การตั้งคำถามหลักเพื่อเปิดประเด็นไปสู่เส้นทางการเดินเรื่อง ฉาก ตัวละคร การดำเนินชีวิตประจำวัน เหตุการณ์ หรือปัญหาที่เกิดขึ้น และการลงมือปฏิบัติ โดยแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็น อภิปรายร่วมกัน เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติและมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนเพื่อนำไปสู่พฤติกรรมที่คาดหวัง โดยใช้สื่อประสมเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้

1.3.4.3 ขั้นสรุป ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาใน บทเรียนโดยระดมความคิด แลกเปลี่ยนความคิดเห็น หรือนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนเพื่อให้เกิด ความชัดเจน เน้นการประเมินผลตามสภาพจริงจากผลงาน การร่วมทำกิจกรรมและความสามารถ ของผู้เรียน

1.4 สร้างสื่อประสมและเลือกใช้สื่อประสมให้สอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยนำโครงสร้างเนื้อหา และวัตถุประสงค์การเรียนรู้จากทุกหน่วยการเรียนรู้ ในบทเรียน รูปแบบการสอน Storyline ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมา นำมาประกอบการพิจารณาในการเลือกใช้สื่อประสม และพัฒนาสื่อประสมให้เหมาะกับผู้เรียน เนื้อหา และการจัดการเรียนการสอนรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ กลุ่มใหญ่ กลุ่มเล็ก และรายบุคคล โดยผู้วิจัยเลือกใช้และพัฒนาสื่อประสมให้เหมาะกับลักษณะของผู้เรียน ระดับความรู้ และเจตคติของผู้เรียน ดังนี้

1.4.1 สื่อสิ่งพิมพ์ เป็นแฟลชการ์ดขนาดใหญ่ที่มีคำศัพท์ รูปภาพ ที่ทำจากกระดาษ และบัตรโดยผ่านคอมพิวเตอร์ ที่นำมาใช้ควบคู่กับกระบวนการจัดการเรียนรู้

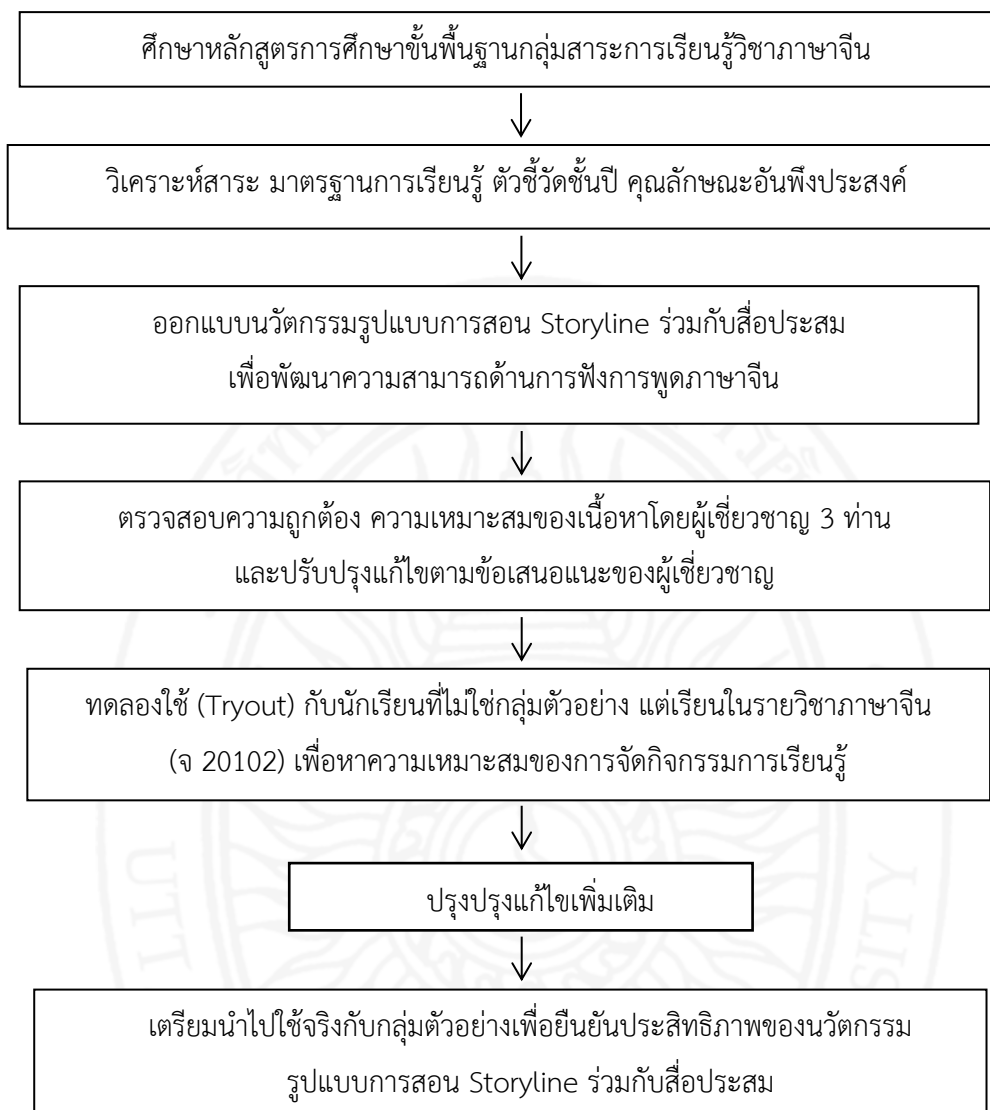
1.4.2 สื่อเทคโนโลยี เป็นการสื่อเทคโนโลยีมาใช้ควบคู่กับกระบวนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ QR Code เชื่อมโยงสื่อเสียงภาษาจีน Power Point แอปพลิเคชัน Hello Chinese และ เว็บไซต์ kahoot.it

1.5 ตรวจสอบความถูกต้องของนวัตกรรมรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม

1.5.1 นำนวัตกรรมรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม ให้ผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่านตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหา โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) การประเมิน 5 ระดับ ของ บุญชม ศรีสะอาด (2553, น.102) ซึ่งมีค่าความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54

1.5.2 ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1.6 นำนวัตกรรมรูปแบบการสอน storyline ร่วมกับสื่อประสมที่ปรับแก้แล้วไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่เรียนในรายวิชาภาษาจีน (จ 20102) คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 จำนวน 34 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนชนแดนวิทยาคม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อหาความเหมาะสมของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม

ภาพที่ 3 ขั้นตอนการสร้างนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ Storyline ร่วมกับสื่อประสมข้างต้น

2. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังการพูดภาษาจีน

ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังการพูดภาษาจีนขึ้นมาจำนวน 1 ฉบับรวมทั้งหมด 30 ข้อ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง และตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการพูด โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูด และการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความสามารถการฟังการพูด

2.2 วิเคราะห์และกำหนดเนื้อหา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้สอดคล้องกับเนื้อหาจุดประสงค์การเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.3 นิยามทักษะ ความสามารถและเนื้อหาที่ต้องการวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังการพูด

2.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังการพูดภาษาจีนฉบับร่าง โดยกำหนดเนื้อหา คะแนน เวลา รูปแบบของคำตอบ จำนวนข้อที่เหมาะสม และเกณฑ์การให้คะแนน

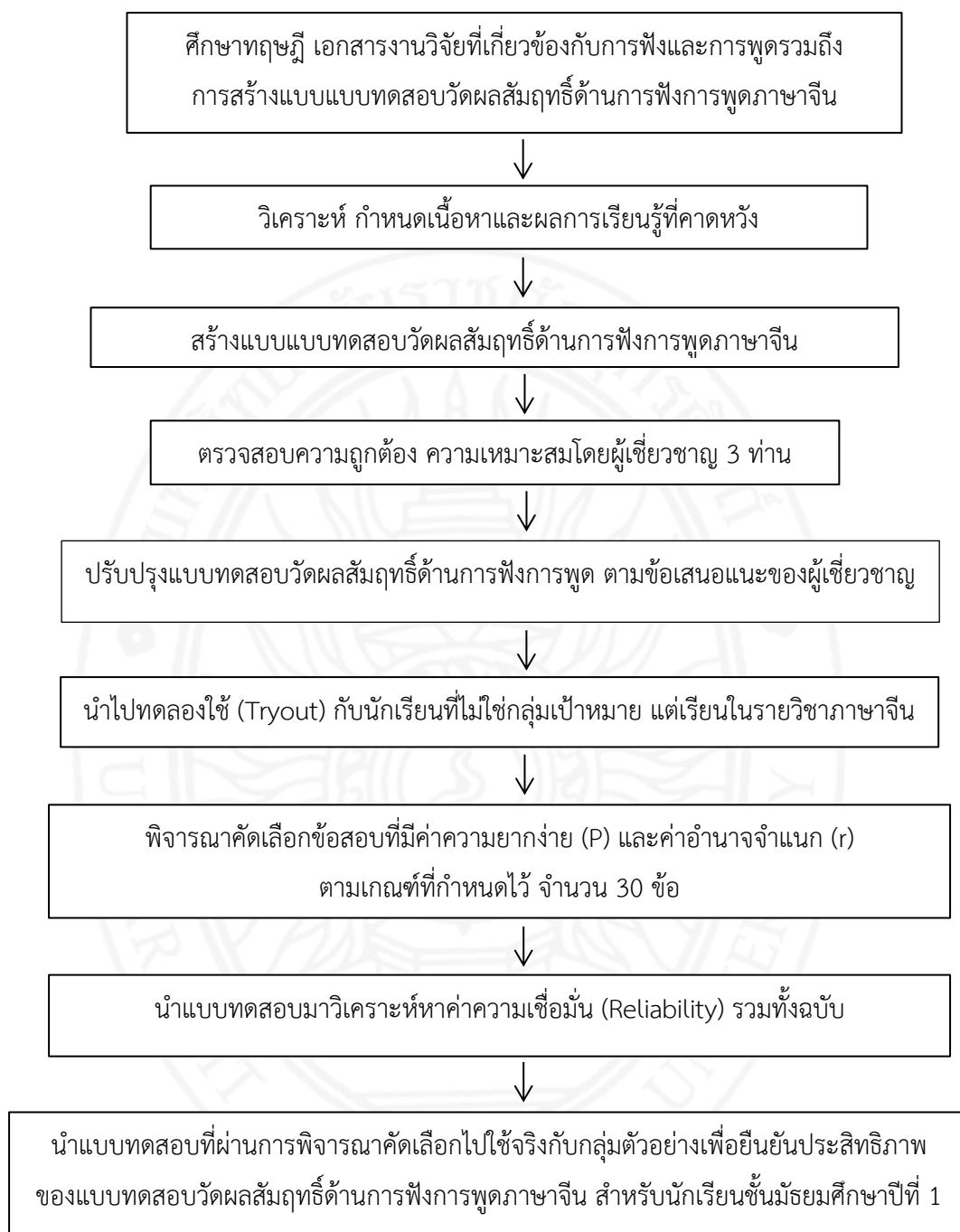
2.5 ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและวิเคราะห์ความแม่นยำตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้วิธีการเชิงคุณภาพ และค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC โดยผู้วิจัยใช้วิธีของ ระพินทร์ โพธิ์ศรี (2549, น.63) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป จำนวน 40 ข้อ

2.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความสามารถการฟังการพูดที่ผ่านการปรับปรุงและตรวจสอบแล้วไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย แต่เรียนในรายวิชาภาษาจีน (จ 20202) คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนชนแดนวิทยาคม จำนวน 35 คน

2.7 พิจารณาคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ โดยผู้วิจัยใช้วิธีของบุญชม ศรีสะอาด (2553, น.103-107) ทำการคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.20-0.80 และข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ซึ่งเป็นข้อสอบที่มีคุณภาพ จำนวน 30 ข้อ

2.8 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความสามารถการฟังการพูดภาษาจีน เรื่องรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สูตรการคำนวณสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค์ ของบุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ (2547, น.22) ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ $\alpha = 0.85$

2.9 จัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังการพูดภาษาจีน เรื่องรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 ข้อ เพื่อไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

ภาพที่ 4 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3. การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

3.2 กำหนดกรอบประเด็นแบบสอบถามความพึงพอใจที่ต้องการ

3.3 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

กำหนดค่าเป็น 5 ระดับ

3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมของข้อความและตรวจความเที่ยงตรงเพื่อตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยผู้วิจัยใช้วิธีของ ระพีพันธุ์ โพธิ์ศรี (2549, น.63) และได้คัดเลือกรายการคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป จำนวน 20 ข้อ

3.5 ปรับปรุงแบบสอบถามความพึงพอใจตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปทดลอง (Tryout) ใช้กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย แต่เรียนในรายวิชาภาษาจีน (จ 20202) และนำข้อบกพร่องที่พบมาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม

3.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจจำนวน 15 ข้อ ไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 จำนวน 34 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนชนแดนวิทยาคม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์

การออกแบบรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ออกแบบการรวบรวมข้อมูลวิจัยเรื่อง รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 3 การออกแบบการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

วัตถุประสงค์ การวิจัย	ตัวแปร	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ	การเก็บรวบรวม ข้อมูล
1. เพื่อสร้างบทเรียน รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับ สื่อประสมเพื่อพัฒนา ความสามารถด้าน การฟังการพูด ภาษาจีนสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 1 ให้มี ประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 75/75	1. บทเรียนรูปแบบ การสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความ สามารถด้านการฟัง การพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1	1. หลักสูตรแกน กลางการศึกษาชั้น พื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระ ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาจีน 2. เอกสารและ ข้อมูลทางวิชาการ 3. ความต้องการ ของผู้เรียน	1. บทเรียนรูปแบบ การสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความ สามารถด้านการฟัง การพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1	1. กิจกรรมการ เรียนรู้รูปแบบการ สอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความ สามารถด้านการ ฟังการพูดภาษา จีน 2. นักเรียนทำ แบบทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์ด้านการ ฟังการพูดภาษา จีน
2. เพื่อเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ด้านการ ฟังการพูดภาษาจีน ก่อนเรียนและหลัง เรียนด้วยรูปแบบ การสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความ สามารถด้านการฟัง การพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1	1. ผลสัมฤทธิ์ความ สามารถด้านการฟัง การพูดภาษาจีนของ นักเรียนที่เรียนด้วย รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับ สื่อประสมเพื่อพัฒนา ความสามารถด้าน การฟังการพูดภาษา จีน	1. กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 1/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนชนแดน วิทยาคม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์	1. แบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ด้านการ ฟังการพูดภาษาจีน	1. นักเรียนทำ แบบทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์ด้านการฟัง การพูดภาษาจีน ก่อนเรียนและ หลังเรียน

ตารางที่ 3 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ การวิจัย	ตัวแปร	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ	การเก็บรวบรวม ข้อมูล
3. เพื่อศึกษาความ พึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อรูปแบบการ สอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความ สามารถด้านการฟัง การพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1	1. ความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการ เรียนรู้ด้วยรูปแบบ การสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความ สามารถด้านการฟัง การพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1	1. นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนชนแดน วิทยาคม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์	1. แบบสอบถาม ความพึงพอใจของ นักเรียนที่มีต่อการ จัดการเรียนรู้รูปแบบ การสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อการพัฒนาความ สามารถด้านการฟัง การพูดภาษาจีนสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 1	1. นักเรียนทำ แบบสอบถาม ความพึงพอใจ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ติดต่อประสานงานขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนชนแดนวิทยาคม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ผู้วิจัยต้องการเก็บข้อมูล
2. ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาจีน จำนวน 30 ข้อ เวลา 1 ชั่วโมง
3. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้นวัตกรรมรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 16 ชั่วโมง
4. ดำเนินการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาจีน ฉบับเดิม จำนวน 30 ข้อ เวลา 1 ชั่วโมง
5. นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 15 ข้อ
6. นำข้อมูลที่ได้มาทั้งหมดไปวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ดังนี้

1. การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ย (ระพีพันธ์ โปธิศรี, 2549, น.18)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนกลุ่มเป้าหมาย

1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ระพีพันธ์ โปธิศรี, 2549, น.25)

$$S = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{(n-1)}}$$

เมื่อ	S	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	ค่าของตัวแปรที่นำมาคำนวณค่าเฉลี่ย
	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้สำหรับวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ

2.1 วิเคราะห์ความแม่นยำตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง การพูดภาษาจีน และแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item - Object Congruence) โดยใช้สูตรสำหรับการหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้ (ระพีพันธ์ โปธิศรี, 2549, น.63)

$$IOC = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์
	$\sum X$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	n	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 การวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และหาค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังการพูดภาษาจีน (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น.105-107)

$$p = \frac{H + L}{N}$$

เมื่อ	p	แทน	ความยากง่ายของแบบทดสอบ
	H	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงตอบถูก
	L	แทน	จำนวนคนในกลุ่มต่ำตอบถูก
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำรวมกัน

$$r = \frac{H - L}{N_H}$$

เมื่อ	r	แทน	อำนาจจำแนกของแบบทดสอบ
	H	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงตอบถูก
	L	แทน	จำนวนคนในกลุ่มต่ำตอบถูก
	N _H	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูง

2.3 การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบประเมิน โดยใช้สูตรการ คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (บุญเชิด ภิญโญ อนันตพงษ์, 2547, น.22)

$$\alpha = \frac{k}{(k - 1)} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ	α	แทน	สัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นแบบประเมิน
	k	แทน	จำนวนของข้อในแบบประเมิน
	$\sum s_i^2$	แทน	ผลรวมความแปรปรวนของคะแนนในแต่ละข้อ
	s_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวม

3. สถิติที่ใช้สำหรับการคำนวณหาประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สูตร E_1/E_2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556, น.10)

$$E_1 = \frac{\sum x}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum x$	แทน	คะแนนรวมของแบบฝึกปฏิบัติกิจกรรมหรืองานที่ทำระหว่างเรียนทั้งที่เป็นกิจกรรมในห้องเรียน นอกห้องเรียนหรือแบบออนไลน์
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกปฏิบัติทุกชิ้นรวมกัน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน

$$E_2 = \frac{\sum F}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของผลลัพธ์ของการประเมินหลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของการประเมินสุดท้ายของแต่ละหน่วยประกอบด้วยผลการสอบหลังเรียนและคะแนนจากการประเมินงานสุดท้าย
	N	แทน	จำนวนนักเรียน

4. สถิติที่ใช้สำหรับการทดสอบสมมุติฐาน

ผู้วิจัยศึกษาผลสัมฤทธิ์ความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน โดยทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติในการทดสอบสมมุติฐาน คือ t – test Dependent Sample (ธีรศักดิ์ อุ่นอารมย์เลิศ, 2549, น.200)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{(n \sum D^2) - (\sum D)^2}{n - 1}}}$$

เมื่อ	D	แทน	ความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่
	n	แทน	จำนวนคู่

4.1 การทดสอบค่าเฉลี่ยประชากรกลุ่มเดียว โดยใช้สถิติในการทดสอบสมมุติฐาน คือ t – test One Sample Group (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2553, น.240)

$$t = \frac{\bar{X} - \mu}{SD / \sqrt{n}}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	μ	แทน	ค่าเฉลี่ยของประชากรหรือเกณฑ์ที่กำหนดไว้
	SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

เกณฑ์การประเมินความพึงพอใจ

การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนใช้เกณฑ์การประเมินความพึงพอใจด้วยการจัดอันดับคุณภาพ 5 ระดับ ซึ่งคะแนนมีดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น.70-72)

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

สามารถแปลความหมายระดับความพึงพอใจ ได้ดังนี้

4.51 - 5.00	หมายถึง	พอใจมากที่สุด
3.51 - 4.50	หมายถึง	พอใจมาก
2.51 - 3.50	หมายถึง	พอใจปานกลาง
1.51 - 2.50	หมายถึง	พอใจน้อย
1.00 - 1.50	หมายถึง	ควรปรับปรุง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนของนักเรียนด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังการพูดภาษาจีน ของนักเรียน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อยู่รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของนวัตกรรมบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน

ตอนที่ 1 ผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อยู่รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ

ผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อยู่รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งหมดจำนวน 4 แผนการเรียนรู้ จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร และการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาจีน ดังนี้

ตารางที่ 4 ผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการ	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
	แผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่ 1	แผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่ 2	แผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่ 3	แผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่ 4
1. ชี้อบทเรียน	4.67	4.67	4.84	4.67
2. สารสำคัญ	4.67	4.67	4.67	4.67
3. จุดประสงค์	4.33	4.56	4.67	4.67
4. เนื้อหา	4.50	4.59	4.59	4.59
5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.52	4.62	4.57	4.52
6. สื่อและแหล่งเรียนรู้	4.59	4.59	4.59	4.59
7. การวัดและประเมินผล	4.25	4.17	4.42	4.25
รวม	4.49	4.54	4.59	4.54
ความเหมาะสมโดยรวม	มาก	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.54 (มากที่สุด)			

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งหมดจำนวน 4 แผนการเรียนรู้ โดยภาพรวมแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสมมีความเหมาะสมมากที่สุด ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 4.54 โดยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมมากที่สุด คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.59 รองลงมาคือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ ($\bar{X}$) = 4.54 และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 มีความเหมาะสมมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.49

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของนวัตกรรมบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของนวัตกรรมบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ไว้ที่ 75/75 ดังนี้

75 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งหมด 4 หน่วยการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ละ 65 คะแนน โดยแบ่งเป็นการวัดความสามารถด้านการฟัง 20 คะแนน การวัดความสามารถด้านการพูด 20 คะแนน การทำใบกิจกรรม 10 คะแนน ภาระงาน 10 คะแนน และการประเมินพฤติกรรมการมุ่งมั่นในการทำงาน 5 คะแนน

75 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้รับคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังการพูดภาษาจีนหลังเรียน จำนวน 30 คะแนน

ตารางที่ 5 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม

ร้อยละเฉลี่ยของคะแนนระหว่างเรียนด้วย รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม				ร้อยละเฉลี่ยของคะแนนทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังการพูด ภาษาจีนหลังเรียน
หน่วยการ เรียนรู้ที่ 1	หน่วยการ เรียนรู้ที่ 2	หน่วยการ เรียนรู้ที่ 3	หน่วยการ เรียนรู้ที่ 4	
76.15	77.51	78.19	78.33	78.43
ประสิทธิภาพของกระบวนการ = 77.55				ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ = 78.43
$E_1/E_2 = 77.55/78.43$				

จากตารางที่ 5 พบว่าประสิทธิภาพของนวัตกรรมบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในภาพรวมมีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.55/75.81 โดยประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) มีค่าเท่ากับ 77.55 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) มีค่าเท่ากับ 78.43 โดยหน่วยการเรียนรู้

ที่มีร้อยละเฉลี่ยของคะแนนระหว่างเรียนสูงสุดคือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 มีร้อยละค่าเฉลี่ยเท่ากับ 78.33 ซึ่งหน่วยการเรียนรู้ที่มีร้อยละเฉลี่ยของคะแนนระหว่างเรียนสูงรองลงมาคือหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 มีร้อยละค่าเฉลี่ยเท่ากับ 78.19 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 มีร้อยละค่าเฉลี่ยเท่ากับ 77.51 และ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 มีร้อยละค่าเฉลี่ยเท่ากับ 76.15 ตามลำดับ แสดงว่านวัตกรรมบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนระหว่างเรียนในหน่วยการเรียนรู้ของนวัตกรรมบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม

กิจกรรม ระหว่างเรียน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนระหว่างเรียน ในหน่วยการเรียนรู้			
		หน่วยการ เรียนรู้ที่ 1	หน่วยการ เรียนรู้ที่ 2	หน่วยการ เรียนรู้ที่ 3	หน่วยการ เรียนรู้ที่ 4
		การฟัง	20	14.97	15.32
การพูด	20	14.59	14.76	14.94	14.88
ใบกิจกรรม	10	7.59	7.82	8.03	7.76
ภาระงาน/ชิ้นงาน	10	8.18	8.24	8.26	8.56
พฤติกรรมความมุ่งมั่น ในการทำงาน	5	4.18	4.24	4.26	4.50
รวมคะแนน	65	49.50	50.38	50.82	50.91
S.D.		0.96	1.58	1.68	2.18
ค่าเฉลี่ยร้อยละ		76.15	77.51	78.19	78.33
รวมค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนระหว่างเรียนจากทุกหน่วยการเรียนรู้ =		77.55			

จากตารางที่ 6 พบว่าค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนระหว่างเรียนของนักเรียนทุกคนในหน่วยการเรียนรู้ของนวัตกรรมบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม ได้มาจากการทำกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมด 4 หน่วยการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ละ 65 คะแนน ซึ่งทุกหน่วยการเรียนรู้จะแบ่งออกเป็นการวัดความสามารถด้านการฟัง 20 คะแนน การวัดความสามารถด้านการพูด

20 คะแนน การทำใบกิจกรรม 10 คะแนน ภาระงาน 10 คะแนน และการประเมินพฤติกรรมการมุ่งมั่นในการทำงาน 5 คะแนน โดยหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 มีค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนระหว่างเรียนรวมเท่ากับ 49.50 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 มีค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนระหว่างเรียนรวมเท่ากับ 50.38 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 มีค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนระหว่างเรียนรวมเท่ากับ 50.82 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 มีค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนระหว่างเรียนรวมเท่ากับ 50.91 โดยค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนระหว่างเรียนจากทุกหน่วยการเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ 77.55 ซึ่งหน่วยการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยร้อยละสูงที่สุดคือหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 มีค่าเฉลี่ยร้อยละเท่ากับ 78.33 หน่วยการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยร้อยละสูงรองลงมาคือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 มีค่าเฉลี่ยร้อยละเท่ากับ 78.19 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 มีค่าเฉลี่ยร้อยละเท่ากับ 76.15 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 มีค่าเฉลี่ยร้อยละเท่ากับ 77.51 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม

ตารางที่ 7 แสดงคะแนนผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังการพูดภาษาจีนหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t-test	P
ก่อนเรียน	34	30	12.15	1.83	-48.41*	0.000
หลังเรียน	34	30	23.53	1.46	(df=33)	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 7 พบว่าผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความสามารถการฟังการพูดภาษาจีนด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 12.15 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.83 หลังเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 23.53 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.46 แสดงว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลในการพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนของนักเรียน

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนรูปแบบการสอนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตารางที่ 8 แสดงผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ครูแจ้งจุดประสงค์ก่อนเรียนทุกครั้ง	4.32	0.68	มาก
2. ครูนำเข้าสู่บทเรียนด้วยกิจกรรมที่น่าสนใจ	4.29	0.63	มาก
3. เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้เป็นเรื่องใกล้ตัว	4.74	0.51	มากที่สุด
4. มีการยกตัวอย่างที่เข้าใจง่ายและการอธิบายที่ชัดเจน	4.44	0.56	มาก
5. นักเรียนได้มีโอกาสทำกิจกรรมในชั้นเรียนทั้งแบบกลุ่มและแบบรายบุคคล	3.82	0.67	มาก
6. นักเรียนได้มีโอกาสอภิปรายในชั้นเรียน	3.85	0.61	มาก
7. นักเรียนมีความกระตือรือร้นและกล้าแสดงออกมากขึ้น	3.94	0.78	มาก
8. นักเรียนได้รับความรู้และความเข้าใจในภาษาจีนมากขึ้น	4.47	0.51	มาก
9. นักเรียนเกิดทักษะ ความสามารถในการเรียนรู้ภาษาจีนเพิ่มมากขึ้น	4.79	0.41	มากที่สุด
10. นักเรียนชอบการจัดการเรียนการสอนรูปแบบ Storyline	4.47	0.56	มาก
11. นักเรียนมีความสุขในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้	4.65	0.54	มากที่สุด
12. สื่อประกอบการสอนน่าสนใจ	4.35	0.54	มาก
13. สื่อการสอนมีความหลากหลาย	4.21	0.59	มาก
14. การวัดและการประเมินผลตรงตามวัตถุประสงค์	4.62	0.49	มากที่สุด
15. การวัดและการประเมินผลสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.41	0.56	มาก
เฉลี่ย	4.36	0.28	มาก

จากตาราง 8 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.36 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.28 ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ารายการที่มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด คือ ข้อ 9 นักเรียนเกิดทักษะ ความสามารถในการเรียนรู้ภาษาจีนเพิ่มมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.79 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.41 รองลงมาคือ ข้อ 3 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้เป็นเรื่องใกล้ตัว มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.74 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.51 รองลงมาคือข้อ 11 นักเรียนมีความสุขในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.65 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.54 และข้อ 14 การวัดและการประเมินผลตรงตามวัตถุประสงค์ ($\bar{X}$) = 4.62 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.49 ตามลำดับ แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยมีวัตถุประสงค์ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังการพูดภาษาจีนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชนแดนวิทยาคม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 105 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนชนแดนวิทยาคม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 34 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยพัฒนาและสร้างขึ้นมา ประกอบด้วยดังนี้
1. บทเรียนนวัตกรรมรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 หน่วยการเรียนรู้ เวลา 16 ชั่วโมง ดังนี้

- 1.1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 你叫什么名字 (คุณชื่ออะไร) เวลา 4 ชั่วโมง
- 1.2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 你你家有几口人 (บ้านคุณมีสมาชิกกี่คน) เวลา 4 ชั่วโมง
- 1.3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 你有什么爱好 (งานอดิเรกของคุณคืออะไร) เวลา 4 ชั่วโมง
- 1.4 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 公园怎么走 (ฉันจะไปสวนสาธารณะได้อย่างไร) เวลา 4 ชั่วโมง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังการพูดภาษาจีน มีลักษณะเป็นข้อสอบแบบตัวเลือก การฟังคำศัพท์จากครู จำนวน 15 ข้อ การสอบพูดคำศัพท์และประโยคภาษาจีน จำนวน 15 ข้อ รวมทั้งสิ้นจำนวน 30 ข้อ

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน จำนวน 15 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของนวัตกรรมบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังการพูดภาษาจีนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความแม่นยำ ความยากง่าย อำนาจจำแนก และ E_1/E_2

2. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังการพูดภาษาจีนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยนวัตกรรมบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test Dependent

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้สร้างนวัตกรรมบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสมขึ้นมา โดยออกแบบหน่วยการเรียนรู้ทั้งหมดจำนวน 4 หน่วยการเรียนรู้ โดยใช้สื่อประสมประเภทต่าง ๆ ในการจัดการเรียนรู้ประสานเข้ากับเนื้อหาในบทเรียนเพื่อเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดความรู้ ประกอบการสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้และร่วมกันทำกิจกรรมตามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมา ซึ่งรูปแบบการสอนดังกล่าวผู้วิจัยได้พัฒนาและปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียนแล้ว จึงสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. บทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 77.55/78.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75

2. ผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากการที่ผู้วิจัยพัฒนานวัตกรรมบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนของนักเรียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ขึ้นมา พบว่าประสิทธิภาพของนวัตกรรมบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 77.55/78.43 หมายความว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมด 4 หน่วยการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 77.55 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) นักเรียนทั้งหมดได้คะแนนมาจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังการพูดภาษาจีนหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 78.43 แสดงว่าบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนสำหรับนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพมีประสิทธิผลสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (ตารางที่ 5) เนื่องจากกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพของของตนเองทั้งด้านความรู้ เจตคติ และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ตามความถนัดของผู้เรียน อีกทั้งได้ฝึกทักษะที่หลากหลาย เช่น การสื่อสาร การคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ การทำงานกลุ่ม การวางแผน การบันทึก การสรุป การเผชิญสถานการณ์ การตัดสินใจ การเชื่อมโยงความรู้ และการประยุกต์ความรู้มาใช้แก้ปัญหาเกี่ยวกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นไปพร้อม ๆ กัน เนื่องจากรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เป็นการบูรณาการเรียนการสอน เน้นการเรียนรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ตรงที่ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่ด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยได้จัดกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนโดยใช้องค์ประกอบของรูปแบบการสอน Storyline ที่สำคัญ 4 ส่วน คือ ฉาก ตัวละคร การดำเนินชีวิต และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือปัญหาที่ต้องแก้ไข โดยผ่านการตั้งคำถามหลัก (Key Question) เป็นตัวเปิดประเด็นและเชื่อมโยงไปสู่เส้นทางการเดินเรื่องเพื่อนำผู้เรียนเข้าสู่เนื้อหาในบทเรียนและเป็นการกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความพร้อมที่จะเรียนรู้ และดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ Topic line มากำหนดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องราวที่เกิดขึ้นตามลำดับเนื้อหาในบทเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมา ประกอบด้วยเส้นทางการเดินเรื่อง ฉาก ตัวละคร การดำเนินชีวิตประจำวัน เหตุการณ์หรือปัญหาที่เกิดขึ้น และการลงมือปฏิบัติ โดยแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็น อภิปรายร่วมกัน เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติและมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนเพื่อนำไปสู่พฤติกรรมที่คาดหวัง โดยใช้สื่อประสมเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ และร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาในบทเรียนโดยระดมความคิด แลกเปลี่ยนความคิดเห็น นำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนเพื่อให้เกิดความชัดเจน โดยเน้นการประเมินผลตามสภาพจริงจากผลงาน การร่วมทำกิจกรรมและความสามารถของผู้เรียน

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) มีค่ามากกว่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เนื่องจากกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพของของตนเองทั้งด้านความรู้ เจตคติ และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ตามความถนัดของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและพบความสัมพันธ์ระหว่างทักษะสามารถช่วยพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงทำให้ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) มีค่ามากกว่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ซึ่งสอดคล้องกับ

กลุ่มจันทร์ จันทร์ศิริ (2556, น.78-79) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่องเว็บช่วยสอนแบบสตอรีไลน์เพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนไทยในโรงเรียนนานาชาติ ระดับ Middle School (Grade 8) พบว่าเว็บช่วยสอนแบบสตอรีไลน์เพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนไทยในโรงเรียนนานาชาติ ระดับ Middle School (Grade 8) นั้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.60/86.80 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และสอดคล้องกับ ขวัญชนก เสนะวิณิน (2563, น.145-146) ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีสอนแบบโครงเรื่อง สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 พบว่า การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.49/92.86 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

2. จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังการพูดภาษาจีนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน พบว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 12.15 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.83 หลังเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 23.53 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.46 แสดงว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลในการพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนของนักเรียน (ตารางที่ 8) เนื่องจากผู้วิจัยสอนภาษาจีนด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม ซึ่งมีขั้นตอนการสอน 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ผู้สอนตั้งคำถามหลัก (Key Questions) เชื่อมโยงการเดินเรื่องเพื่อนำผู้เรียนเข้าสู่เนื้อหาในบทเรียนและเป็นการกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความพร้อมที่จะเรียนรู้ 2) ชี้นำดำเนินกิจกรรม ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้องค์ประกอบของรูปแบบการสอน Storyline โดยนำ Topic line มากำหนดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องราวที่เกิดขึ้นตาม ลำดับเนื้อหาในบทเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมา ประกอบด้วย การตั้งคำถามหลักเพื่อเปิดประเด็นไปสู่เส้นทางการเดินเรื่อง ฉาก ตัวละคร การดำเนินชีวิตประจำวัน เหตุการณ์ หรือปัญหาที่เกิดขึ้นและการลงมือปฏิบัติโดยแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็น อภิปรายร่วมกัน เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติและมีส่วนร่วมในการเรียน การสอนเพื่อนำไปสู่พฤติกรรมที่คาดหวัง โดยใช้สื่อประสมเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ 3) ชี้นำสรุป ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาในบทเรียนโดยระดมความคิด แลกเปลี่ยนความคิดเห็น หรือนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนให้เกิดความ

เน้นการประเมินผลตามสภาพจริงจากผลงาน การร่วมทำกิจกรรมและความสามารถของผู้เรียน จากแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าว ช่วยส่งผลให้นักเรียนได้ฝึกความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาจีน นักเรียนได้ฝึกฟัง ฝึกพูด ฝึกสนทนาเป็นภาษาจีนตามสถานการณ์ในบทเรียน อีกทั้ง นักเรียนสามารถย้อนกลับไปฟังและฝึกพูดได้หลายครั้งตามต้องการด้วยการสแกน QR Code ใน บทเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมา ซึ่งวงคำศัพท์ภาษาจีนและเนื้อหาในบทเรียนที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในบทเรียน สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์อื่น ๆ ได้

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เป็นวิธีหนึ่ง ที่สามารถช่วยให้นักเรียนมีความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนได้ ซึ่ง ทิศนา แคมมณี (2557, น.257-260) ที่ได้อธิบายว่า การสอนแบบสตอรีไลน์ เป็นวิธีการสอนหนึ่ง ที่สามารถฝึกให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับชีวิตจริง โดยใช้กระบวนการคิด วิเคราะห์ไตร่ตรอง รวมทั้ง กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจว่า ควรทำ ไม่ควรทำ ควรเชื่อ ไม่ควรเชื่อ อันจะนำไปสู่การตัดสินใจในการแก้ปัญหา ตลอดจนการริเริ่มสร้างสรรค์ โดยใช้หลักการ บูรณาการ สอดคล้องกับ วรชมน โลกานวัตรเสถียร (2561, น.658) ที่ได้ศึกษารูปแบบการสอน เรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านการสื่อสารภาษาจีน โดยใช้รูปแบบ Storyline สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย และพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการ สื่อสารภาษาจีนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ กาญจนา มากพูน (2548, น.75-78) ที่ทำการวิจัยเรื่องผลการสอนด้วยวิธีสตอรีไลน์ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และเจตคติต่อการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยด้วยวิธีการสอนสตอรีไลน์ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาไทยสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ สกวรรณ ภู่อจจร (2552, น.120) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและวัด เจตคติในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนสตอรีไลน์ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอนุบาลภู่อจจร จำนวน 20 คน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการพัฒนาจากกิจกรรมการ เรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มี

ผลสัมฤทธิ์ต่ำเรียนด้วยรูปแบบการสอนสตอรี่ไลน์ ระหว่างก่อนเรียนและหลังทำกิจกรรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนร้อยละ 75 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ มาตรฐาน

3. จากการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ด้วยนวัตกรรมบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการ ฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.36 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.28 เมื่อพิจารณา เป็นรายการโดยเรียงตามลำดับ 3 ลำดับแรก พบว่ารายการที่มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด คือ นักเรียนเกิดทักษะ ความสามารถในการเรียนรู้ภาษาจีนเพิ่มมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.79 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.41 รายการที่มีระดับความพึงพอใจรองลงมาคือ เนื้อหาที่ใช้ ในการจัดการเรียนรู้เป็นเรื่องใกล้ตัว มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.74 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.51 และรายการที่มีระดับความพึงพอใจลำดับถัดมาคือ นักเรียนมีความสุขในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.65 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.54

จากการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการ จัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนา ความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 8) อาจเป็นเพราะ การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม สามารถช่วยพัฒนาความ สามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนได้เป็นอย่างดี ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้พัฒนาศักยภาพของ ตนเองทั้งด้านความรู้ เจตคติ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและพบความสัมพันธ์ระหว่างทักษะ เนื้อหาและวงคำศัพท์ภาษาจีนที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการพัฒนานวัตกรรมบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เป็นเรื่องใกล้ตัวและสามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันของผู้เรียน ได้จริง อีกทั้งนักเรียนมีความรู้สึกดีต่อกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตอบสนองความต้องการ ซึ่งเป็นผลมาจากความสนใจ ความชอบ ความพอใจ ต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมา

สอดคล้องกับ ขวัญชนก เสนะวีณีน (2563, น.144) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีสอนแบบโครงเรื่อง สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1 โดยใช้วิธีการสอนแบบโครงเรื่อง โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับเยาวพร ศรีระชา (2561, น.89) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่องการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อพัฒนาการสื่อสาร ICT ประกอบชุดสื่อประสมเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และพบว่าหลังจากนักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยภาษาเพื่อพัฒนาการสื่อสาร ICT ประกอบชุดสื่อประสมเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาจีน นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทำนองเดียวกัน ลี เจียนทิง (2556, น.523-530) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องการใช้สื่อประสมในการสอนวิชาภาษาจีนกลางเบื้องต้นแก่นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี แล้วพบว่า นักเรียนมีความสนใจเรียนภาษาจีนและอยากรู้ความหมายของภาษาจีนมากขึ้นส่วนนักเรียนที่มีความรู้ภาษาจีนเบื้องต้น มีความต้องการเพิ่มระดับความรู้เกี่ยวกับภาษาจีนสูงขึ้น นักเรียนกล้าซักถามในชั้นเรียนบ่อยขึ้น แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความสนใจเรียนภาษาจีน นักเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น และสามารถใช้ประโยคง่าย ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ดังนั้นครูที่ปฏิบัติหน้าที่สอนในรายวิชาภาษาจีน ควรนำรูปแบบการสอนนี้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนของผู้เรียน
2. ผู้สอนต้องเตรียมแผนการจัดการเรียนรู้และทำความเข้าใจรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพราะรูปแบบการสอนนี้จะต้องมีความต่อเนื่องในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อันในทุกหน่วยการเรียนรู้ตามผังเส้นทางการเดินเรื่อง Storyline

3. ผู้สอนต้องทำความเข้าใจกับนักเรียนก่อนใช้รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพราะผู้เรียนจำเป็นต้องมีพื้นฐานความรู้ในบทเรียน และจำเป็นต้องใช้เวลาในการเตรียมตัวให้ผู้เรียนเพื่อทำความเข้าใจเนื้อหา คำศัพท์ รูปแบบประโยค และไวยากรณ์ ในบทเรียน ควรใช้เวลานอกชั้นเรียนเพิ่มเติม

4. ควรปรับเปลี่ยนขั้นตอนการสอนที่เน้นกระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าคิด กล้าลงมือปฏิบัติ และกล้าแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ พัฒนาเนื้อหาในบทเรียนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน

5. ควรนำรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม ไปทดลองใช้กับการสอนวิชาภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศต่อไป

ข้อเสนอแนะในการการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะความสามารถทางภาษาจีนด้านอื่น ๆ เพิ่มเติม คือการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาจีน

2. ควรมีการวิจัยโดยนำรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม ไปใช้บูรณาการร่วมกับกระบวนการจัดการเรียนรู้รูปแบบอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนิษฐกานต์ ปันแก้ว. (2557). *เทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา*. ลำปาง: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ลำปาง.
- กรมวิชาการ. (2545). *คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: ครุสภา
ลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภา ลาดพร้าว.
- _____. (2556). *ตัวชี้วัดและวาระการเรียนรู้ภาษาจีน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ สกสศ.
- กลุ่มจันทร์ จันทร์ศิริ. (2556). *เว็บช่วยสอนแบบสตอรี่ไลน์เพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย
ของนักเรียนไทยในโรงเรียนนานาชาติ ระดับ Middle School (Grade 8.)* วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- กัลยา จันเลน. (2558). *การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โดยใช้เกม*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- กาญจนา มากพูน. (2548). *ผลการสอนด้วยวิธีสตอรี่ไลน์ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
และเจตคติต่อการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. ปริญญามหาบัณฑิต,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2543). *เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: อรุณการ
พิมพ์.
- กุศยา แสงเดช. (2545). *แบบฝึกคู่มือพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ระดับ
ประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: แม็ค.
- ขวัญชนก เสนะวีณิน. (2563). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีสอนแบบ
โครงเรื่อง สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2*. *วารสารครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 1 (17), 137-148.
- จารุวรรณ เทวกุล. (2555). *ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 วิทยาลัย
อาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา*. สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- จำเนียร มัชฌิมา. (2553). ผลการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สื่อประสม. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชนาธิป พรกุล. (2545). รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชลายุทธ์ คุรุเมือง. (2555). แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 5 (1), 5-20.
- ทีรณัฐ ชันนาค. (2559). การพัฒนาความสามารถด้านฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- ดารกา วรรณวนิช. (2549). ยุทธศาสตร์การสอน. กรุงเทพฯ: โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ทิตนา แคมมณี. (2557). ศาสตร์การสอน. กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์.
- _____. (2561). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรศักดิ์ อุ่นอารมย์เลิศ. (2549). เครื่องมือวิจัยทางการศึกษา การสร้างและการพัฒนา. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รูปทอง กว่างสวัสดิ์. (2545). สัมมนาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ. มหาสารคาม: ภาควิชาหลักสูตรและการสอนคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นงเยาว์ วิเชียรเครือ. (2555). ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาหลักสูตรสองภาษาในระดับอนุบาลของโรงเรียนสาธิตเทศบาลนครระยอง (วัดศรีรัตนาราม) สังกัดเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นิภาภรณ์ เตชชัย. (2559). การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R's ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์.

- บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. (2547). *การวัดและประเมินผลการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปัทมา ติววงศ์. (2557). *การพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ปิยะพงษ์ วงศ์ขุมเงิน. (2556). *การพัฒนาทักษะการฟัง และการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบ 4 MAT*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ปิยะพร ทองสิงห์. (2552). *ผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเดินเรื่องที่มีต่อพฤติกรรมพื้นฐานความสามัคคีในเด็กปฐมวัย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ผุสดี แสงหล่อ. (2555). *ศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการบริหารงานของโรงเรียนสวนป่าอุปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พรพรหม เข้มตระกูล. (2557). *การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชางตาครูส์ศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- พรพิมล รียาย และ ธนากร ขำศรี. (2555). *การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยใช้โปรแกรมคิมฟังเตอร์มัลติมีเดีย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนอร์ทเชียงใหม่.
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). *สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- พัชรียา แก่นสา. (2555). *ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายตำบลวังทอง สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2543). *ประมวลบทความนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้สำหรับครูยุคปฏิรูปการศึกษา*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิศพิมล ชื่นชม. (2553). *ผลการพัฒนาการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ โดยใช้บทบาทสมมุติกับการสอนโดยปกติ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

- พิรพงษ์ สุขแก้ว. (2550). *การจัดการความรู้สู่ความเป็นเลิศทางภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: ปราชญ์สยาม.
- มหาวิทยาลัยนเรศวร. (2551). *โครงการเรียนภาษาจีน จาก e-book*. สืบค้นเมื่อ 16 ธันวาคม 2563, จาก <http://opac.nu.ac.th/vufind/Search/Results?lookfor=&type=Title&filter%5B%5D=building%3A%22NU+Main+Library%22&filter%5B%5D=format%3A%22RESEARCH%22&view=list>
- เยาวพร ศรีระชา. (2561). *การจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อพัฒนาการสื่อสาร ICT ประกอบชุดสื่อประสมเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รสสุคนธ์ พหลเทพ. (2554). *การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาอังกฤษด้วยเพลงเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี. (2549). *สถิติเพื่อการวิจัย*. กรุงเทพฯ: จุฬารัตน์มหาวิทยาลัย.
- โรงเรียนชนแดนวิทยาคม. (2561). *รายงานผลการเรียนรายวิชาภาษาจีน โรงเรียนชนแดนวิทยาคม ประจำปีการศึกษา 2561*. เพชรบูรณ์: โรงเรียนชนแดนวิทยาคม
- ลี เจียนทิง. (2556). *การใช้สื่อประสมในการสอนวิชาภาษาจีนกลางเบื้องต้นแก่นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี. ในการประชุมวิชาการแห่งชาติ*. (523-530). นครปฐม: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2553). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วรรณิ แก้มเกตุ. (2551). *วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณมน โลกานุกวัตรเสถียร. (2561). *ผลการเรียนรู้ด้วยการสื่อสารภาษาจีนพื้นฐานโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบสตอรี่ไลน์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกุหลาบวิทยา. ในการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ*. (น.652-659). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสวนสุนันทา.
- วรวิทย์ นิเทศศิลป์. (2551). *สื่อและนวัตกรรมแห่งการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: สกายบุ๊คส์.
- วลัย พานิช. (2543). *การสอนด้วยวิธีสตอรี่ไลน์ นวัตกรรมนวัตกรรมการเรียนรู้สำหรับครูยุคปฏิรูปการศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วันทนีย์ ไพรินทร์. (2547). การพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคลองทวีวัฒนาที่ได้รับการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง. สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- วิชชุตา คัมภีร์เวช. (2556). ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการจัดการสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วิญญาณี พลเยี่ยม. (2552). ความสามารถด้านการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้รูปแบบการสอนแบบทางตรง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วิภาที ปินไชย. (2557). ตำรารายวิชาเทคโนโลยีสื่อประสม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิสิทธิ์ ฉัตรมงคล. (2550). ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนพญา 6 (วัดธรรมสามัคคี). วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศิริพร พงษ์สุรพิพัฒน์. (2549). การพัฒนาเกณฑ์ความสามารถด้านสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาไทยและบุคคลากรทั่วไป. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริมา โพธิ์จักร. (2553). การใช้กิจกรรมการเล่นิทานเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ศิริวรรณ มาลัย. (2549). การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดและความเชื่อมั่นในตนเองต่อการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบ TPR (Total Physical Response) ประกอบสื่อในชีวิตประจำวันกับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สกลวรรณ ภู่อจรร. (2552). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบสตอรีไลน์ สำหรับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ ระดับช่วงชั้นปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลภู่อจรร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน.
- สมโภชน์ พนาवास. (2542). กลวิธีที่มีประสิทธิภาพสำหรับกลุ่มสนทนาภาษาอังกฤษ. ยะลา: ศิริวัฒน์.
- สรรรค์สวาท แน่นหนา. (2553). ผลการสอนโดยใช้กระบวนการสตอรีไลน์แบบบูรณาการวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องชุมชน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน. (2551). การใช้สื่อประสมส่งเสริมการศึกษา. สืบค้นเมื่อ 17 ธันวาคม 2562, จาก www.saranukromthai.or.th/Ebook/BOOK26/book26_4/Default.html

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2556). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ สกสค.ลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2553). *ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: บางกอกบล็อก.
- สุทธิชัย ปัญญโรจน์. (2554). *เทคนิคการพูดเพื่อนำเสนอ*. สืบค้นเมื่อ 25 ธันวาคม 2562, จาก <http://oknation.nationtv.tv/blog/markandtony/2011/12/12/entry-1>
- สุนันทา ยินดีรัมย์. (2557). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยสื่อประสมกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. *วารสารบัณฑิตศึกษา: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระราชูปถัมภ์*, 2 (8), 52-65.
- สุภัทรา อักษรนุเคราะห์. (2529). *แนวคิดและเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). *วิธีการสอนภาษาอังกฤษ*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หริพล ธรรมนารักษ์. (2558). *นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษายุคดิจิทัล*. เชียงราย: ทริปเปิ้ลกรุ๊ป.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2549). *การทดสอบและการประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรีย์ พิมพ์มูล. (2550). *คอมพิวเตอร์ช่วยสอน Computer assisted Instruction*. อุบลราชธานี: อุบลราชธานีออฟเซทการพิมพ์.
- อัญชลี ฉิมพลี. (2551). *ความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนแบบเดินเรื่อง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อารีญา เขียวจอหอ. (2551). *การเล่าเรื่องเพื่อเพิ่มความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญคอนเวนต์ สีลม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อรญา บำรุงกิจ. (2558). *กลวิธีพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกรณีศึกษา โรงเรียนสาธิตอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อรัญ มุลคำ และคณะ. (2542). *Child Center Storyline Method การบูรณาการหลักสูตรและการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ: ที.พี. พรินท์.

- อวยชัย ผกามาศ. (2542). *วาทกรรม*. ภูเก็ต: สถาบันราชภัฏภูเก็ต.
- อรรถพล อนันตวรสกุล. (2545). *การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยวิธี Storyline*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Astrid. (2008). *Teaching Plans from Previous Knowledge of the Bilingual Child And the Need for Good Education for all Children*. Denmark: University Press of Southern Denmark.
- Bell Steve. (1990). *Storyline Approach to Environmental Studies. Environmental Education in Europe 1990*. North America: Xulon Press.
- Carroll and Schneier. (1982). *Performance appraisal : A systems approach*. Glenview: IL Scott Foresman & Compene.
- Danel. (2010). *Storylines method teaching*. Retrieved March 21, 2019, from <http://Oknation.nationtv.tv/blog/storylines/2010/10/19/entry-1>
- Liu Xun. (2007). *Basic Theories of Teaching Chinese as Second Language* : Beijing Language University Press.
- _____. (2012). *Introduction to Teaching Chinese as Foreign Language* : Beijing Language University Press.
- Madsen, H. S. (1983). *Techniques in Testing*. Hong Kong : Oxford University Press.
- Maslow, A. (1954). *Motivation and Personality*. New York: Haper and Brother.
- Scott, R. (1981). *Speaking in Communication in the Classroom*. London: Longman Group.
- Shelly, M. W. (2010). *Responding to Social Change*. . Pennsylvania Down : Hutchinson Press.
- Sheng Yan. (1989). *Principle of Language Teaching* : Office of Teaching Chinese as Foreign Language Board Ministry of Education.
- Smith, E., & Vallerga. (1997). *The Scottish storyline method*. Retrieved March 22, 2019, from <http://www.highmars.org/niac/education/pelebase/marsssm.html>
- Stromborg, M. Fu. (1984). Selecting an instrument to measure quality of life. *Oncology Nursing Forum*, 5 (8), 67-310.
- Yangang, F. (1993). *Listening Problems and Solution : in Teacher Development*. Washington DC.: English Language Division.

Zappolo, Celeste. (1981). *A Graded Listening Comprehension Progress*. *English Teaching Forum*, 19 (4), 31.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ดร.ชลายุทธ์ ครุฑเมือง ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน
อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล
อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
3. Miss Dai Yunli ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาจีน
ครู โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ภาคผนวก ข
สำเนาหนังสือราชการ

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๒๕๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๑๕ กันยายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์ ดร.ชลายุทธ์ คุรุเมือง

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑ - ๓	จำนวน ๑ ชุด
	๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินความถูกต้องของแบบสอบถาม	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวรวงคณา น้อยจันทร์ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” ซึ่งมี รองศาสตราจารย์ ดร.นิตยา สุวรรณศรี เป็นประธานกรรมการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวรวงคณา น้อยจันทร์ ๐ ๖๒๒๘ ๑๙๓๔ ๘

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๒๕๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๑๕ กันยายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑ - ๓	จำนวน ๑ ชุด
	๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินความถูกต้องของแบบสอบถาม	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวรวงคนา น้อยจันทร์ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” ซึ่งมี รองศาสตราจารย์ ดร.นิตยา สุวรรณศรี เป็นประธานกรรมการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวรวงคนา น้อยจันทร์ ๐ ๖๒๒๘ ๑๙๓๔ ๘

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๒๕๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์
อ.เมือง จ.อุดรดิตต์ ๕๓๐๐๐

๑๕ กันยายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน Miss Dai Yunli

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑ - ๓	จำนวน ๑ ชุด
	๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินความถูกต้องของแบบสอบถาม	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวรวงคณา น้อยจันทร์ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” ซึ่งมี รองศาสตราจารย์ ดร.นิตยา สุวรรณศรี เป็นประธานกรรมการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๕๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๕๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวรวงคณา น้อยจันทร์ ๐ ๖๒๒๘ ๑๙๓๔ ๘

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/๐๑๒

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์
อ.เมือง จ.อุดรดิตต์ ๕๓๐๐๐

๒๐ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชนแดนวิทยาคม

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน ๓๔ ชุด
๒. แผนการจัดการเรียนรู้ รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบทดสอบความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน จำนวน ๓๔ ชุด
๔. แบบประเมินความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน จำนวน ๓๔ ชุด

ด้วย นางสาวรวงคณา น้อยจันทร์ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” ซึ่งมี รองศาสตราจารย์ ดร.นิตยา สุวรรณศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้ นางสาวรวงคณา น้อยจันทร์ เข้าดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยกับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ ๑/๓ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วยที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำ วิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๕๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๕๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวรวงคณา น้อยจันทร์ ๐ ๖๒๒๘ ๑๙๓๔ ๘

ภาคผนวก ค

ลักษณะองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ตารางที่ 9 แสดงลักษณะองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

หน่วย การเรียนรู้	จุดประสงค์ การเรียนรู้	กิจกรรม การเรียนรู้	สื่อการสอน	การวัดและ ประเมินผล	ระยะ เวลา
หน่วยการ เรียนรู้ที่ 1 เรื่อง 你叫什么名字 คุณชื่ออะไร	Topic line : Setting the scene (ฉาก) 1. นักเรียนบอก ความหมายของ คำศัพท์ใน บทเรียนได้ 2. นักเรียนมี ความมุ่งมั่น ในการทำงาน	1. ชื่อนำเข้าสู่บทเรียน 1.1 ผู้สอนตั้งคำถาม หลัก (Key Questions) เชื่อมโยงการเดินทาง เพื่อกระตุ้นผู้เรียน 2. ชื่นดำเนินกิจกรรม 2.1 นักเรียนร่วมทำ กิจกรรมสมมติคิด 1 โดยจับกลุ่มแล้วร่วมกัน ออกแบบและวาดแผนผัง เมืองอำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ ตาม แบบฉบับของนักเรียน 2.2 นักเรียนทุกกลุ่ม นำเสนอผลงานหน้า ชั้นเรียน	1. เอกสาร ประกอบการเรียน 2. กระดาษชาร์ต 3. ปากกาเมจิก 4. ดินสอสี	1. ชิ้นงาน 2. แบบประเมิน พฤติกรรม ความมุ่งมั่น ในการทำงาน	2 ชั่วโมง
	Topic line : Characters (ตัวละคร) 1. นักเรียน สามารถแนะนำ ตัวเอง/ทักทาย ผู้อื่นเป็นภาษา จีนได้ 2. นักเรียน สามารถฟังและ พูดภาษาจีนเพื่อ สื่อสารระหว่าง บุคคลได้	2.3 แนะนำตัวละคร หลักที่ใช้ในการเดินทาง 2.4 การแนะนำ ตัวเองเป็นภาษาจีน 2.5 เรียนรู้คำศัพท์ เกี่ยวกับการทักทาย 2.6 การสนทนา ทักทายภาษาจีน 2.9 นักเรียนทำ ใบกิจกรรมที่ 1 3. ชื่นสรุป 3.1 นักเรียนและครู ร่วมกันสรุปความรู้	1. เอกสาร ประกอบการเรียน 2. แฟลชการ์ด 3. QR Code 4. เพลง 5. ใบกิจกรรมที่ 1	1. ใบกิจกรรม 2. แบบประเมิน ความสามารถ ด้านการฟังการ พูดภาษาจีน	2 ชั่วโมง

ตารางที่ 9 (ต่อ)

หน่วย การเรียนรู้	จุดประสงค์ การเรียนรู้	กิจกรรม การเรียนรู้	สื่อการสอน	การวัดและ ประเมินผล	ระยะ เวลา
หน่วยการ เรียนรู้ที่ 2 เรื่อง 你家 有几口人 ครอบครัว ของคุณมี สมาชิกกี่คน	Topic line : Characters (ตัวละคร) 1. นักเรียน สามารถฟังและ บอกความหมาย ของคำศัพท์ หมวดหมู่ ครอบครัวได้ 2. นักเรียน สามารถแนะนำ สมาชิกในครอบ ครัวของตนเอง เป็นภาษาจีนได้ 3. นักเรียน สามารถแนะนำ สมาชิกในครอบ ครัวของตนเอง เป็นภาษาจีนได้ 4. นักเรียน สามารถพูด ภาษาจีนเพื่อ สื่อสารระหว่าง บุคคลได้ 5. นักเรียนมี ความมุ่งมั่นใน การทำงาน	1. ช้่นนำเข้าสู่บทเรียน 1.1 ผู้สอนตั้งคำถาม หลัก (Key Questions) เชื่อมโยงการเดินทาง เพื่อกระตุ้นผู้เรียน 2. ช้่นดำเนินกิจกรรม 2.1 แนะนำตัวละคร ที่ใช้ในการเดินทาง เพิ่มเติม 2.2 การแนะนำ สมาชิกครอบครัวเป็น ภาษาจีน 2.3 สร้างแผนผัง สมาชิกครอบครัวของ ตนเอง 2.4 ฝึกความ สามารถด้านการฟัง การพูดภาษาจีนผ่าน แอปพลิเคชัน Hello Chinese 2.5 การสนทนา ภาษาจีน 3. ช้่นสรุป 3.1 นักเรียนและครู ร่วมกันสรุปความรู้ใน หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง 你家有几口人 ครอบครัวของคุณ มีสมาชิกกี่คน	1. เอกสาร ประกอบการเรียน 2. Power point 3. QR Code 4. สมาร์ทโฟน 5. แอปพลิเคชัน Hello Chinese 6. ใบกิจกรรมที่ 2	1. ใบกิจกรรม 2. แบบประเมิน ความสามารถ ด้านการฟัง การพูดภาษา จีน 3. แบบประเมิน พฤติกรรม ความมุ่งมั่น ในการทำงาน	4 ชั่วโมง

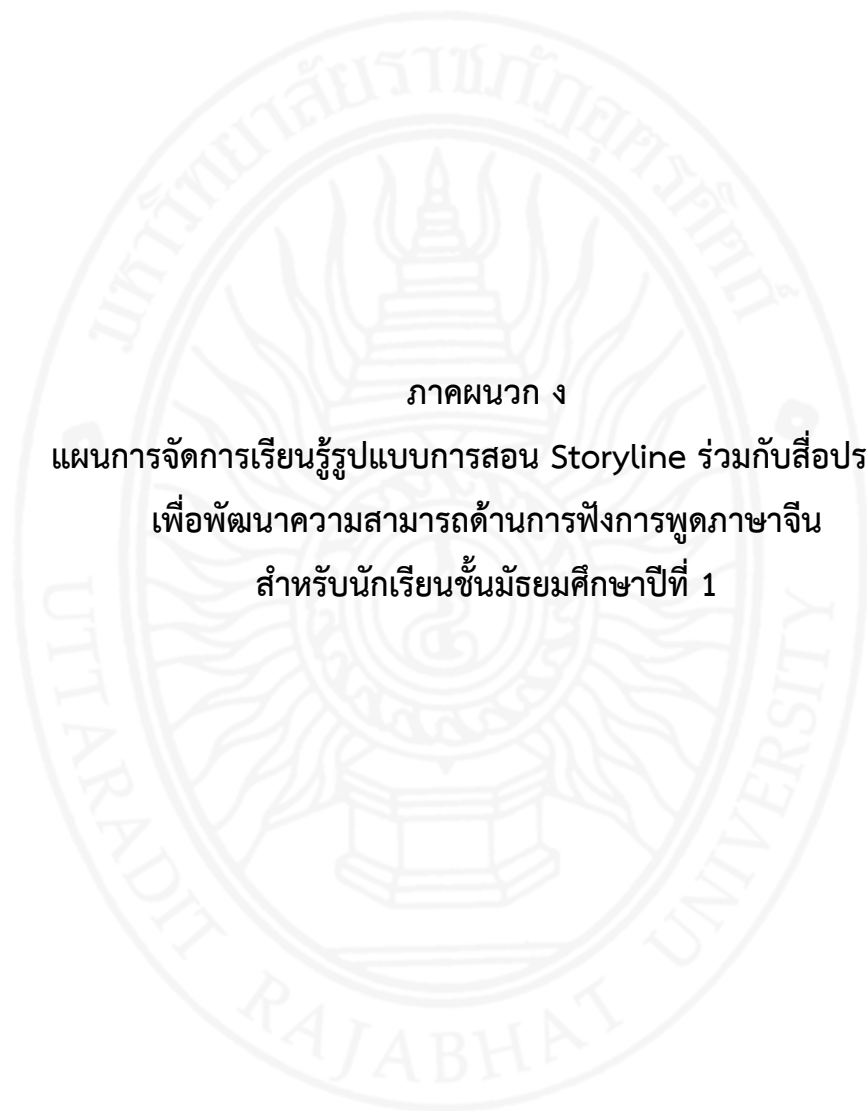
ตารางที่ 9 (ต่อ)

หน่วย การเรียนรู้	จุดประสงค์ การเรียนรู้	กิจกรรม การเรียนรู้	สื่อการสอน	การวัดและ ประเมินผล	ระยะ เวลา
หน่วยการ เรียนรู้ที่ 3 เรื่อง 你有 什么爱好 คุณมีงาน อดิเรกอะไร	Topic line : A way of life (การดำเนินชีวิต) 1. นักเรียน สามารถฟังและ บอกความหมาย ของคำศัพท์ หมวดหมู่งาน อดิเรกได้ 2. นักเรียน สามารถบอก ความชอบและ งานอดิเรก ตนเองเป็น ภาษาจีนได้ 3. นักเรียน สามารถฟัง พูด และสื่อสารกับ ผู้อื่นเกี่ยวกับ งานอดิเรกได้ 4. นักเรียนมี ความมุ่งมั่น ในการทำงาน	1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน 1.1 ผู้สอนตั้งคำถาม หลัก (Key Questions) เชื่อมโยงการเดินทาง เพื่อกระตุ้นผู้เรียน 2. ชี้นำดำเนินกิจกรรม 2.1 แนะนำงาน อดิเรกของตัวเอง 2.2 นักเรียนฝึกพูด แนะนำงานอดิเรกของ ตนเองเป็นภาษาจีน 2.3 นักเรียนทำ Mind Mapping เรื่องงานอดิเรกของ สมาชิกในครอบครัว ตนเอง 2.4 การสนทนา ภาษาจีน 2.5 เกมใบ้คำ 2.6 ตอบคำถามผ่าน เว็บไซต์ kahoot.it 2.7 ใบกิจกรรมที่ 3 3. ชี้นำสรุป 3.1 นักเรียนและครู ร่วมกันสรุปความรู้ใน หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง 你有什么爱好 คุณมีงานอดิเรกอะไร	1. เอกสาร ประกอบการเรียน 2. QR Code 3. แพลตฟอร์ม 4. เกมใบ้คำ 5. เว็บไซต์ kahoot.it 6. ใบกิจกรรมที่ 3	1. ใบกิจกรรม 2. แบบประเมิน ความสามารถ ด้านการฟัง การพูดภาษา จีน 3. แบบประเมิน พฤติกรรม ความมุ่งมั่น ในการทำงาน	4 ชั่วโมง

ตารางที่ 9 (ต่อ)

หน่วย การเรียนรู้	จุดประสงค์ การเรียนรู้	กิจกรรม การเรียนรู้	สื่อการสอน	การวัดและ ประเมินผล	ระยะ เวลา
หน่วยการ เรียนรู้ที่ 4 เรื่อง 公园 怎么走 สวนสาธารณะ ไปอย่างไร	Topic line : Incidents (เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น) 1. นักเรียน สามารถฟังและ บอกความหมาย ของคำศัพท์ หมวดสถานที่ได้ 2. นักเรียน สามารถระบุ สถานที่/ทิศทาง และทางไป สถานที่นั้น ๆ เป็นภาษาจีนได้ 3. นักเรียน สามารถฟัง พูด และสื่อสาร เกี่ยวกับสถานที่ และทิศทางได้ 4. นักเรียนมี ความมุ่งมั่น ในการทำงาน	1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน 1.1 ผู้สอนตั้งคำถาม หลัก (Key Questions) เชื่อมโยงการเดินทาง เพื่อกระตุ้นผู้เรียน 2. ชี้นำดำเนินกิจกรรม 2.1 ศึกษาแผนผัง เมืองในบทเรียน 2.2 จับคู่สนทนา 2.3 ตอบคำถามผ่าน เว็บไซต์ kahoot.it 2.4 นักเรียนร่วมทำ กิจกรรมสุ่มหัวคิด 2 โดยนำแผนผังเมืองจาก กิจกรรมสุ่มหัวคิด 1 มาใช้เป็นหลักในการบอก เส้นทางไปยังสถานที่ ต่าง ๆ เป็นภาษาจีน 2.5 ใบกิจกรรมที่ 4 3. ชี้นำสรุป 3.1 นักเรียนและครู ร่วมกันสรุปความรู้ใน หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง 公园怎么走	1. เอกสาร ประกอบการเรียน 2. QR Code 3. เกมจับคู่ 4. แผนผังเมือง อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่นักเรียนทุกกลุ่ม ร่วมกันออกแบบ ไว้ในกิจกรรม สุ่มหัวคิด 1 5. สมาร์ทโฟน 6. เว็บไซต์ kahoot.it 7. ใบกิจกรรมที่ 4	1. ใบกิจกรรม 2. แบบประเมิน ความสามารถ ด้านการฟัง การพูดภาษา จีน 3. แบบประเมิน พฤติกรรม ความมุ่งมั่น ในการทำงาน	4 ชั่วโมง

จากตารางที่ 9 แสดงถึงลักษณะองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วย หน่วยการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการสอน การวัดและประเมินผล และระยะเวลา โดยขั้นตอนการสอนมี 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอน และ ขั้นสรุป ซึ่งเนื้อหาทั้งหมดมีการจัดเรียงเนื้อหาตาม Topic Line ของรูปแบบการสอน Storyline คือ ฉาก ตัวละคร การดำเนินชีวิต และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยใช้สื่อประสมที่หลากหลายในการจัดการเรียนรู้ โดยก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทุกครั้งครูผู้สอนจะแจ้งจุดประสงค์ให้ผู้เรียนทราบและกระตุ้นผู้เรียนด้วยคำถามที่เป็นกุญแจเชื่อมโยงนำไปสู่การเดินเรื่องในเนื้อหาการเรียนรู้ หลังจากเสร็จสิ้นการเรียนรู้ในหน่วยเรียนรู้นั้น ๆ มีการร่วมกันสรุปความรู้ และมีการวัดประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในหน่วยเรียนรู้นั้น ๆ ด้วย

ภาคผนวก ง

แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม

เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

แผนหน่วยการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง 你家有几口人 ครอบครัวของคุณมีสมาชิกกี่คน เวลาเรียน 4 ชั่วโมง

ผู้สอน นางสาวรวงคณา น้อยจันทร์

ภาคเรียนที่ 2 / 2562

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

- มาตรฐาน ต 1.1 : ม.1/3 ระบุภาพหรือสัญลักษณ์ตรงตามความหมายของคำ กลุ่มคำ และประโยคที่มีความหมายเกี่ยวกับตนเองและครอบครัว จากการฟังหรืออ่าน
- ม.1/4 ตอบคำถามง่าย ๆ จากการฟัง กลุ่มคำ ประโยค บทสนทนา ที่มีรูปภาพประกอบ
- มาตรฐาน ต 1.2 : ม.1/1 พูดโต้ตอบด้วยประโยคสั้น ๆ เพื่อสื่อสารระหว่างบุคคล
- ม.1/4 พูดเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และสิ่งใกล้ตัว
- มาตรฐาน ต 1.3 : ม.1/1 พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และเรื่องใกล้ตัวได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถฟังและบอกความหมายของคำศัพท์หมวดหมู่ครอบครัวได้ (K)
2. นักเรียนสามารถแนะนำสมาชิกในครอบครัวของตนเองเป็นภาษาจีนได้ (P)
3. นักเรียนสามารถฟัง พูด และสื่อสารเกี่ยวกับครอบครัวได้ (P)
4. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน (A)

สาระสำคัญ

เรียนรู้คำศัพท์หมวดครอบครัว ประโยค และการสนทนาโต้ตอบที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว ความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว และการแนะนำสมาชิกในครอบครัวเป็นภาษาจีน ซึ่งเป็นพื้นฐานในการสื่อสารที่เน้นด้านการฟังการพูดภาษาจีน

4. สารการเรียนรู้

1. คำศัพท์ภาษาจีนหมวดครอบครัว
2. แผนผังครอบครัว
3. การแนะนำสมาชิกครอบครัวเป็นภาษาจีน
4. รูปแบบประโยค บทสนทนา
5. การสนทนาเรื่องครอบครัว
6. ฝึกฝนความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน ผ่านแอปพลิเคชัน Hello Chinese

5. กิจกรรมการเรียนรู้ (4 ชั่วโมง)

Topic line : Characters (ตัวละคร)

ชั่วโมงที่ 1 - 4

5.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

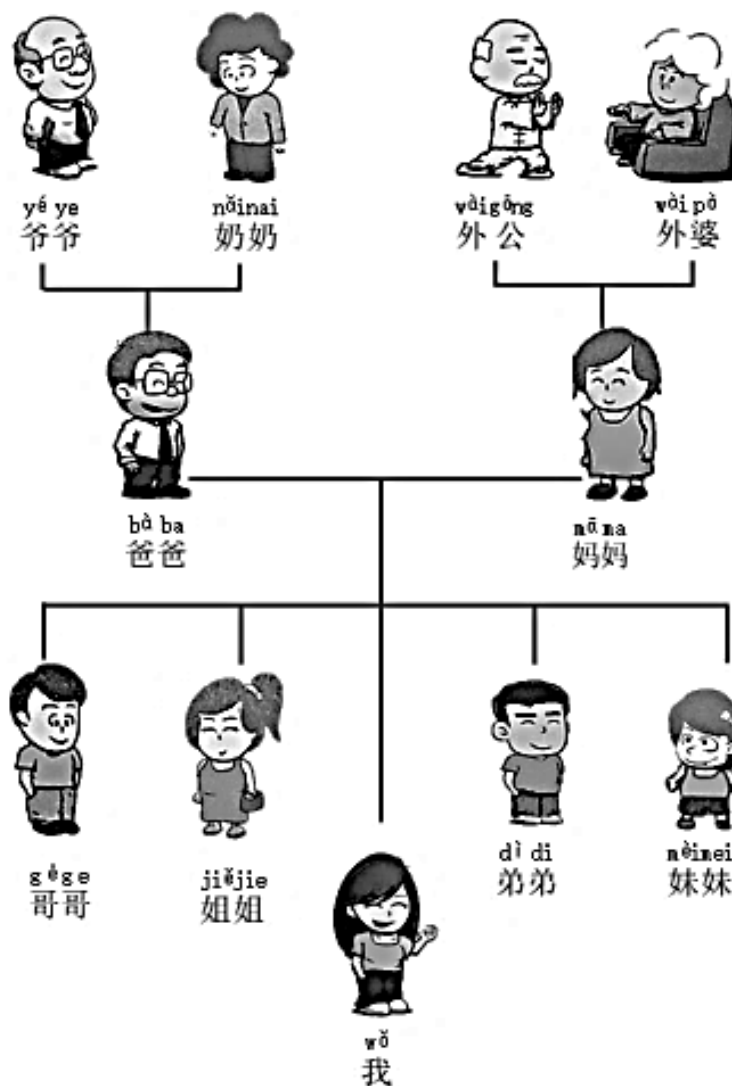
- 5.1.1 นักเรียนและครูทักทายกันเป็นภาษาจีน
- 5.1.2 ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
- 5.1.3 ครูเกริ่นเนื้อหาที่จะเรียน ชักถามเกี่ยวกับประสบการณ์ของนักเรียน โดยใช้

คำถามนำว่า “สมาชิกในครอบครัวของนักเรียนมีใครบ้าง” แล้วโยงไปสู่เรื่องที่ครูจะสอน

5.2 ขั้นตอนกิจกรรม

- 5.2.1 ครูใช้องค์ประกอบของรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม คือนำ Topic line ในส่วนของ Characters (ตัวละคร) มากำหนดกิจกรรมให้ผู้เรียนดำเนินการเรียนรู้ตามเส้นทางการเดินเรื่อง
- 5.2.2 ครูแนะนำตัวละครเพิ่มเติม ที่ใช้ในการเดินเรื่องและมีบทบาทในกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการสอน Story Line ร่วมกับสื่อประสม
- 5.2.3 ครูสอนคำศัพท์ภาษาจีนเรื่องครอบครัว ผ่านแผนผังสมาชิกครอบครัว ดังนี้

5.2.4 ครูสอนคำศัพท์ภาษาจีนในหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 โดยครูนำอ่านออกเสียงคำศัพท์ทั้งหมด แล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู

5.2.5 นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์พร้อมกันโดยไม่มีครูนำอ่านอีกครั้ง

5.2.6 ครูสอนรูปแบบประโยค และบทสนทนาภาษาจีน ดังนี้

课文 kè wén บทเรียน

Měi lì   Nǐ jiā yǒu jǐ kǒu rén
 美丽：   你家有几口人？

Mǎ nī   Wǒ jiā yǒu sì kǒu rén , bà ba mā ma mèimei hé wǒ 。
 玛妮：   我家有四口人，爸爸，妈妈，妹妹和我。

Měi lì   Wǒ yě yǒu mèimei hái yǒu yī gè gē ge
 美丽：   我也有妹妹，还有一个哥哥。

                    Nǐ yǒu quánjiā fú zhào piàn ma
                     你有全家福照片吗？

Mǎ nī   Wǒ yǒu yī zhāng nǐ kàn zhè shì quánjiā fú zhào piàn
 玛妮：   我有一张。你看，这是全家福照片。

- 5.2.7 ครูนำนักเรียนอ่านบทสนทนาทั้งหมด 1 รอบ นักเรียนอ่านตามครู
- 5.2.8 ครูเปิดคลิปเสียงบทสนทนาดังกล่าวให้นักเรียนฟัง โดยชี้ประโยค
 บทสนทนาที่ตรงกับคลิปเสียงให้นักเรียนดูไปด้วย
- 5.2.9 นักเรียนอ่านบทสนทนาทั้งหมดอีกครั้ง โดยไม่มีครูนำอ่าน
- 5.2.10 แบ่งนักเรียนออกเป็นสองกลุ่ม โดยกลุ่มนักเรียนที่อยู่ฝั่งซ้ายมือเป็นเหมยลี่
 (美丽) และนักเรียนที่อยู่ฝั่งขวามือของห้องเป็นมานี (玛妮) แล้วอ่านบทสนทนาทั้งหมด จากนั้น
 นักเรียนสลับกันอ่านบทสนทนาอีก 1 ครั้ง
- 5.2.11 นักเรียนฝึกพูดและออกเสียงตามประโยคที่กำหนดไว้ในเอกสารประกอบการ
 การสอนโดยใช้ QR Code ในการฟังเสียงบทสนทนาภาษาจีน และฝึกพูดตามเนื้อหาในบทเรียน
 ครูสังเกตและคอยให้คำแนะนำเป็นรายบุคคล
- 5.2.12 ครูนำรูปสมาชิกครอบครัวของมานี (玛妮) ขึ้นบน Power Point ให้นักเรียนดูแล้วช่วยกันตอบว่าสมาชิกคนที่ปรากฏอยู่คือใคร เป็นภาษาจีน

5.2.13 ครูสุ่มเรียกชื่อนักเรียน ประมาณ 4-5 คน แล้วนำรูปสมาชิกครอบครัวของ มานี (玛妮) ขึ้นบน Power Point ให้นักเรียนดูแล้วตอบว่าสมาชิกคนที่ปรากฏอยู่คือใครเป็น ภาษาจีน

5.2.14 ครูพูดยกตัวอย่างการแนะนำสมาชิกในครอบครัวของตัวเองเป็นภาษาจีน ให้นักเรียนฟัง 1 รอบ จากนั้นพูดซ้ำอีกครั้งอย่างช้าๆ ให้นักเรียนฟังและช่วยกันบอกความหมาย ในสิ่งที่ครูพูด

5.2.15 นักเรียนแสดงบทบาทสมมติเป็นตัวละครในเรื่อง โดยจับคู่กับเพื่อนแล้วฝึก สนทนาโต้ตอบกันตามสถานการณ์ในเอกสารประกอบการสอน โดยครูสังเกตพฤติกรรม ให้คำแนะนำ และให้การช่วยเหลือตามความจำเป็น

5.2.16 ครูจับฉลากสุ่มเรียกนักเรียน ประมาณ 4-5 คู่ มาแสดงบทบาทสมมติเป็น ตัวละครในเรื่องดังกล่าวหน้าชั้นเรียน

5.2.7 นักเรียนทำ mind map เรื่อง ครอบครัวของฉัน เป็นรายบุคคล

5.2.18 นักเรียนพูดแนะนำครอบครัวของตนเองเป็นภาษาจีนให้ครูฟัง โดยใช้ข้อมูล จาก mind map ของตนเองประกอบการแนะนำสมาชิกครอบครัวเป็นรายบุคคล

5.2.19 ครูสอนนักเรียนเพิ่มเติม โดยใช้แอปพลิเคชัน Hello Chinese เป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ เน้นฝึกฝนความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนให้แก่ นักเรียน

5.2.20 ครูแจกใบกิจกรรมที่ 2 ให้นักเรียนฟังและตอบคำถามจากภาพ

5.3 ชั้นสรุป

5.3.1 นักเรียนและครูสรุปความรู้ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 你的家有几口人

5.3.1.1 เส้นทางการเดินเรื่อง

5.3.1.2 คำศัพท์

5.3.1.3 ถ้าม – ตอบ / สนทนา

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. เอกสารประกอบการเรียน
2. Power Point
3. โทรศัพท์สมาร์ทโฟน

4. แอปพลิเคชัน Hello Chinese

5. QR Code

6. ใบกิจกรรมที่ 2

การวัดผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดและประเมินผล	เครื่องมือการวัดและประเมินผล	เกณฑ์การผ่านจุดประสงค์
1. นักเรียนสามารถฟังและบอกความหมายของคำศัพท์หมวดหมู่วรรณคดี (K)	1. การทำใบกิจกรรม	1. ใบกิจกรรม	1. นักเรียนทำใบกิจกรรมถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 70 ขึ้นไป
2. นักเรียนสามารถแนะนำสมาชิกในครอบครัวของตนเองเป็นภาษาจีนได้ (P) 3. นักเรียนสามารถฟัง พูด และสื่อสารเรื่องเกี่ยวกับสมาชิกครอบครัวกับผู้อื่นได้ (P)	1. สังเกตความสามารถในการฟังและการพูด 2. ภาระงาน/ชิ้นงานที่ได้รับมอบหมาย	1. แบบประเมินความสามารถในการฟังการพูดภาษาจีน 2. แบบบันทึกการประเมินภาระงาน/ชิ้นงาน	1. ผลการประเมินความสามารถในการฟังการพูดภาษาจีนอยู่ในระดับพอใช้ขึ้นไป 2. ภาระงาน/ชิ้นงานที่ได้รับมอบหมายของนักเรียนอยู่ในระดับพอใช้ขึ้นไป
4. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน (A)	1. สังเกตพฤติกรรม	แบบประเมินพฤติกรรมความมุ่งมั่นในการทำงาน	ผลการประเมินพฤติกรรมอยู่ในระดับพอใช้ขึ้นไป

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

นักเรียนสามารถฟังและบอกความหมายของคำศัพท์หมวดหมู่ครอบครัวในหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง 你家有几口人 ได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ สามารถแนะนำสมาชิกในครอบครัวของตนเอง สามารถฟัง พูด และสื่อสารเรื่องเกี่ยวกับสมาชิกครอบครัวกับผู้อื่นได้พอสังเขป นักเรียนบางคนพูดตะกุกตะกักหยุดเป็นช่วง ๆ ทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจนเนื่องจากยังขาดความมั่นใจในตัวเองกลัวออกเสียงไม่ถูก แต่มีความพยายามและความมุ่งมั่นในการทำงานที่ครูรับมอบหมายให้จนสำเร็จ และนักเรียนทุกคนผ่านเกณฑ์การประเมินโดยมีคะแนนร้อยละ 75 ขึ้นไป .

ปัญหา/อุปสรรค

ในช่วงของการทำกิจกรรมที่ต้องใช้ Internet ไม่ค่อยราบรื่น เนื่องจากสัญญาณ Internet Wifi ของโรงเรียนไม่ค่อยเสถียร ต้องใช้ Internet จากมือถือของตัวเองและของนักเรียน บางส่วนช่วยกันกระจายสัญญาณ เพื่อให้เพื่อนนักเรียนที่ไม่มี Internet ได้เชื่อมต่อแล้วร่วมทำกิจกรรมไปพร้อมๆ กัน ทำให้นักเรียนเริ่มทำกิจกรรมช้ากว่าปกติ

ข้อเสนอแนะ

ควรให้นักเรียนดาวน์โหลดแอปพลิเคชัน Hello Chinese มาติดตั้งไว้ในมือถือก่อนล่วงหน้า เพื่อจะได้ไม่เสียเวลาในการทำกิจกรรม

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาววรางคณา น้อยจันทร์)

เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการฟังภาษาจีน

ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				รวม
	4	3	2	1	
การรับรู้ จากการฟัง	ฟังแล้วสามารถ บอกคำศัพท์/ภาพ ได้ตรงตามเสียงที่ ได้ยินและถูกต้อง ทั้งหมด	ฟังแล้วสามารถ บอกคำศัพท์/ภาพ ได้ตรงตามเสียงที่ ได้ยินเป็นส่วน ใหญ่	ฟังแล้วสามารถ บอกคำศัพท์/ภาพ ได้ตรงตามเสียงที่ ได้ยินเป็นส่วนน้อย	ฟังแล้วบอก คำศัพท์/ภาพตรง ตามเสียงที่ได้ยิน ได้น้อยมาก	4
การฟัง จับใจความ	ฟังแล้วสามารถจับ ใจความ/ ประโยค จากเสียงที่ได้ยิน ของเนื้อหาทั้งหมด	ฟังแล้วสามารถจับ ใจความ/ ประโยค จากเสียงที่ได้ยิน ของเนื้อหาได้เป็น ส่วนใหญ่	ฟังแล้วสามารถจับ ใจความ/ ประโยค จากเสียงที่ได้ยิน ของเนื้อหาได้เป็น ส่วนน้อย	ฟังแล้วสามารถจับ ใจความ/ ประโยค จากเสียงที่ได้ยิน ของเนื้อหาได้น้อย มาก	4
ความเข้าใจ ในการฟัง	ฟังแล้วบอกความ หมายของคำศัพท์ /ประโยคที่จาก เสียงที่ได้ยินได้ ทั้งหมดและ ชัดเจน	ฟังแล้วบอกความ หมายของคำศัพท์ /ประโยคที่จาก เสียงที่ได้ยินได้เป็น ส่วนใหญ่	ฟังแล้วบอกความ หมายของคำศัพท์ /ประโยคที่จาก เสียงที่ได้ยินได้เป็น ส่วนน้อย	ฟังแล้วบอก ความหมายของ คำศัพท์/ประโยค ที่จากเสียงที่ได้ยิน ได้เล็กน้อยและไม่ ชัดเจน	4
การฟัง เพื่อสื่อสาร	ฟังแล้วสามารถ ตอบคำถามจาก เสียงที่ได้ยินอย่าง คล่องแคล่วและ ถูกต้องทั้งหมด	ฟังแล้วสามารถ ตอบคำถามจาก เสียงที่ได้ยินได้ถูก ต้องเป็นส่วนใหญ่	ฟังแล้วสามารถ ตอบคำถามจาก เสียงที่ได้ยินได้ถูก ต้องเป็นส่วนน้อย	ฟังแล้วตอบ คำถามจากเสียงที่ ได้ยินได้น้อยมาก/ ตอบไม่ตรงคำถาม	4
การปฏิบัติ	ฟังแล้วปฏิบัติตาม คำสั่งได้อย่าง คล่องแคล่วและ ถูกต้องทั้งหมด	ฟังแล้วปฏิบัติตาม คำสั่งได้อย่าง คล่องแคล่วและ ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่	ฟังแล้วปฏิบัติตาม คำสั่งได้ค่อนข้าง ช้าและถูกต้องเป็น ส่วนน้อย	ฟังแล้วปฏิบัติตาม คำสั่งได้ช้าและ ไม่ถูกต้อง	4
คะแนนรวม					20

เกณฑ์ระดับคะแนน

ระดับคะแนน	16 - 20	คะแนน	ดีมาก
ระดับคะแนน	11 - 15	คะแนน	ดี
ระดับคะแนน	6 - 10	คะแนน	พอใช้
ระดับคะแนน	1 - 5	คะแนน	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่านการประเมิน : นักเรียนจะต้องมีคะแนนการประเมินความสามารถด้านการฟังภาษาจีนอยู่ในระดับพอใช้ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์การประเมิน

แบบบันทึกการประเมินความสามารถด้านการฟังภาษาจีน
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง 你家有几口人 ครอบครัวของคุณมีสมาชิกกี่คน

เลขที่	ประเด็นการประเมิน					คะแนนรวม (20)
	การรับรู้ จากการฟัง (4)	การฟังจับ ใจความ (4)	การฟังอย่าง เข้าใจ (4)	การฟัง เพื่อสื่อสาร (4)	การ ปฏิบัติ (4)	
1	3	3	3	3	3	15
2	4	2	3	3	3	15
3	4	3	3	3	3	16
4	3	3	3	3	3	15
5	3	3	3	3	4	16
6	3	3	3	3	3	15
7	3	3	3	3	4	16
8	4	3	3	3	3	16
9	4	2	3	3	3	15
10	3	3	3	3	4	16
11	4	3	3	3	3	16
12	3	3	3	3	3	15
13	3	3	3	3	3	15
14	3	3	3	3	3	15
15	4	3	3	3	3	16
16	4	3	3	3	3	16
17	3	3	3	3	3	15
18	4	2	3	3	3	15
19	4	3	3	3	3	16
20	3	2	3	3	3	14

แบบบันทึกการประเมินความสามารถด้านการฟังภาษาจีน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง 你家有几口人 ครอบครัวของคุณมีสมาชิกกี่คน

เลขที่	ประเด็นการประเมิน					รวมคะแนน (20)
	การรับรู้ จากการฟัง (4)	การฟังจับ ใจความ (4)	การฟัง อย่างเข้าใจ (4)	การฟัง เพื่อสื่อสาร (4)	การ ปฏิบัติ (4)	
21	3	3	3	3	3	15
22	4	2	3	3	3	15
23	3	2	3	3	3	14
24	3	3	3	3	3	15
25	4	3	3	3	3	16
26	4	3	3	3	3	16
27	3	2	3	3	3	14
28	3	3	3	3	3	15
29	3	3	3	3	3	15
30	4	2	3	3	3	15
31	3	3	3	3	3	15
32	3	3	3	4	3	16
33	4	3	3	3	3	16
34	3	3	3	4	3	16

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นางสาววรางคณา น้อยจันทร์)

เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาจีน

ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				รวม
	4	3	2	1	
การออกเสียง	ออกเสียงคำศัพท์ ประโยคได้ถูกต้อง ตามหลักการออก เสียงและออกเสียง เน้นหนักคำ/ ประโยคได้อย่าง สมบูรณ์	ออกเสียงคำศัพท์ ประโยคได้ถูกต้อง ตามหลักการออก เสียงเป็นส่วนใหญ่	ออกเสียงคำศัพท์ /ประโยคได้ถูก ต้องเป็นบางส่วน	ออกเสียงคำศัพท์ /ประโยคไม่ถูก ต้อง	4
การสื่อสาร	โต้ตอบสนทนาได้ ชัดเจนสื่อสารได้ ตรงตามที่กำหนด ครบถ้วนสมบูรณ์	โต้ตอบสนทนาได้ ชัดเจนสื่อสารได้ ตรงตามที่กำหนด เป็นส่วนใหญ่	โต้ตอบสนทนา ไม่ค่อยชัดเจน สื่อสารได้เป็น บางส่วน	โต้ตอบสนทนา ไม่ชัดเจน/สื่อสาร ไม่ได้	4
การใช้ภาษา	สามารถใช้คำศัพท์ /ประโยคได้ ถูกต้องเหมาะสม กับเรื่องที่พูด	ใช้คำศัพท์/ ประโยคได้ถูกต้อง เหมาะสมกับเรื่อง ที่พูดเป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์/ ประโยคได้ถูกต้อง เหมาะสมกับเรื่อง ที่พูดเป็นบางส่วน	ไม่สามารถใช้ คำศัพท์/ประโยค ให้เหมาะสมกับ เรื่องที่พูด	4
ความ คล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่องได้ ไม่ติดขัดและ ชัดเจน	พูดตะกุกตะกัก แต่ยังชัดเจน	พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วงๆ ทำให้สื่อสารได้ ไม่ชัดเจน	พูดได้บางคำ ทำให้สื่อสารไม่ได้	4
ท่าทาง/ น้ำเสียง	แสดงท่าทางและ พูดโดยใช้น้ำเสียง ที่เหมาะสมกับ สถานการณ์	พูดโดยใช้น้ำเสียง ที่เหมาะสมกับ สถานการณ์แต่ไม่ แสดงท่าทาง	พูดโดยไม่แสดง ท่าทางและน้ำ เสียงคล้ายการ อ่าน/ท่องจำ	พูดโดยไม่แสดง ท่าทางประกอบ และน้ำเสียงเป็น การพูดแบบ ท่องจำ	4
คะแนนรวม					20

เกณฑ์ระดับคะแนน

ระดับคะแนน	16 - 20	คะแนน	ดีมาก
ระดับคะแนน	11 - 15	คะแนน	ดี
ระดับคะแนน	6 - 10	คะแนน	พอใช้
ระดับคะแนน	1 - 5	คะแนน	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่านการประเมิน : นักเรียนจะต้องมีคะแนนการประเมินความสามารถด้าน
การพูดภาษาจีนอยู่ในระดับพอใช้ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์การประเมิน

แบบบันทึกการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาจีน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง 你家有几个人 ครอบครัวของคุณมีสมาชิกกี่คน

เลขที่	ประเด็นการประเมิน					คะแนนรวม (20)
	การ ออกเสียง (4)	การสื่อสาร (4)	การใช้ ภาษา (4)	ความ คล่องแคล่ว (4)	ท่าทาง/ น้ำเสียง (4)	
1	3	3	3	3	3	15
2	3	3	3	2	3	14
3	3	3	3	2	3	14
4	3	3	2	4	3	15
5	3	3	3	3	3	15
6	3	3	3	4	3	16
7	3	3	3	3	3	15
8	3	3	2	4	3	15
9	3	3	3	2	3	14
10	3	3	3	3	3	15
11	3	3	2	4	3	15
12	3	3	3	3	3	15
13	3	3	3	3	2	14
14	3	3	2	4	3	15
15	4	3	3	2	3	15
16	4	3	3	3	3	16
17	3	3	3	3	3	15
18	3	3	3	3	2	14
19	3	3	3	3	3	15
20	3	3	3	2	3	14

แบบบันทึกการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาจีน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง 你家有几口人 ครอบครัวของคุณมีสมาชิกกี่คน

เลขที่	ประเด็นการประเมิน					คะแนนรวม (20)
	การ ออกเสียง (4)	การ สื่อสาร (4)	การ ใช้ภาษา (4)	ความ คล่องแคล่ว (4)	ท่าทาง/ น้ำเสียง (4)	
21	4	3	3	2	3	15
22	3	3	3	3	3	15
23	3	3	3	3	3	15
24	3	3	2	4	3	15
25	4	3	3	2	3	15
26	3	3	3	4	3	16
27	3	3	3	3	3	15
28	3	3	3	2	3	14
29	3	2	3	2	3	13
30	3	3	3	2	3	14
31	4	3	3	2	3	15
32	3	3	3	3	3	15
33	3	3	3	2	3	14
34	3	3	2	4	3	15

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นางสาวรวงคณา น้อยจันทร์)

เกณฑ์การให้คะแนนคุณภาพชิ้นงาน / ภาระงาน

ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน					คะแนน รวม
	ดีมาก (5)	ดี (4)	ปานกลาง (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)	
ความ สมบูรณ์ ของชิ้นงาน	ชิ้นงานมี รายละเอียด ของเนื้อหา ที่ เรียนครบถ้วน ครอบคลุม วงคำศัพท์ ที่เรียน	ชิ้นงานมี รายละเอียด ของเนื้อหา ที่เรียนก่อน ข้างครบถ้วน ครอบคลุม วงคำศัพท์ ที่เรียน ที่เรียน	ชิ้นงานมี รายละเอียด ของเนื้อหาที่ เรียน ครอบคลุม วงคำศัพท์ ที่เรียนเป็น ส่วนใหญ่	ชิ้นงานมี รายละเอียด ของเนื้อหาที่ เรียนไม่ ครบถ้วน ครอบคลุม วงคำศัพท์ ที่เรียนพอ สังเขป	ชิ้นงานมี รายละเอียด ของเนื้อหาที่ เรียนก่อน ข้างน้อยและ ไม่ครอบคลุม วงคำศัพท์	5
ความคิด สร้างสรรค์	มีความ สวยงาม แปลกใหม่ คิด ขึ้นเอง ไม่เหมือน ตัวอย่างเดิม	มีความ สวยงาม ค่อนข้าง แปลกใหม่ มี บางส่วน คล้ายกับ ตัวอย่างเดิม	มีความ สวยงามแต่ ไม่ค่อย แปลกใหม่ มี หลายส่วน คล้ายกับ ตัวอย่างเดิม	ค่อนข้าง สวยงาม ไม่มีความ แปลกใหม่ ดัดแปลงมา จากตัวอย่าง เดิม	ไม่สวยงาม และเป็น ชิ้นงานที่ เหมือนกับ ตัวอย่าง ตัวอย่างเดิม	5
รวม						10

แบบบันทึกการประเมินภาระงาน/ชิ้นงาน
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง 你家有几口人 ครอบครัวของคุณมีสมาชิกกี่คน

เลขที่	ประเด็นการประเมิน		คะแนนรวม (10)
	ความสมบูรณ์ของชิ้นงาน (5)	ความคิดสร้างสรรค์ (5)	
1	3	4	7
2	4	4	8
3	4	5	9
4	4	4	8
5	5	3	8
6	3	4	7
7	4	3	7
8	3	4	7
9	5	5	10
10	4	5	9
11	3	4	7
12	4	3	7
13	4	5	9
14	4	4	8
15	5	3	8
16	4	5	9
17	4	4	8
18	5	5	10
19	4	4	8
20	3	5	8

แบบบันทึกการประเมินภาระงาน/ชิ้นงาน
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง 你家有几口人 ครอบครัวของคุณมีสมาชิกกี่คน

เลขที่	ประเด็นการประเมิน		คะแนนรวม (10)
	ความสมบูรณ์ของชิ้นงาน (5)	ความคิดสร้างสรรค์ (5)	
21	3	4	7
22	4	5	9
23	5	4	9
24	4	5	9
25	3	5	8
26	5	4	9
27	4	5	9
28	5	4	9
29	4	5	9
30	5	4	9
31	4	5	9
32	3	4	7
33	3	5	8
34	4	3	7

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นางสาววรางคณา น้อยจันทร์)

เกณฑ์การประเมินความมุ่งมั่นในการทำงาน

คะแนน (5)	ประเด็นการประเมิน
5	ตั้งใจปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย มีความรับผิดชอบต่องาน ชยัน มีความเพียรพยายามทำงานให้สำเร็จ รู้จักแก้ไขปัญหาในการทำงานเมื่อมีอุปสรรคทำงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จตามเวลาที่กำหนด
4	มีความรับผิดชอบต่องาน ชยัน มีความเพียรพยายามทำงานให้สำเร็จ รู้จักแก้ไขปัญหาในการทำงานเมื่อมีอุปสรรค ทำงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จตามเวลาที่กำหนด
3	มีความรับผิดชอบต่องาน รู้จักแก้ไขปัญหาในการทำงานเมื่อมีอุปสรรคทำงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จตามเวลาที่กำหนด
2	มีความรับผิดชอบต่องาน ทำงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จตามเวลาที่กำหนด
1	ไม่มีความรับผิดชอบต่องาน ทำงานตามที่ได้รับมอบหมายสำเร็จ แต่ล่าช้า
0	ไม่มีความรับผิดชอบต่องาน ทำงานตามที่ได้รับมอบหมายไม่สำเร็จ

เกณฑ์ระดับคะแนน

ระดับคะแนน	5	คะแนน	ดีมาก
ระดับคะแนน	4	คะแนน	ดี
ระดับคะแนน	3	คะแนน	ปานกลาง
ระดับคะแนน	2	คะแนน	พอใช้
ระดับคะแนน	1	คะแนน	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่านการประเมิน : นักเรียนจะต้องมีคะแนนพฤติกรรมความมุ่งมั่นในการทำงาน

ในทุกประเด็น การประเมินอยู่ในระดับพอใช้ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์การประเมิน

แบบบันทึกคะแนนการสังเกตพฤติกรรมความมุ่งมั่นในการทำงาน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง 你家有几口人 ครอบครัวของคุณมีสมาชิกกี่คน

เลขที่	คะแนน					ผลการประเมิน
	5	4	3	2	1	
1		✓				ดี
2	✓					ดีมาก
3		✓				ดี
4		✓				ดี
5		✓				ดี
6		✓				ดี
7		✓				ดี
8		✓				ดี
9	✓					ดีมาก
10	✓					ดีมาก
11		✓				ดี
12		✓				ดี
13		✓				ดี
14		✓				ดี
15		✓				ดี
16	✓					ดีมาก
17		✓				ดี
18		✓				ดี
19		✓				ดี
20	✓					ดีมาก
21		✓				ดี
22	✓					ดีมาก
23		✓				ดี
24		✓				ดี

แบบบันทึกคะแนนการสังเกตพฤติกรรมความมุ่งมั่นในการทำงาน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง 你家有几口人 ครอบครัวของคุณมีสมาชิกกี่คน

เลขที่	คะแนน					ผลการประเมิน
	5	4	3	2	1	
25		✓				ดี
26	✓					ดีมาก
27		✓				ดี
28	✓					ดีมาก
29		✓				ดี
30		✓				ดี
31		✓				ดี
32		✓				ดี
33		✓				ดี
34		✓				ดี

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นางสาวรวงคณา น้อยจันทร์)

แบบบันทึกคะแนนหน่วยการเรียนรู้ที่ 2
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง 你家有几个人 ครอบครัวของคุณมีสมาชิกกี่คน

เลขที่.	การบันทึกคะแนน					รวมคะแนน (65)	เกณฑ์การประเมิน (ร้อยละ 75)	ผลการประเมิน
	ความสามารถด้าน การฟังการพูด ภาษาจีน		งานที่ได้รับ มอบหมาย		พฤติกรรม (5)			
	การฟัง (20)	การพูด (20)	ใบกิจกรรม (10)	ชิ้นงาน/ภาระงาน (10)				
1	15	15	8	7	4	49	75.38	ผ่าน
2	15	14	8	8	5	50	76.92	ผ่าน
3	16	14	8	9	4	51	78.46	ผ่าน
4	15	15	7	8	4	49	75.38	ผ่าน
5	16	15	7	8	4	50	76.92	ผ่าน
6	15	16	7	7	4	49	75.38	ผ่าน
7	16	15	7	7	4	49	75.38	ผ่าน
8	16	15	8	7	4	50	76.92	ผ่าน
9	15	14	8	10	5	52	80.00	ผ่าน
10	16	15	9	9	5	54	83.08	ผ่าน
11	16	15	8	7	4	50	76.92	ผ่าน
12	15	15	9	7	4	50	76.92	ผ่าน
13	15	14	7	9	4	49	75.38	ผ่าน
14	15	15	8	8	4	50	76.92	ผ่าน
15	16	15	8	8	4	51	78.46	ผ่าน
16	16	16	8	9	5	64	98.46	ผ่าน
17	15	15	8	8	4	50	76.92	ผ่าน
18	15	14	8	10	4	51	78.46	ผ่าน
19	16	15	8	8	4	51	78.46	ผ่าน

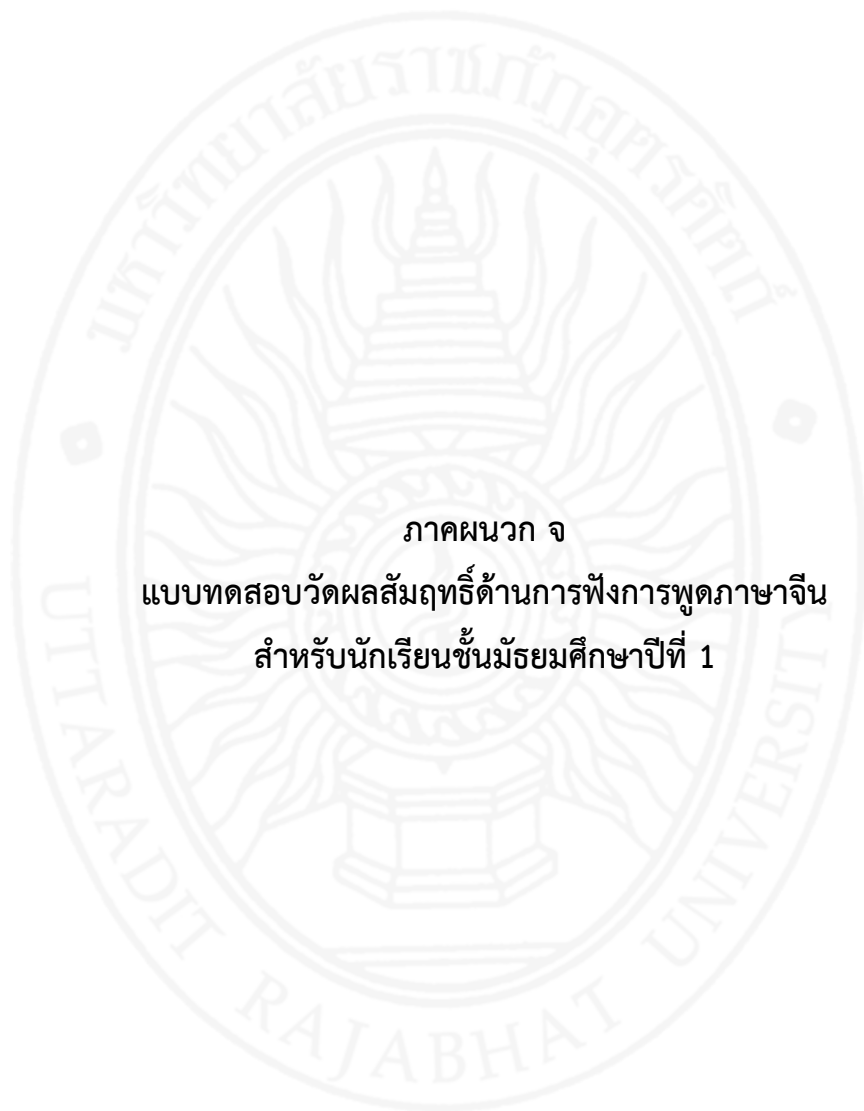
แบบบันทึกคะแนนหน่วยการเรียนรู้ที่ 2
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง 你家有几个人 ครอบครัวของคุณมีสมาชิกกี่คน

เลขที่.	การบันทึกคะแนน					รวมคะแนน (65)	เกณฑ์การประเมิน (ร้อยละ 75)	ผลการประเมิน
	ความสามารถด้าน การฟังการพูด ภาษาจีน		งานที่ได้รับ มอบหมาย		พฤติกรรม (5)			
	การฟัง (20)	การพูด (20)	ใบกิจกรรม (10)	ชิ้นงาน/ภาระงาน (10)				
20	14	14	8	8	5	49	75.38	ผ่าน
21	15	15	8	7	4	49	75.38	ผ่าน
22	15	15	8	9	5	52	80.00	ผ่าน
23	14	15	7	9	4	49	75.38	ผ่าน
24	15	15	8	9	4	51	78.46	ผ่าน
25	16	15	8	8	4	51	78.46	ผ่าน
26	16	16	9	9	5	55	84.62	ผ่าน
27	14	15	8	9	4	50	76.92	ผ่าน
28	15	14	9	9	5	52	80.00	ผ่าน
29	15	13	8	9	4	49	75.38	ผ่าน
30	15	14	7	9	4	49	75.38	ผ่าน
31	15	15	7	9	4	50	76.92	ผ่าน
32	16	15	8	7	4	50	76.92	ผ่าน
33	16	14	7	8	4	49	75.38	ผ่าน
34	16	15	7	7	4	49	75.38	ผ่าน

เกณฑ์การผ่านประเมิน : นักเรียนต้องมีคะแนนรวมทั้งหมดร้อยละ 75 ขึ้นไปจึงจะผ่านเกณฑ์
การประเมิน

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นางสาววรางคณา น้อยจันทร์)

ภาคผนวก จ
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังการพูดภาษาจีน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังการพูดภาษาจีน

รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

จำนวน 30 ข้อ

เวลา 1 ชั่วโมง

ชื่อ-นามสกุล.....เลขที่.....

คำชี้แจง : แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังการพูดภาษาจีน รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม มีทั้งหมด 2 ตอน

ตอนที่ 1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ความสามารถด้านการฟังภาษาจีน (ข้อละ 1 คะแนน)

ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X บนข้อที่มีความหมายตรงกับคำศัพท์ที่นักเรียนได้ยิน

ตัวอย่าง

pǎo bù
跑步

A.

~~B.~~

C.

D.

1.

A.

yé ye
爷爷

B.

bà ba
爸爸

C.

gē ge
哥哥

D.

dì di
弟弟

2.

A.

wǒ
我

B.

wài pó
外婆

C.

mèimei
妹妹

D.

mā ma
妈妈

3.

wàigōng
外公

dì di
弟弟

gē ge
哥哥

mèimei
妹妹

4.

wǒ hé dì di
我和弟弟

wàigōnghé dì di
外公和弟弟

mā ma hé mèimei
妈妈和妹妹

gē ge hé mèimi
哥哥和妹妹

5.

yé ye hé nǚnai
爷爷和奶奶

bà ba hé mā ma
爸爸和妈妈

wàigōnghé wài pó
外公和外婆

dì di hé mèimei
弟弟和妹妹

6.

chàng gē
唱歌

duànliànshēn tǐ
锻炼身体

kàndiànshì
看电视

qí dānchē
骑单车

7.

8.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

15.

sì miào
寺庙

shì chǎng
市场

shāng chǎng
商场

gōng yuán
公园

ตอนที่ 2 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ความสามารถด้านการพูดภาษาจีน (ข้อละ 1 คะแนน)
ให้นักเรียนดูประโยคที่กำหนดให้ต่อไปนี้ แล้วพูดเป็นภาษาจีน

คำศัพท์	รายการประเมิน		คะแนน
	ถูกต้อง (1)	ไม่ถูกต้อง (0)	
16. คุณสบายดีไหม			
17. ยินดีที่ได้รู้จัก			
18. คุณชื่ออะไร			
19. ฉันสบายดี			
20. ฉันมีพี่สาว			
21. ฉันไม่มีน้องสาว			
22. บ้านของฉันมีสมาชิก 3 คน			
23. พี่ชายชอบเตะฟุตบอล			
24. น้องสาวชอบเล่นเกม			
25. แม่ชอบอ่านหนังสือ			
26. เหมยลี่ชอบฟังเพลง			
27. น้องชายไปโรงเรียน			
28. แม่ไปธนาคาร			
29. สวนสาธารณะไปอย่างไร			
30. บ้านของคุณอยู่ที่ไหน			
คะแนนรวมทั้งหมด			

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังการพูดภาษาจีน
รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม

ด้านการฟัง		ด้านการพูด	
ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ
1.	B.	16.	Nǐ hǎo ma 你好吗?
2.	D.	17.	Rènshi nǐ hěngāoxìng Hěngāoxìng rènshinǐ 认识你很高兴! / 很高兴认识你!
3.	A.	18.	Nǐ jiàoshēnme míngzì 你叫什么名字?
4.	C.	19.	Wǒ hěnhǎo 我很好。
5.	A.	20.	Wǒ yǒu jiějie 我有姐姐。
6.	A.	21.	Wǒ méiyǒu mèimei 我没有妹妹。
7.	A.	22.	Wǒ de jiā yǒu sānkǒurén 我的家有三口人。
8.	C.	23.	Wǒ gēge xǐ huan tī zúqiú 我哥哥喜欢踢足球。
9.	B.	24.	Mèimei xǐ huan wányóuxì 妹妹喜欢玩游戏。
10.	C.	25.	Mā ma xǐ huan kànshū 妈妈喜欢看书。
11.	B.	26.	Měilì xǐ huan tīngyīnyuè 美丽喜欢听音乐。
12.	B.	27.	Dì di qù xuéxiào 弟弟去学校。
13.	C.	28.	Mā ma qù yínháng 妈妈去银行。
14.	A.	29.	Gōngyuán zěnme zǒu 公园怎么走?
15.	D.	30.	Nǐ de jiā zài nǎr 你的家在哪儿?

ภาคผนวก ฉ
แบบสอบถามความพึงพอใจ

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ที่มีต่อนวัตกรรมบทเรียนรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม
เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน โดยมีหลักเกณฑ์ในการประเมินตามระดับความคิดเห็นในแต่ละรายการประเมิน ดังนี้

ระดับ 5 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมาก

ระดับ 3 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ระดับ 2 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อย

ระดับ 1 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1	ครูแจ้งจุดประสงค์ก่อนเรียนทุกครั้ง					
2	ครูนำเข้าสู่บทเรียนด้วยกิจกรรมที่น่าสนใจ					
3	เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้เป็นเรื่องใกล้ตัว					
4	มีการยกตัวอย่างที่เข้าใจง่ายและการอธิบายที่ชัดเจน					
5	นักเรียนได้มีโอกาสทำกิจกรรมในชั้นเรียนทั้งแบบกลุ่มและแบบรายบุคคล					
6	นักเรียนได้มีโอกาสอภิปรายในชั้นเรียน					
7	นักเรียนมีความกระตือรือร้นและกล้าแสดงออกมากขึ้น					
8	นักเรียนได้รับความรู้และความเข้าใจในภาษาจีนมากขึ้น					
9	นักเรียนเกิดทักษะ ความสามารถในการเรียนรู้ภาษาจีนเพิ่มมากขึ้น					
10	นักเรียนชอบการจัดการเรียนการสอนรูปแบบ Storyline					
11	นักเรียนมีความสุขในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้					
12	สื่อประกอบการสอนน่าสนใจ					
13	สื่อการสอนมีความหลากหลาย					
14	การวัดและการประเมินผลตรงตามวัตถุประสงค์					
15	การวัดและการประเมินผลสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
แบบประเมินเครื่องมือ

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
เรื่อง รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถ
ด้านการฟังการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

แบบแสดงความคิดเห็นฉบับนี้ได้ นำแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้
ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ชลายุทธ์ ครุฑเมือง, 2555, น.217 – 219) มาประยุกต์ใช้เพื่อ
ความเหมาะสมกับงานวิจัยนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่.....เรื่อง.....
คำชี้แจง : ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้
เรื่อง รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูด
ภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องผลการประเมิน
ของท่าน พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่มีประโยชน์ในการพิจารณาปรับปรุงครั้งต่อไป

รายการ	ผลการประเมิน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ชี้อบทเรียน					
1.1 ชี้อบทเรียนมีความเหมาะสมและ ครอบคลุมสาระสำคัญ เนื้อหา จุดประสงค์ กิจกรรม แหล่งเรียนรู้ การวัด และการประเมินผล					
1.2 ระยะเวลาในบทเรียน มีความ เหมาะสม เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้					
2. สาระสำคัญ					
2.1 สาระสำคัญมีรายละเอียดที่ชัดเจน					
2.2 สาระสำคัญมีความสัมพันธ์กับ จุดประสงค์					
3. จุดประสงค์					
3.1 จุดประสงค์มีความชัดเจนและมี ความเหมาะสม					

รายการ	ผลการประเมิน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3. จุดประสงค์ (ต่อ)					
3.2 จุดประสงค์มีความสอดคล้องกับบทเรียน					
3.3 ผู้เรียนสามารถปฏิบัติให้บรรลุตามจุดประสงค์ได้จุดประสงค์					
4. เนื้อหา					
4.1 เนื้อหา มีความสมบูรณ์ ถูกต้อง และเหมาะสม					
4.2 เนื้อหาเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน					
4.3 เนื้อหา มีการลำดับเป็นขั้นตอน					
4.4 เนื้อหา มีการกำหนดจากง่ายไปยาก					
5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
5.1 กิจกรรมมีความเหมาะสมกับผู้เรียน					
5.2 กิจกรรมเหมาะสมกับเวลาที่สอน					
5.3 กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหา					
5.4 กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
5.5 กิจกรรมเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
5.6 ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงและมีผลงานจากการปฏิบัติ					
5.7 กิจกรรมใช้ขั้นตอนรูปแบบการสอน Storyline					
6. สื่อการเรียนรู้					
6.1 สื่อการเรียนรู้มีความหลากหลาย					
6.2 สื่อการเรียนรู้มีความทันสมัยสอดคล้องกับสภาพในปัจจุบัน					

รายการ	ผลการประเมิน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
6. สื่อการเรียนรู้ (ต่อ)					
6.3 สื่อการเรียนรู้มีความสอดคล้องเหมาะสมกับจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม และการประเมินผล					
6.4 สื่อการเรียนรู้มีเพียงพอที่จะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุตามจุดประสงค์					
7. การวัดผลและการประเมินผล					
7.1 วิธีการวัดผลมีความสอดคล้องเหมาะสมกับจุดประสงค์ เนื้อหาและ กิจกรรม					
7.2 วิธีการวัดผลมีความหลากหลาย					
7.3 เครื่องมือวัดผลมีความสอดคล้องกับวิธีการวัดผล					
7.4 การกำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลมีความเหมาะสม					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

( )

ผู้เชี่ยวชาญ

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง
การพูดภาษาจีน รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถ
ด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ด้านการฟังการพูดภาษาจีน เรื่อง รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนา
ความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใส่เครื่องหมาย ✓
ลงในช่องความคิดเห็นของท่านพร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุง
ต่อไป

+1	หมายถึง	คำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการวิจัย
0	หมายถึง	คำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการวิจัย
-1	หมายถึง	คำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการวิจัย

ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
ni jiào shén me míng zì หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 你叫什么名字				
จุดประสงค์ : นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ในเนื้อหาได้ (ข้อ 1-5)				
ni hǎo 1. 你好 มีความหมายว่าอย่างไร 1. สวัสดี 2. สบายดี 3. ขอขอบคุณ 4. ลาก่อน				
zài jiàn 2. 再见 มีความหมายว่าอย่างไร 1. ขอขอบคุณ 2. ลาก่อน 3. สวัสดี 4. สบายดี				
xièxie 3. 谢谢 มีความหมายว่าอย่างไร 1. สบายดี 2. สวัสดี 3. ลาก่อน 4. ขอขอบคุณ				
bì chà wén fǔ 4. 碧差汶府 มีความหมายว่าอย่างไร 1. จังหวัดพิษณุโลก 2. จังหวัดพิจิตร 3. จังหวัดเพชรบูรณ์ 4. จังหวัดสุโขทัย				

ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
zhōngguó 5. 中国 มีความหมายว่าอย่างไร 1. ประเทศลาว 2. ประเทศไทย 3. ประเทศญี่ปุ่น 4. ประเทศจีน				
จุดประสงค์ : นักเรียนสามารถพูดภาษาจีนเพื่อสื่อสารระหว่างบุคคลได้ (ข้อ 6-10)				
6. คุณสบายดีไหม				
7. ยินดีที่ได้รู้จัก				
8. ฉันเป็นคนไทย				
9. คุณชื่ออะไร				
10. ฉันสบายดี				
จุดประสงค์ : นักเรียนสามารถแนะนำตัวเอง/ทักทายผู้อื่นเป็นภาษาจีนได้ (ข้อ 11-15)				
nǐ hǎo 11. A: 你好! B: ..... zài jiàn nǐ hǎo 1. 再见! 2. 你好! xièxiè méiguānxi 3. 谢谢! 4. 没关系!				
nǐ hǎo ma 12. A: 你好吗? B: ..... wǒ shì zhōngguó rén 1. 我是中国人 wǒ xǐ huān nǐ 2. 我喜欢你 wǒ è le 3. 我饿了 wǒ hěn hǎo 4. 我很好				
nǐ jiào shén me míng zì 13. A: 你叫什么名字? B: ..... nǐ jiào mā nī tā jiào mā nī 1. 你叫玛妮 2. 他叫玛妮 wǒ jiào mā nī tā jiào mā nī 3. 我叫玛妮 4. 她叫玛妮				

ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
<p>nǐ shì nǎ guó rén</p> <p>14. A: 你是哪国人?</p> <p>B: .....。</p> <p>wǒ shì zhōngguó rén</p> <p>1. 我是中国人</p> <p>wǒ hěn hǎo</p> <p>2. 我很好</p> <p>wǒ hěn gāo xìng</p> <p>3. 我很高兴</p> <p>wǒ jiào mǎ nǐ</p> <p>4. 我叫玛妮</p>				
<p>rèn shi nǐ hěn gāo xìng</p> <p>15. A: 认识你很高兴!</p> <p>B: .....。</p> <p>wǒ xǐ huān nǐ</p> <p>1. 我喜欢你!</p> <p>tā hěn hǎo</p> <p>2. 她很好!</p> <p>rèn shi nǐ wǒ yě hěn gāo xìng</p> <p>3. 认识你我也很高兴!</p> <p>tā chī fàn le</p> <p>4. 他吃饭了</p>				
<p>nǐ jiā yǒu jǐ kǒu rén</p> <p>หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 你家有几口人</p>				
<p>จุดประสงค์ : นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ในเนื้อหาได้ (ข้อ 16-18)</p>				
<p>yé ye</p> <p>16. 爷爷 มีความหมายว่าอย่างไร</p> <p>1. ปู่ 2. ย่า</p> <p>3. ตา 4. ยาย</p>				
<p>jiā tíng</p> <p>17. 家庭 มีความหมายว่าอย่างไร</p> <p>1. บ้านของฉัน</p> <p>2. ครอบครัว</p> <p>3. ภาพถ่ายครอบครัว</p> <p>4. สมาชิกในครอบครัว</p>				

ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
<p>quánjiā fú</p> <p>18. 全家福 มีความหมายว่าอย่างไร</p> <p>1. สมาชิกในครอบครัว</p> <p>2. ภาพถ่ายครอบครัว</p> <p>3. ครอบครัว</p> <p>4. บ้านของฉัน</p>				
จุดประสงค์ : นักเรียนสามารถฟังแล้วบอกความหมายของคำศัพท์ในเนื้อหาได้ (ข้อ 19-24)				
<p>bà ba</p> <p>19. 爸爸</p> <p>1. </p> <p>2. </p> <p>3. </p> <p>4. </p>				
<p>mā ma</p> <p>20. 妈妈</p> <p>1. </p> <p>2. </p> <p>3. </p> <p>4. </p>				
<p>wàigōng</p> <p>21. 外公</p> <p>1. </p> <p>2. </p> <p>3. </p> <p>4. </p>				

ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
<p>mā mā hé mèimei</p> <p>23. 妈妈和妹妹</p> <p>1. 2. </p> <p>3. 4. </p>				
<p>yé ye hé nǎinai</p> <p>24. 爷爷和奶奶</p> <p>1. 2. </p> <p>3. 4. </p>				
จุดประสงค์ : นักเรียนสามารถพูดภาษาจีนเพื่อสื่อสารระหว่างบุคคลได้ (ข้อ 25-28)				
25. ฉันมีพี่สาว				
26. ฉันไม่มีน้องสาว				
27. บ้านของฉันมีสมาชิก 3 คน				
28. คุณมีรูปถ่ายครอบครัวไหม				
จุดประสงค์ : นักเรียนสามารถแนะนำสมาชิกครอบครัวเป็นภาษาจีนได้ (ข้อ 28-30)				
<p>nǐ de jiāyǒu jǐ kǒurén</p> <p>29. A : 你的家有几口人?</p> <p>B : .....</p> <p>wǒ hěnhǎo</p> <p>1. 我很好。</p> <p>wǒ de jiāyǒusānkǒurén</p> <p>2. 我的家有三口人。</p> <p>wǒ hěngāoxìng</p> <p>3. 我很高兴。</p> <p>wǒ shì zhōngguó rén</p> <p>4. 我是中国人。</p>				

ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
<p>nǐ yǒu gē ge ma</p> <p>30. A: 你有哥哥吗?</p> <p>B: .....</p> <p>wǒ shì bà ba</p> <p>1. 我是爸爸</p> <p>wǒ bú shì mā ma</p> <p>2. 我不是妈妈</p> <p>wǒ méiyǒu gē ge</p> <p>3. 我没有哥哥</p> <p>wǒ de jiā</p> <p>4. 我的家</p>				
<p>nǐ yǒu shén me ài hào</p> <p>หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 你有什么爱好</p>				
<p>จุดประสงค์ : นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ในเนื้อหาได้ (ข้อ 31-33)</p>				
<p>kànshū</p> <p>31. 看书 มีความหมายว่าอย่างไร</p> <p>1. ดูหนัง 2. ฟังเพลง</p> <p>3. อ่านหนังสือ 4. เล่นเกม</p>				
<p>yóuyǒng</p> <p>32. 游泳 มีความหมายว่าอย่างไร</p> <p>1. ออกกำลังกาย 2. ว่ายน้ำ</p> <p>3. ชี้อัจกรยาน 4. ฟุตบอล</p>				
<p>pǎo bù</p> <p>33. 跑步 มีความหมายว่าอย่างไร</p> <p>1. วิ่ง 2. ฟังเพลง</p> <p>3. เล่นเกม 4. ดูโทรทัศน์</p>				
<p>จุดประสงค์ : นักเรียนสามารถฟังแล้วบอกความหมายของคำศัพท์ในเนื้อหาได้ (ข้อ 34 -38)</p>				
<p>chàng gē</p> <p>34. 唱歌</p> <p>1. 2. </p> <p>3. 4. </p>				

ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
<p>tīng yīnyuè 35. 听音乐</p> <p>1. 2. </p> <p>3. 4. </p>				
<p>dǎ lánqiú 36. 打篮球</p> <p>1. 2. </p> <p>3. 4. </p>				
<p>kàndiànshì 37. 看电视</p> <p>1. 2. </p> <p>3. 4. </p>				
<p>wányóu xì 38. 玩游戏</p> <p>1. 2. </p> <p>3. 4. </p>				

ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
จุดประสงค์ : นักเรียนสามารถพูดภาษาจีนเพื่อสื่อสารระหว่างบุคคลได้ (ข้อ 39-37)				
39. ฉันชอบออกกำลังกาย				
40. พี่ชายชอบเตะฟุตบอล				
41. น้องสาวชอบเล่นเกม				
42. แม่ชอบอ่านหนังสือ				
43. เหมยลี่ชอบฟังเพลง				
จุดประสงค์ : นักเรียนสามารถบอกงานอดิเรกที่ชอบเป็นภาษาจีนได้ (ข้อ 44-45)				
<p>nǐ yǒushénme ài hào</p> <p>44. A: 你有什么爱好?</p> <p>B: .....</p> <p>bà ba xǐ huān chàng gē</p> <p>1. 爸爸喜欢唱歌。</p> <p>wài gōng xǐ huān chàng gē</p> <p>2. 外公喜欢唱歌。</p> <p>mèi mèi xǐ huān chàng gē</p> <p>3. 妹妹喜欢唱歌。</p> <p>wǒ xǐ huān chàng gē</p> <p>4. 我喜欢唱歌。</p>				
<p>mā mā yǒushénme ài hào</p> <p>45. A: 妈妈有什么爱好?</p> <p>B: .....</p> <p>mā mā hái méi chī fàn</p> <p>1. 妈妈还没吃饭</p> <p>mā mā bù zhī dào</p> <p>2. 妈妈不知道</p> <p>mā mā bú ài wǒ</p> <p>3. 妈妈不爱我</p> <p>mā mā xǐ huān kàn shū</p> <p>4. 妈妈喜欢看书</p>				
<p>gōng yuán zěn me zǒu</p> <p>หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 公园怎么走</p>				
จุดประสงค์ : นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ในเนื้อหาได้ (ข้อ 46-48)				
<p>xué xiào</p> <p>46. 学校 มีความหมายว่าอย่างไร</p> <p>1. โรงพยาบาล 2. โรงเรียน</p> <p>3. สถานีตำรวจ 4. สวนสัตว์</p>				

ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
<p>gōngyuán 47. 公园 มีความหมายว่าอย่างไร</p> <p>1. ธนาคาร 2. ไปรษณีย์ 3. พิพิธภัณฑ์ 4. สวนสาธารณะ</p>				
<p>jiāyóuzhàn 48. 加油站 มีความหมายว่า อย่างไร</p> <p>1. ตลาด 2. ไปรษณีย์ 3. ปั้มน้ำมัน 4. วัด</p>				
จุดประสงค์ : นักเรียนสามารถฟังแล้วบอกความหมายของคำศัพท์ในเนื้อหาได้ (ข้อ 49-52)				
<p>bó wù guǎn 49. 博物馆</p> <p>1. 2. 3. 4. </p>				
<p>jiā 50. 家</p> <p>1. 2. 3. 4. </p>				
<p>yī yuàn 51. 医院</p> <p>1. 2. 3. 4. </p>				

ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
xué xiào 52. 学校 1. 2. 3. 4. 				
shì chǎng 53. 市场 1. 2. 3. 4. 				
จุดประสงค์ : นักเรียนสามารถพูดภาษาจีนเพื่อสื่อสารระหว่างบุคคลได้ (ข้อ 55-57)				
54. น้องชายไปโรงเรียน				
55. แม่ไปธนาคาร				
56. สวนสาธารณะไปอย่างไร				
57. บ้านของคุณอยู่ที่ไหน				
จุดประสงค์ : นักเรียนสามารถบอกสถานที่และทิศทางเป็นภาษาจีนได้ (ข้อ 58-60)				
xuéxiàozěn me zǒu 58. A: 学校怎么走? B: ..... jiějiě qù gōngyuán 1. 姐姐去公园 gē ge qù shìchǎng 2. 哥哥去市场 Bà ba zài jiā 3. 爸爸在家 wǎng qián zǒu wǔ bǎi mǐ jiù dào le 4. 往前走五百米就到了				

ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
<p>nǐ jiāzài nǎr</p> <p>59. A: 你家在哪儿?</p> <p>B: .....</p> <p>Wǒ de jiāzài yī yuàn de pángbiān</p> <p>1. 我的家在医院的旁边。</p> <p>wǒ méiyǒu mèimèi</p> <p>2. 我没有妹妹</p> <p>bà ba xǐ huān chàng gē</p> <p>3. 爸爸喜欢唱歌。</p> <p>wǒ de jiāyǒu sān kǒu rén</p> <p>4. 我的家有三口人。</p>				
<p>yóu jú zài nǎr</p> <p>60. A: 邮局在哪儿?</p> <p>B: .....</p> <p>wǒ shì tài guó rén</p> <p>1. 我是泰国人。</p> <p>bà ba xǐ huan dǎ lán qiú</p> <p>2. 爸爸喜欢打篮球。</p> <p>Yóu jú zài dòng wù yuán de pángbiān</p> <p>3. 邮局在动物园的旁边。</p> <p>rèn shi nǐ hěn gāo xìng</p> <p>4. 认识你很高兴。</p>				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนา
 ความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน
 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง : ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อแบบสอบถามความ
 พึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม
 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องผลการประเมิน
 ของท่าน พร้อมเขียนข้อเสนอแนะ ที่มีประโยชน์ในการพิจารณาปรับปรุงครั้งต่อไป

- +1 หมายถึง คำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการวิจัย
 0 หมายถึง คำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการวิจัย
 -1 หมายถึง คำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการวิจัย

รายการขอความเห็น	ผลการประเมิน			ข้อเสนอแนะ
	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
1. ครูแจ้งจุดประสงค์ก่อนเรียนทุกครั้ง				
2. ครูนำเข้าสู่บทเรียนด้วยกิจกรรมที่ น่าสนใจ				
3. เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้เป็น เรื่องใกล้ตัว				
4. มีการยกตัวอย่างที่เข้าใจง่ายและการ อธิบายที่ชัดเจน				
5. นักเรียนได้เรียนรู้แบบกลุ่มและ รายบุคคล				
6. นักเรียนมีโอกาสได้อภิปรายในชั้น เรียน				
7. นักเรียนมีความกระตือรือร้นและ กล้าแสดงออกมากขึ้น				
8. นักเรียนได้รับความรู้และความเข้าใจ ในภาษาจีนเพิ่มขึ้น				

รายการขอความเห็น	ผลการประเมิน			ข้อเสนอแนะ
	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
9. นักเรียนเกิดทักษะ ความสามารถ ในการเรียนรู้ภาษาจีนเพิ่มมากขึ้น				
10. นักเรียนชอบการจัดการเรียนการ สอนรูปแบบ Storyline				
11. นักเรียนมีความสุขในการร่วม กิจกรรม				
12. สื่อประกอบการสอนน่าสนใจ				
13. สื่อประกอบการสอนมีความ หลากหลาย				
14. การวัดและประเมินผลตรงตาม วัตถุประสงค์				
15. การวัดและประเมินผลสอดคล้อง กับกิจกรรมการเรียนรู้				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

( )

ผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก ซ

ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

และตารางความเหมาะสมของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ตารางที่ 10 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังการพูดภาษาจีน ด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ

แบบทดสอบ	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
ข้อที่ 1	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 2	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 3	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 4	+1	0	+1	0.67
ข้อที่ 5	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 6	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 7	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 8	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 9	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 10	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 11	+1	0	+1	0.67
ข้อที่ 12	+1	+1	0	0.67
ข้อที่ 13	0	+1	+1	1.00
ข้อที่ 14	+1	+1	0	1.00
ข้อที่ 15	+1	+1	0	0.67
ข้อที่ 16	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 17	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 18	+1	+1	0	0.67
ข้อที่ 19	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 20	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 21	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 22	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 23	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 24	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 10 (ต่อ)

แบบทดสอบ	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
ข้อที่ 25	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 26	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 27	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 28	+1	+1	0	0.67
ข้อที่ 29	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 30	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 31	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 32	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 33	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 34	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 35	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 36	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 37	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 38	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 39	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 40	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 41	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 42	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 43	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 44	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 45	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 46	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 47	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 48	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 49	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 50	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 10 (ต่อ)

แบบทดสอบ	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
ข้อที่ 51	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 52	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 53	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 54	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 55	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 56	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 57	+1	+1	+1	1.00
ข้อที่ 58	+1	+1	0	0.67
ข้อที่ 59	+1	+1	0	0.67
ข้อที่ 60	+1	+1	0	0.67
ค่าเฉลี่ย IOC	0.98	0.97	0.87	0.95

จากตารางที่ 10 ผู้วิจัยเลือกเฉพาะข้อสอบที่มีดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปได้ทั้งหมดจำนวน 40 ข้อ จากนั้นนำไปหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 111 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังและด้านการพูดภาษาจีน รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

แบบทดสอบ	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
ข้อที่ 1	0.69	0.42
ข้อที่ 2	0.74	0.37
ข้อที่ 3	0.74	0.31
ข้อที่ 4	0.74	0.31
ข้อที่ 5	0.69	0.42
ข้อที่ 6	0.74	0.32
ข้อที่ 7	0.63	0.53
ข้อที่ 8	0.69	0.42
ข้อที่ 9	0.71	0.50
ข้อที่ 10	0.63	0.53
ข้อที่ 11	0.69	0.42
ข้อที่ 12	0.71	0.26
ข้อที่ 13	0.71	0.50
ข้อที่ 14	0.63	0.53
ข้อที่ 15	0.71	0.34
ข้อที่ 16	0.03	0.15
ข้อที่ 17	0.03	- 0.02
ข้อที่ 18	0.06	- 0.51
ข้อที่ 19	0.03	- 0.10
ข้อที่ 20	0.03	- 0.02
ข้อที่ 21	0.80	0.38
ข้อที่ 22	0.71	0.34
ข้อที่ 23	0.69	0.42
ข้อที่ 24	0.74	0.31
ข้อที่ 25	0.71	0.45

ตารางที่ 11 (ต่อ)

แบบทดสอบ	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
ข้อที่ 26	0.63	0.53
ข้อที่ 27	0.74	0.31
ข้อที่ 28	0.69	0.58
ข้อที่ 29	0.71	0.50
ข้อที่ 30	0.74	0.31
ข้อที่ 31	0.57	0.34
ข้อที่ 32	0.74	0.32
ข้อที่ 33	0.63	0.53
ข้อที่ 34	0.54	- 0.03
ข้อที่ 35	0.71	0.34
ข้อที่ 36	0.74	0.32
ข้อที่ 37	0.03	0.13
ข้อที่ 38	0.03	0.31
ข้อที่ 39	0.06	- 0.22
ข้อที่ 40	0.03	- 0.03
ค่าเฉลี่ยรวม	0.55	0.30

* มีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ $\alpha = 0.85$

จากตารางที่ 11 ข้อสอบของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังและด้านการพูด ภาษาจีน ทั้งหมดจำนวน 40 ข้อ ผู้วิจัยได้ดำเนินการคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ไว้สำหรับนำไปใช้ จำนวน 30 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 35 และ ข้อ 36

ตารางที่ 12 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบแสดงความพึงพอใจของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม
เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน

รายการขอความคิดเห็น	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1. ครูแจ้งจุดประสงค์ก่อนเรียนทุกครั้ง	+1	+1	+1	1.00
2. ครูนำเข้าสู่บทเรียนด้วยกิจกรรมที่น่าสนใจ	+1	+1	+1	1.00
3. เนื้อหามีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	0	+1	+1	0.67
4. เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้เป็นเรื่อง ใกล้ตัว	+1	+1	+1	1.00
5. มีการยกตัวอย่างที่เข้าใจง่ายและการ อธิบายที่ชัดเจน	+1	+1	+1	1.00
6. การเรียนรู้ด้วยรูปแบบ Storyline ร่วมกับ สื่อประสม ช่วยสรุปความเข้าใจได้ดีขึ้น	0	+1	+1	0.67
7. นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ทุกครั้ง	0	+1	+1	0.67
8. นักเรียนได้เรียนรู้แบบกลุ่มและรายบุคคล	+1	+1	+1	1.00
9. นักเรียนมีโอกาสได้อภิปรายในชั้นเรียน	+1	+1	+1	1.00
10. นักเรียนมีความกระตือรือร้นและกล้า แสดงออกมากขึ้น	+1	+1	+1	1.00
11. . นักเรียนได้รับความรู้และความเข้าใจใน ภาษาจีนเพิ่มขึ้น	+1	+1	+1	1.00
12. นักเรียนเกิดทักษะ ความสามารถในการ เรียนรู้ภาษาจีนเพิ่มมากขึ้น	+1	+1	+1	1.00
13. นักเรียนชอบการจัดการเรียนการสอน รูปแบบ Storyline	+1	+1	+1	1.00
14. นักเรียนมีความสุขในการร่วมกิจกรรม	+1	+1	+1	1.00
15. รูปแบบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีความเหมาะสม	0	+1	+1	0.67

ตารางที่ 12 (ต่อ)

รายการขอความคิดเห็น	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
16. สื่อประกอบการสอนน่าสนใจ	+1	+1	+1	1.00
17. สื่อการสอนมีความหลากหลาย	+1	+1	+1	1.00
18. การวัดและการประเมินผลตรงตามจุดประสงค์	+1	+1	+1	1.00
19. การวัดและการประเมินผลสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
20. นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาจีน	+1	0	+1	0.67
ค่าเฉลี่ย IOC	0.80	0.95	1.00	0.92

จากตารางที่ 12 ผู้วิจัยเลือกเฉพาะรายการคำถามในแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป มาทั้งหมดจำนวน 15 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 2, 4, 5, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 18 และ ข้อ 19

ตารางที่ 13 แสดงค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการขอความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4
1. ชื่อบทเรียน				
1.1 ชื่อบทเรียนมีความเหมาะสมและครอบคลุมสาระสำคัญ เนื้อหา จุดประสงค์ กิจกรรม แหล่งเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล	4.67	4.67	4.67	4.67
1.2 ระยะเวลาในบทเรียน มีความเหมาะสมเพียงพอต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.67	4.67	5.00	4.67
2. สาระสำคัญ				
2.1 สาระสำคัญมีรายละเอียดที่ชัดเจน	4.67	4.67	4.67	4.67
2.2 สาระสำคัญมีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์	4.67	4.67	4.67	4.67
3. จุดประสงค์				
3.1 จุดประสงค์มีความชัดเจนและมีความเหมาะสม	4.67	4.67	4.67	4.67
3.2 จุดประสงค์มีความสอดคล้องกับบทเรียน	4.00	4.67	4.67	4.67
3.3 ผู้เรียนสามารถปฏิบัติให้บรรลุตามจุดประสงค์ได้	4.33	4.33	4.67	4.67
4. เนื้อหา				
4.1 เนื้อหาที่มีความสมบูรณ์ ถูกต้องและเหมาะสม	4.33	4.33	4.33	4.33
4.2 เนื้อหาเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน	4.33	4.67	4.67	4.67
4.3 เนื้อหามีการลำดับเป็นขั้นตอน	4.67	4.67	4.67	4.67
4.4 เนื้อหามีการกำหนดจากง่ายไปยาก	4.67	4.67	4.67	4.67

ตารางที่ 13 (ต่อ)

รายการขอความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
	แผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่ 1	แผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่ 2	แผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่ 3	แผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่ 4
5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
5.1 กิจกรรมมีความเหมาะสมกับผู้เรียน	4.33	4.67	4.33	4.33
5.2 กิจกรรมเหมาะสมกับเวลาที่สอน	4.67	4.67	4.67	4.33
5.3 กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหา	4.33	4.33	4.33	4.33
5.4 กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์	4.67	4.67	4.67	4.67
การเรียนรู้				
5.5 กิจกรรมเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.67	4.67	4.67	4.67
5.6 ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงและมีผลงาน	4.67	4.67	4.67	4.67
จากการปฏิบัติ				
5.7 กิจกรรมใช้ขั้นตอนรูปแบบการสอน	4.33	4.67	4.67	4.67
Storyline				
6. สื่อและแหล่งเรียนรู้				
6.1 สื่อและแหล่งเรียนรู้มีความหลากหลาย	4.33	4.33	4.33	4.33
6.2 สื่อและแหล่งเรียนรู้มีความทันสมัย	4.67	4.67	4.67	4.67
สอดคล้องกับสภาพในปัจจุบัน				
6.3 สื่อและแหล่งเรียนรู้มีความสอดคล้อง	4.67	4.67	4.67	4.67
เหมาะสมกับจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมและ				
การประเมินผล				
6.4 สื่อและแหล่งเรียนรู้มีเพียงพอที่จะช่วยให้	4.67	4.67	4.67	4.67
ผู้เรียนบรรลุตามจุดประสงค์				

ตารางที่ 13 (ต่อ)

รายการขอความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
	แผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่ 1	แผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่ 2	แผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่ 3	แผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่ 4
7. การวัดผลและการประเมินผล				
7.1 วิธีการวัดผลมีความสอดคล้องเหมาะสม กับจุดประสงค์ เนื้อหาและกิจกรรม	4.67	4.33	4.67	4.67
7.2 วิธีการวัดผลมีความหลากหลาย	4.00	4.00	4.00	4.00
7.3 เครื่องมือวัดผลมีความสอดคล้องกับ วิธีการวัดผล	4.33	4.33	4.67	4.33
7.4 การกำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลมี ความเหมาะสม	4.00	4.00	4.33	4.00
รวม	4.49	4.54	4.59	4.54
ความเหมาะสมโดยรวม	มาก	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม		4.54 (มากที่สุด)		

จากตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูด ภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งหมดจำนวน 4 แผนการเรียนรู้ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมมากที่สุด ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 4.54 โดยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 มีความเหมาะสมมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.49 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 มีความเหมาะสมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.54 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 มีความเหมาะสมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.59 และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 มีความเหมาะสมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ ($\bar{X}$) = 4.54

ภาคผนวก ฉ
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 14 แสดงผลคะแนนการวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ
การสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนสำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เลขที่	การฟัง (15)	การพูด (15)	คะแนนรวม (30)
1	7	6	13
2	5	4	9
3	6	7	13
4	5	6	11
5	7	6	13
6	7	7	14
7	6	6	12
8	5	4	9
9	7	6	13
10	8	6	14
11	7	5	12
12	6	6	12
13	7	5	12
14	6	7	13
15	5	5	10
16	6	5	11
17	7	7	14
18	8	5	13
19	4	5	9
20	7	5	12
21	6	7	13
22	6	7	13
23	7	6	13
24	6	7	13

ตารางที่ 14 (ต่อ)

เลขที่	การฟัง (15)	การพูด (15)	คะแนนรวม (30)
25	7	6	13
26	6	6	12
27	5	6	11
28	7	6	13
29	6	5	11
30	8	6	14
31	6	5	11
32	7	5	12
33	6	5	11
34	7	7	14
รวม	216	197	413
$\bar{X}$	6.35	5.79	12.15
ร้อยละ	21.18	19.31	40.49

จากตารางที่ 14 นักเรียนได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 12.15 คิดเป็นร้อยละ 40.5 โดยด้านการฟังได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 6.35 คิดเป็นร้อยละ 21.18 ด้านการพูดได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 5.79 คิดเป็นร้อยละ 19.31

ตารางที่ 15 แสดงผลคะแนนการวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีนสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เลขที่	การฟัง (15)	การพูด (15)	คะแนนรวม (30)
1	13	11	24
2	12	10	22
3	13	10	23
4	11	12	23
5	13	11	24
6	12	13	25
7	13	11	24
8	12	10	22
9	11	12	23
10	12	14	26
11	13	10	23
12	11	11	22
13	12	13	25
14	13	13	26
15	12	11	23
16	10	12	22
17	12	11	23
18	13	12	25
19	12	10	22
20	11	11	22
21	11	12	23
22	13	12	25
23	13	10	23
24	12	11	23

ตารางที่ 15 (ต่อ)

เลขที่	การฟัง (15)	การพูด (15)	คะแนนรวม (30)
25	12	13	25
26	12	15	27
27	12	10	22
28	14	12	26
29	12	11	23
30	13	12	25
31	12	10	22
32	12	10	22
33	12	10	22
34	12	11	23
รวม	413	387	800
$\bar{X}$	12.15	11.38	23.53
ร้อยละ	40.50	37.93	78.43

จากตารางที่ 15 นักเรียนได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 23.53 คิดเป็นร้อยละ 78.43 โดยด้านการฟังได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 12.15 คิดเป็นร้อยละ 40.50 ด้านการพูดได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 11.38 คิดเป็นร้อยละ 37.93

ตารางที่ 16 แสดงผลคะแนนระหว่างเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 你叫什么名字

เลขที่	การฟัง (20)	การพูด (20)	ใบกิจกรรม (10)	ภาระงาน (10)	พฤติกรรม (5)	คะแนนรวม (65)
1	15	15	8	7	4	49
2	15	14	8	8	4	49
3	15	15	8	9	4	51
4	15	14	8	8	4	49
5	16	15	7	7	4	49
6	15	16	7	8	4	50
7	16	15	7	7	4	49
8	15	16	7	7	4	49
9	14	15	7	9	4	49
10	15	15	8	10	4	52
11	15	14	8	8	4	49
12	14	15	8	8	4	49
13	16	15	7	7	4	49
14	15	14	8	8	4	49
15	16	15	7	8	4	50
16	14	13	8	9	5	49
17	15	15	7	8	4	49
18	15	14	7	9	5	50
19	15	15	7	8	4	49
20	15	14	8	8	4	49
21	16	15	7	8	4	50
22	15	14	8	8	4	49
23	15	13	8	9	5	50
24	13	13	8	10	5	49

ตารางที่ 16 (ต่อ)

เลขที่	การฟัง (20)	การพูด (20)	ใบกิจกรรม (10)	ภาระงาน (10)	พฤติกรรม (5)	คะแนนรวม (65)
25	15	15	7	8	4	49
26	15	15	8	10	5	53
27	15	14	8	8	4	49
28	14	15	8	10	4	51
29	15	14	8	8	4	49
30	14	15	7	9	5	50
31	15	14	8	8	4	49
32	15	15	8	7	4	49
33	16	15	7	7	4	49
34	15	15	8	7	4	49
รวม	509	496	258	278	142	1,683
$\bar{X}$	14.97	14.59	7.59	8.18	4.18	49.50
ร้อยละ	23.03	22.44	11.67	12.58	6.43	76.15

จากตารางที่ 16 นักเรียนได้คะแนนระหว่างเรียนจากการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 你叫什么名字 จากคะแนนเต็ม 65 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 49.50 คิดเป็นร้อยละ 76.15 โดย แบ่งเป็นการวัดความสามารถด้านการฟังจาก 20 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 14.97 คิดเป็นร้อยละ 23.03 การวัดความสามารถด้านการพูดจาก 20 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 14.59 คิดเป็นร้อยละ 22.44 การทำใบกิจกรรมจาก 10 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 7.59 คิดเป็นร้อยละ 11.67 ภาระงานจาก 10 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 8.18 คิดเป็นร้อยละ 12.58 และการประเมินพฤติกรรมความมุ่งมั่นในการทำงานจาก 5 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 4.18 คิดเป็นร้อยละ 6.43

ตารางที่ 17 แสดงผลคะแนนระหว่างเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 你家有几口人

เลขที่	การฟัง (20)	การพูด (20)	ใบกิจกรรม (10)	ภาระงาน (10)	พฤติกรรม (5)	คะแนนรวม (65)
1	15	15	8	7	4	49
2	15	14	8	8	5	50
3	16	14	8	9	4	51
4	15	15	7	8	4	49
5	16	15	7	8	4	50
6	15	16	7	7	4	49
7	16	15	7	7	4	49
8	16	15	8	7	4	50
9	15	14	8	10	5	52
10	16	15	9	9	5	54
11	16	15	8	7	4	50
12	15	15	9	7	4	50
13	15	14	7	9	4	49
14	15	15	8	8	4	50
15	16	15	8	8	4	51
16	16	16	8	9	5	54
17	15	15	8	8	4	50
18	15	14	8	10	4	51
19	16	15	8	8	4	51
20	14	14	8	8	5	49
21	15	15	8	7	4	49
22	15	15	8	9	5	52
23	14	15	7	9	4	49
24	15	15	8	9	4	51

ตารางที่ 17 (ต่อ)

เลขที่	การฟัง (20)	การพูด (20)	ใบกิจกรรม (10)	ภาระงาน (10)	พฤติกรรม (5)	คะแนนรวม (65)
25	16	15	8	8	4	51
26	16	16	9	9	5	55
27	14	15	8	9	4	50
28	15	14	9	9	5	52
29	15	13	8	9	4	49
30	15	14	7	9	4	49
31	15	15	7	9	4	50
32	16	15	8	7	4	50
33	16	14	7	8	4	49
34	16	15	7	7	4	49
รวม	521	502	266	280	144	1,713
$\bar{X}$	15.32	14.76	7.82	8.24	4.24	50.38
ร้อยละ	23.57	22.71	12.04	12.67	6.52	77.51

จากตารางที่ 17 นักเรียนได้คะแนนระหว่างเรียนจากการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 你家有几口人 จากคะแนนเต็ม 65 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 50.38 คิดเป็นร้อยละ 77.51 โดย แบ่งเป็นการวัดความสามารถด้านการฟังจาก 20 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 15.32 คิดเป็นร้อยละ 23.57 การวัดความสามารถด้านการพูดจาก 20 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 14.76 คิดเป็นร้อยละ 22.71 การทำใบกิจกรรมจาก 10 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 7.82 คิดเป็นร้อยละ 12.04 ภาระงานจาก 10 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 8.24 คิดเป็นร้อยละ 12.67 และการประเมินพฤติกรรมความมุ่งมั่นในการทำงานจาก 5 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 4.24 คิดเป็นร้อยละ 6.52

ตารางที่ 18 แสดงผลคะแนนระหว่างเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 你有什么爱好

เลขที่	การฟัง (20)	การพูด (20)	ใบกิจกรรม (10)	ภาระงาน (10)	พฤติกรรม (5)	คะแนนรวม (65)
1	16	15	8	7	4	50
2	15	15	8	8	5	51
3	15	15	7	9	4	50
4	16	14	8	8	4	50
5	15	15	7	8	4	49
6	16	15	8	7	4	50
7	16	15	8	7	4	50
8	15	16	8	7	4	49
9	15	14	8	10	5	52
10	17	16	9	9	5	56
11	16	15	8	7	4	50
12	15	15	8	7	4	49
13	15	14	8	9	4	50
14	15	15	8	8	4	50
15	15	15	8	8	4	50
16	16	15	8	9	5	53
17	15	16	8	8	4	51
18	16	15	8	10	4	53
19	15	15	7	8	4	49
20	15	15	8	8	5	51
21	15	15	8	7	4	49
22	16	15	8	9	5	53
23	15	15	8	9	4	51
24	15	14	7	9	4	49

ตารางที่ 18 (ต่อ)

เลขที่	การฟัง (20)	การพูด (20)	ใบกิจกรรม (10)	ภาระงาน (10)	พฤติกรรม (5)	คะแนนรวม (65)
25	14	15	8	8	4	49
26	16	15	9	9	5	54
27	15	14	9	9	4	51
28	15	15	8	10	5	53
29	16	14	8	9	4	51
30	15	15	9	9	5	53
31	14	15	8	9	4	50
32	15	16	9	7	4	51
33	16	15	8	8	4	51
34	16	15	8	7	4	50
รวม	522	508	273	281	145	1,728
$\bar{X}$	15.35	14.94	8.03	8.26	4.26	50.85
ร้อยละ	23.62	22.99	12.31	12.71	6.56	78.19

จากตารางที่ 18 นักเรียนได้คะแนนระหว่างเรียนจากการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 你有什么爱好 จากคะแนนเต็ม 65 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 50.85 คิดเป็นร้อยละ 78.19 โดยแบ่งเป็นการวัดความสามารถด้านการฟังจาก 20 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 15.35 คิดเป็นร้อยละ 23.62 การวัดความสามารถด้านการพูดจาก 20 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 14.94 คิดเป็นร้อยละ 22.99 การทำใบกิจกรรมจาก 10 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 8.03 คิดเป็นร้อยละ 12.31 ภาระงานจาก 10 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 8.26 คิดเป็นร้อยละ 12.71 และการประเมินพฤติกรรมความมุ่งมั่นในการทำงานจาก 5 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 4.26 คิดเป็นร้อยละ 6.56

ตารางที่ 19 แสดงผลคะแนนระหว่างเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 公园怎么走

เลขที่	การฟัง (20)	การพูด (20)	ใบกิจกรรม (10)	ภาระงาน (10)	พฤติกรรม (5)	คะแนนรวม (65)
1	16	15	8	8	4	51
2	14	15	7	9	5	50
3	15	15	8	10	5	53
4	15	15	7	9	5	51
5	15	14	8	8	4	49
6	15	15	7	8	4	49
7	16	15	8	8	5	52
8	15	16	8	8	4	51
9	15	14	8	9	5	51
10	16	16	9	9	5	55
11	15	15	8	7	4	49
12	16	15	8	7	4	50
13	15	14	7	10	5	51
14	15	16	7	7	4	49
15	15	14	8	8	4	49
16	16	15	9	10	5	55
17	15	14	8	8	4	49
18	16	15	8	10	5	54
19	16	15	8	7	4	50
20	16	15	8	7	4	50
21	15	15	8	8	4	50
22	15	14	7	9	5	50
23	14	14	7	10	5	50
24	15	14	7	9	5	50

ตารางที่ 19 (ต่อ)

เลขที่	การฟัง (20)	การพูด (20)	ใบกิจกรรม (10)	ภาระงาน (10)	พฤติกรรม (5)	คะแนนรวม (65)
25	14	15	7	9	4	49
26	16	15	7	10	5	53
27	15	15	8	8	4	50
28	17	18	9	10	5	59
29	15	14	7	9	5	50
30	14	15	8	9	5	51
31	16	14	8	9	4	51
32	14	14	8	8	5	49
33	15	15	8	8	4	50
34	15	16	8	8	4	51
รวม	517	506	264	291	153	1,731
$\bar{X}$	15.21	14.88	7.76	8.56	4.50	50.91
ร้อยละ	23.39	22.90	11.95	13.17	6.92	78.33

จากตารางที่ 19 นักเรียนได้คะแนนระหว่างเรียนจากการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 公园怎么走 จากคะแนนเต็ม 65 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 50.91 คิดเป็นร้อยละ 78.33 โดยแบ่งเป็นการวัดความสามารถด้านการฟังจาก 20 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 15.21 คิดเป็นร้อยละ 23.39 การวัดความสามารถด้านการพูดจาก 20 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 14.88 คิดเป็นร้อยละ 22.90 การทำใบกิจกรรมจาก 10 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 7.76 คิดเป็นร้อยละ 11.95 ภาระงานจาก 10 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 8.56 คิดเป็นร้อยละ 13.17 และการประเมินพฤติกรรมความมุ่งมั่นในการทำงานจาก 5 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 4.50 คิดเป็นร้อยละ 6.92

ตารางที่ 20 แสดงผลคะแนนระหว่างเรียนจากการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาพรวมทุกบทเรียน

เลขที่	คะแนนรวม หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	คะแนนรวม หน่วยการเรียนรู้ที่ 2	คะแนนรวม หน่วยการเรียนรู้ที่ 3	คะแนนรวม หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	คะแนนรวม ทั้งหมด
	(65)	(65)	(65)	(65)	(260)
1	49	49	50	51	199
2	49	50	51	50	200
3	51	51	50	53	205
4	49	49	50	51	199
5	49	50	49	49	197
6	50	49	50	49	198
7	49	49	50	52	200
8	49	50	49	51	199
9	49	52	52	51	204
10	52	54	56	55	217
11	49	50	50	49	198
12	49	50	49	50	198
13	49	49	50	51	199
14	49	50	50	49	198
15	50	51	50	49	200
16	49	54	53	55	211
17	49	50	51	49	199
18	50	51	53	54	208
19	49	51	49	50	199
20	49	49	51	50	199

ตารางที่ 20 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนรวม หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	คะแนนรวม หน่วยการเรียนรู้ที่ 2	คะแนนรวม หน่วยการเรียนรู้ที่ 3	คะแนนรวม หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	คะแนนรวม ทั้งหมด
	(65)	(65)	(65)	(65)	(260)
21	50	49	49	50	198
22	49	52	53	50	204
23	50	49	51	50	200
24	49	51	49	50	199
25	49	51	49	49	198
26	53	55	54	54	215
27	49	50	51	51	200
28	51	52	53	53	215
29	49	49	51	51	199
30	50	49	53	53	203
31	49	50	50	50	200
32	49	50	51	51	199
33	49	49	51	51	199
34	49	49	50	50	199
$\bar{X}$	49.50	50.38	50.82	50.91	201.62
S.D.	1.44	0.96	1.58	1.68	1.46
ร้อยละ	76.15	77.51	78.19	78.33	77.55

จากตารางที่ 20 คะแนนระหว่างเรียนจากการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาพรวมทุกบทเรียน จากคะแนนเต็ม 260 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 201.62 คิดเป็นร้อยละ 77.55 โดยในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 จากคะแนนเต็ม 65 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 49.50 คิดเป็นร้อยละ 76.15 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 จากคะแนนเต็ม 65 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 50.38 คิดเป็นร้อยละ 77.51 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 จากคะแนนเต็ม 65 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 50.82 คิดเป็นร้อยละ 78.19 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 จากคะแนนเต็ม 65 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 50.91 คิดเป็นร้อยละ 78.33

ตารางที่ 21 แสดงประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เลขที่	คะแนน ก่อนเรียน	คะแนนรวม หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	คะแนนรวม หน่วยการเรียนรู้ที่ 2	คะแนนรวม หน่วยการเรียนรู้ที่ 3	คะแนนรวม หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	คะแนนรวมทั้งหมด 4 หน่วยการเรียนรู้	คะแนน หลังเรียน
	(30)	(65)	(65)	(65)	(65)	(260)	(30)
1	13	49	49	50	51	199	24
2	9	49	50	51	50	200	22
3	13	51	51	50	53	205	23
4	11	49	49	50	51	199	23
5	13	49	50	49	49	197	24
6	14	50	49	50	49	198	25
7	12	49	49	50	52	200	24
8	9	49	50	49	51	199	22
9	13	49	52	52	51	204	23
10	14	52	54	56	55	217	26
11	12	49	50	50	49	198	23
12	12	49	50	49	50	198	22
13	12	49	49	50	51	199	25
14	13	49	50	50	49	198	26
15	10	50	51	50	49	200	23
16	11	49	54	53	55	211	22
17	14	49	50	51	49	199	23
18	13	50	51	53	54	208	25
19	9	49	51	49	50	199	22

ตารางที่ 21 (ต่อ)

เลขที่	คะแนน ก่อนเรียน	คะแนนรวม หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	คะแนนรวม หน่วยการเรียนรู้ที่ 2	คะแนนรวม หน่วยการเรียนรู้ที่ 3	คะแนนรวม หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	คะแนนรวมทั้งหมด 4 หน่วยการเรียนรู้	คะแนน หลังเรียน	
	(30)	(65)	(65)	(65)	(65)	(260)	(30)	
20	12	49	49	51	50	199	22	
21	13	50	49	49	50	198	23	
22	13	49	52	53	50	204	25	
23	13	50	49	51	50	200	23	
24	13	49	51	49	50	199	23	
25	13	49	51	49	49	198	25	
26	12	53	55	54	54	215	27	
27	11	49	50	51	51	200	22	
28	13	51	52	53	53	215	26	
29	11	49	49	51	51	199	23	
30	14	50	49	53	53	203	25	
31	11	49	50	50	50	200	22	
32	12	49	50	51	51	199	22	
33	11	49	49	51	51	199	22	
34	14	49	49	50	50	199	23	
$\bar{X}$	12.15	49.50	50.38	50.82	50.91	201.62	23.53	
S.D.	1.44	0.96	1.58	1.68	2.18	5.35	1.46	
		ประสิทธิภาพ (E_1/E_2)					77.55	78.43

จากตารางที่ 21 แสดงประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในภาพรวมมีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.55/75.81 โดยประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) มีค่าเท่ากับ 77.55 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) มีค่าเท่ากับ 78.43 โดยประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ได้มาจากภาพรวมของทุกบทเรียน จากคะแนนเต็ม 260 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 201.62 คิดเป็นร้อยละ 77.55 โดยในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 จากคะแนนเต็ม 65 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 49.50 คิดเป็นร้อยละ 76.15 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 จากคะแนนเต็ม 65 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 50.38 คิดเป็นร้อยละ 77.51 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 จากคะแนนเต็ม 65 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 50.82 คิดเป็นร้อยละ 78.19 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 จากคะแนนเต็ม 65 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 50.91 คิดเป็นร้อยละ 78.33

ส่วนประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ได้มาจากภาพรวมของการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอน Storyline ร่วมกับสื่อประสม จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 23.53 คิดเป็นร้อยละ 78.33 โดยนำผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนมาเปรียบเทียบกับหลังเรียน ซึ่งก่อนเรียนนักเรียนทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 12.15 คิดเป็นร้อยละ 40.5 โดยด้านการฟังได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 6.35 คิดเป็นร้อยละ 21.18 ด้านการพูดได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 5.79 คิดเป็นร้อยละ 19.31 หลังเรียนนักเรียนทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 23.53 คิดเป็นร้อยละ 78.43 โดยด้านการฟังได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 12.15 คิดเป็นร้อยละ 40.50 ด้านการพูดได้ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 11.38 คิดเป็นร้อยละ 37.93

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นางสาวรวงคณา น้อยจันทร์
วัน เดือน ปี เกิด 28 กรกฎาคม 2536
วุฒิการศึกษา พ.ศ.2559 ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศบ.) ภาษาจีน
มหาวิทยาลัยนเรศวร
ที่อยู่ปัจจุบัน 519 หมู่ 1 ตำบลวังโป่ง อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ 67240

บรรณานุกรม

- Astrid. (2008). Teaching Plans from Previous Knowledge of the Bilingual Child And the Need for Good Education for all Children.
- Bell Steve. (1990). *Storyline Approach to Environmental Studies. Environmental Education in Europe 1990*. Retrieved from
- Carroll and Schneier. (1982). *Performance appraisal : A systems approach*. Glenview, IL Scott Foresman & Compene.
- Danel. (2010). Storylines method teaching. Retrieved from <http://Oknation.nationtv.tv/blog/storylines/2010/10/19/entry-1>
- Liu Xun. (2007). *Basic Theories of Teaching Chinese as Second Language*. Beijing Language University Press.
- Madsen, H. S. (1983). *Techniques in Testing*. Hong Kong: Oxford University Press.
- Maslow, A. (1994). *Motivation and Personality*. New York: Haper and Brother.
- Scott, R. (1981). *Speaking in Communication in the Classroom*: Longman Group.
- Shelly, M. W. (2010). *Responding to Social Change*. . Pennsylvania Down, Hutchinson Press.
- Sheng Yan. (1989). *Principle of Language Teaching* Office of Teaching Chinese as Foreign Languages Board Ministry of Education.
- Smith, E., & Vallergera, . (1997). The Scottish storyline method. Retrieved from <http://www.highmars.org/niac/education/pelebase/marssml.html>
- Stromborg, M. F. (1984). Selecting an instrument to measure quality of life. *Oncology Nursing Forum*, 5(8), 67-310.
- Yangang, F. (1993). *Listening Problems and Solution : in Teacher Development*. Washington D.C.: English Language Division.
- Zappolo, C. (1981). *A Graded Listening Comprehension Program*. In *English Teaching Forum* (Vol. 19).
- กนิษฐกานต์ ปันแก้ว. (2557). เทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา. ลำปาง: มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- กรมวิชาการ. (2545). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: ครุสภาลาดพร้าว.

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). ตัวชี้วัดและวาระการเรียนรู้ภาษาจีน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. ลาดพร้าว: โรงพิมพ์ สกสค.ลาดพร้าว.
- กลุ่มจันทร์ จันทร์ศิริ. (2556). เว็บช่วยสอนแบบสตอรี่ไลน์เพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนไทยในโรงเรียนนานาชาติ ระดับ *Middle School (Grade 8)* ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. ปทุมธานี.
- กัลยา จันเลน. (2558). การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้เกม. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- กาญจนา มากพูน. (2548). ผลการสอนด้วยวิธีสตอรี่ไลน์ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และเจตคติต่อการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2543). เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด อรุณการพิมพ์.
- กศยา แสงเดช. (2545). แบบฝึกคู่มือพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แม่จ๋า จำกัด.
- ขวัญชนก เสนะวีณิน. (2563). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีสอนแบบโครงเรื่อง สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2. วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 1(17), 137-114.
- จารุวรรณ เทวกุล. (2555). ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษา ฉะเชิงเทรา. สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.
- จำเนียร มัชฌิมา. (2553). ผลการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สื่อประสม. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชนาธิป พรกุล. (2545). รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชลายุทธ์ ครุฑเมือง. (2555). แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์
วิจัย, 5(1), 5-20.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2560). เทคนิคการสร้างเครื่องมือวิจัย : แนวทางการนำไปใช้อย่างมืออาชีพ. กรุงเทพฯ:
อมรการพิมพ์.
- ศิริณัฐ ชันนาค. (2559). การพัฒนาความสามารถด้านฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
4 โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราช
ภัฏเพชรบุรี. เพชรบุรี.
- ดารกา วรรณวนิช. (2549). ยุทธศาสตร์การสอน. กรุงเทพฯ: โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒประสานมิตร.
- ทิตนา แคมมณี. (2557). ศาสตร์การสอน กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์.
- ทิตนา แคมมณี. (2561). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรศักดิ์ อุ่นอารมย์เลิศ. (2549). เครื่องมือวิจัยทางการศึกษา : การสร้างและการพัฒนา. นครปฐม:
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รูปทอง กว่างส์สวัสดิ์. (2545). สัมมนาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นงเยาว์ วิเชียรเครือ. (2555). ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาหลักสูตรสองภาษาใน
ระดับอนุบาลของโรงเรียนสาธิตเทศบาลนครระยอง (วัดศรีรัตนาราม) สังกัดเทศบาลนครระยอง
จังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา. ชลบุรี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์.
- บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. (2547). การวัดและประเมินผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปติตตา ดิวงค์. (2557). การพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบ
ตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยทักษิณ. สงขลา.
- ปิยะพงษ์ วงศ์ขุมเงิน. (2556). การพัฒนาทักษะการฟัง และการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบ 4 MAT. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ขอนแก่น.
- ปิยะพร ทองสิงห์. (2552). ผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเดินเรื่องที่มีต่อพฤติกรรมพื้นฐาน
ความสามัคคีในเด็กปฐมวัย. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม., บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนคริน

วิโรฒ. กรุงเทพฯ.

- ผุสดี แสงหล่อ. (2555). ศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการบริหารงานของโรงเรียนสวนป่า
อู่ปลื้มภักดิ์ สำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยบูรพา. ชลบุรี.
- พรพรหม เข้มตระกูล. (2557). การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่างตาครูส์ศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหา
บัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- พรพิมล รียาย และ ธนากร ขำศรี. (2555). การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้น
ปีที่ 1 โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
นอร์ทเชียงใหม่. เชียงใหม่.
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). สูดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่. กรุงเทพฯ:
อักษรเจริญทัศน์.
- พัชรียา แก่นสา. (2555). ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในโรงเรียน
กลุ่มเครือข่ายตำบลวังทอง สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1.
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา. ชลบุรี.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2543). ประมวลบทความนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้สำหรับครูยุคปฏิรูปการศึกษา.
กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิศพิมล ชื่นชม. (2553). ผลการพัฒนาการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ โดยใช้บทบาทสมมุติกับการสอนโดยปกติ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหา
บัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- พีรพงศ์ สุขแก้ว. (2550). การจัดการความรู้สู่ความเป็นเลิศทางภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: ปราชญ์สยาม.
มหาวิทยาลัยนเรศวร. (2551). โครงการเรียนภาษาจีน จาก e-book. In. Retrieved from
<http://opac.nu.ac.th/vufind/Search/Results?lookfor=&type=Title&filter%5B%5D=building%3A%22NU+Main+Library%22&filter%5B%5D=format%3A%22RESEARCH%22&view=list>
- เยาวพร ศรีระชา. (2561). การจัดกิจกรรมการสอนแบบภาษาเพื่อพัฒนาการสื่อสาร (ICT) ประกอบชุด
สื่อประสมเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาสารคาม. มหาวิทยาลัย มหาสารคาม.
- รสสุคนธ์ พหลเทพ. (2554). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาอังกฤษด้วยเพลงเพื่อพัฒนา
ความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิต
มหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์ กศ.บ. (ภาษาอังกฤษ), มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- ระพินทร์ โพธิ์ศรี. (2549). สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โรงเรียนชนแดนวิทยาคม. (2561). รายงานผลการเรียนรายวิชาภาษาจีน โรงเรียนชนแดนวิทยาคม ประจำปีการศึกษา 2561. Retrieved from โรงเรียนชนแดนวิทยาคม จังหวัดเพชรบูรณ์:
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2553). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ลี เจียนทิง, แอ. อ. ส. (2556). การใช้สื่อประสมในการสอนวิชาภาษาจีนกลางเบื้องต้นแก่นักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี. การประชุมวิชาการ แห่งชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ครั้งที่ 10, 10(1), 523-530.
- วรรณิ แก้มเกตุ. (2551). วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณมน โลกานุกวัตรเสถียร. (2561). ผลการเรียนรู้ด้วยการสื่อสารภาษาจีนพื้นฐานโดยใช้รูปแบบการ เรียนการสอนแบบสตอรี่ไลน์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกุหลาบวิทยา. การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 2, 2(17), 658.
- วรวิทย์ นิเทศศิลป์. (2551). สื่อและนวัตกรรมแห่งการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: สกายบุ๊คส์.
- วลัย พานิช. (2543). การสอนด้วยวิธี *Storyline*. ประมวลบทความนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้สำหรับครู ยุคปฏิรูปการศึกษา, 49.
- วันทนีย์ ไพรินทร์. (2547). การพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคลองทวีวัฒนาที่ได้รับการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง. สาร นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. กรุงเทพฯ.
- วิษชุดา คัมภีร์เวช. (2556). ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการจัดการ สถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. กรุงเทพฯ.
- วิญญาณี พลเยี่ยม. (2552). ความสามารถด้านการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้ รูปแบบการสอนแบบทางตรง. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วิภาติ ปินไชย. (2557). ตำรารายวิชาเทคโนโลยีสื่อประสม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิสิทธิ์ ฉัตรมงคล. (2550). ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนพัทธา 6 (วัด ธรรมสามัคคี). วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา. ชลบุรี.
- ศิริพร พงษ์สุรพิพัฒน์. (2549). การพัฒนาเกณฑ์ความสามารถด้านสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาไทยและบุคลากรทั่วไป. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริมา โพธิ์จักร. (2553). การใช้กิจกรรมการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหา บัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. บุรีรัมย์.

- ศิริวรรณ มาลัย. (2549). การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดและความเชื่อมั่นในตนเองต่อการ
ใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบ *TPR (Total
Physical Response)* ประกอบสื่อในชีวิตประจำวันกับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. กรุงเทพฯ.
- ศูนย์สิ่งแวดล้อมศึกษาและโลกศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2542). การสอนด้วย
วิธี Storyline. นวัตกรรมสิ่งแวดล้อมศึกษา, 2, 4.
- สกลวรรณ ภู่อจ. (2552). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบสตอรี่ไลน์ สำหรับนักเรียนที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ ระดับช่วงชั้นปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลภู่อจ.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน.
- สมโภชน์ พนาวาส. (2542). กลวิธีที่มีประสิทธิภาพสำหรับกลุ่มสนทนาภาษาอังกฤษ. ยะลา: ศิริวัฒน์.
สรรค์สวาท แน่นหนา. (2553). ผลการสอนโดยใช้กระบวนการสตอรี่ไลน์แบบบูรณาการวิชา
ภาษาอังกฤษ เรื่องชุมชน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิทยานิพนธ์ครุศาสตร
อุสาหรรมมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. กรุงเทพฯ.
- สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน. (2551). การใช้สื่อประสมส่งเสริมการศึกษา. In Vol. 26. (pp. 112-
114, 118-123, 127-129). Retrieved from
www.saranukromthai.or.th/Ebook/BOOK26/book26_4/Default.html
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2556). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน ตาม
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ สกสค.ลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2553). ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีนใน
ประเทศไทย. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด บางกอกบล็อก.
- สุทธิชัย ปัญญโรจน์. (2554). เทคนิคการพูดเพื่อนำเสนอ. Retrieved from
<http://oknation.nationtv.tv/blog/markandtony/2011/12/12/entry-1>
- สุนันทา ยินดีรัมย์. (2557). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยสื่อประสมกลุ่มสาระการเรียนรู้
วิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราช
ภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระราชูปถัมภ์, 2(8), 52.
- สุภัทรา อักษรนุเคราะห์. (2529). แนวคิดและเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา.
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). วิธีการสอนภาษาอังกฤษ (Vol. (พิมพ์ครั้งที่ 4)). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- หริพล ธรรมนารักษ์. (2558). นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษายุคดิจิทัล. เชียงราย:

บริษัท ทริปปี้ลกรุ๊ป จำกัด.

อรญา บำรุงกิจ. (2558). กลวิธีพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
กรณีศึกษา โรงเรียนสาธิตอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยบูรพา.

อรัทัย มูลคำ และคณะ. (2542). *Child Center Storyline Method* การบูรณาการหลักสูตรและการ
สอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: ที.พี. พรินท์ จำกัด.

อวยชัย ผกามาศ. (2542). วาทการ. ภูเก็ต: สถาบันราชภัฏภูเก็ต.

อัจฉรา วงศ์โสธร. (2549). การทดสอบและการประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัจฉรีย์ พิมพ์มูล. (2550). คอมพิวเตอร์ช่วยสอน *Computer assisted Instruction*. อุบลราชธานี:
อุบลราชธานีออฟเซทการพิมพ์.

อัญชลี ฉิมพลี. (2551). ความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนแบบ
เดินเรื่อง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.

อารีญา เชี่ยวจอหอ. (2551). การเล่าเรื่องเพื่อเพิ่มความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญคอนแวนต์ สีลม. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นางสาววรางคณา น้อยจันทร์
วัน เดือน ปี เกิด 28 กรกฎาคม พ.ศ.2536
วุฒิการศึกษา พ.ศ. 2559 ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศบ.) ภาษาจีน
มหาวิทยาลัยนเรศวร
ที่อยู่ปัจจุบัน 519 หมู่ 1 ตำบลวังโป่ง อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ 67240

